

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

אגרות הזֶהר

בו נקבצו

מכתבי ברכה וחזוק

מגדולי וחכמי דורנו שליט"א, ובני תורה נכבדים
ידידי ותומכי ולומדי המפעל הקדוש מזכי הרבים
בלמוד והפצת "הזֶהר הקדוש"

תוכנן אור מבהיק על התועלת הגדול
בהוצאת הספרים והעלונים של ספרי הזֶהר הקדוש
לרבנים, בני ישיבות, יושבי אהל
וקל איש ישראל בכל קצות תבל

יוצא לאור על ידי "מפעל הזֶהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

הַקְדָּמָה

בְּסֵפֶר זֶה נִקְבְּצוּ קְרוֹב לַמָּאָה מִכְתָּבֵי בְרָכָה וְעֵדוּד מְגֹדֹלֵי וְחֻכְמֵי דוֹרֵנוּ וּבְנֵי תוֹרָה נִכְבְּדִים שְׁלִיט"א, יְדִידֵי וְתוֹמְכֵי "מִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי" שְׁע"י חֲבֵרָה מְזִבֵּי הַרְבִּים הָעוֹלָמִי, הַדּוֹרְשִׁים וּמִבְקָשִׁים בְּהַפְצַת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ עַל מְנַת לְפָרְסָם וּלְהַרְבוֹת כְּבוֹד הַזּוֹהַר. – אַגְרוֹת תְּהִלָּה הִלְלוּ מִרְבְּנֵי גְאוּנֵי וְצַדִּיקֵי זְמַנְנוּ, ד' יְאָרִיךְ יָמֵי כָּלֶם בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, נִדְפְּסוּ לְדַעַת וּלְהִרְאוֹת שְׂאֵמָנָם עַדִּין ב"ה חֵי וְקָיָם אֲתָנוּ מִחֲנֵה גְדוֹל שֶׁל יְרֵאֵי הַשֵּׁם הַלּוֹמְדִים תּוֹרַת הַרְשָׁב"י וּמְחַפְּשִׁים אֶת הָאֱמֶת וְחֹפְצִים לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל וּלְהַחִישׁ הַגְּאוּלָּה לְמַעַן כְּבוֹד שָׁמַיִם.

הַרְבְּנִים הַגְּאוּנִים וְהַצַּדִּיקִים שְׁלִיט"א הִרְשׁוּמִים בְּמִכְתָּבֵים הִלְלוּ, מוֹכִיחִים לָנוּ אִיךְ שֶׁכָּלֶם דְּבָקִים בְּדַעַת הָאֱלֹף גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל (שֶׁנִּדְפְּסוּ בְּאוֹר הַזּוֹהַר) וּמְאֻשְׁרִים עֲמֻדָה חֲזָקָה וְיִשְׁרָה שֶׁהִיא הִיא הִיְתַד הַנְּאֻמָּן הַיְחִידִי לְגְאוּלַּת עַם יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַפְּצַת הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

עֲנֵג כְּפוֹל וְשִׁמְחָה מְרֵבָה לְחֻזוֹת וּלְרְאוֹת אִיךְ שְׂמֵאוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי, וְחֻרְתוֹ עַל דְּגֻלְיָהֶם "בְּלַתִּי לַד' לְבָדוּ" (רְאָה בְּסֵפֶר הַרְמַח"ל וְהַזּוֹהַר) וּבְדָגֶל הַזֶּה דוֹגְלִים עַל עַרְי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרִיעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לֵה' אֵלֵי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל יְרֵאֵי ה' שֶׁנִּשְׂאָרוֹ לְפִלִּיטָה שִׁשְׁנָם עַדִּין בְּדוֹרֵנוּ דוֹר עֲקֻבְתָּא דְּמִשְׁיחָא הַחֹפְצִים בְּאֱמֶת לְהִתְקַרֵּב לְרְשָׁב"י זי"ע וְעוֹשִׂים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעִלִים לְהַקִּים שְׁעוּרִים בְּאֶרֶץ, וּבְכָל הָעוֹלָם כּוּלוֹ, וְהַמוֹנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, פּוֹעֵם בְּלֶבָם זִיקַת יְהוּדִי, וְנִמְשָׁכִים בְּעִבּוֹתוֹת אֲהָבָה אַחֲרֵיהֶם לְרַגֵּל הַחֶפְרָה כִּי הָאֱמֶת נֵר לְרַגְלָם וְאִין שָׁמַיִם לֵב כָּלֶל וּכְלָל לְחַצִּים וּבְלִיִּסְטֵרְאוֹת הַנְּזַרְקִים לְמוֹלָם, מְשֻׁלּוּחֵי הַסְּטֵרָא אַחְרָא וְכַת דִּילִיָּה כַּמְבַאֵר בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (פ' נִשְׂא דָף קַכד ע"א) מַעֲנִין הָעֶרֶב רַב, וּבְכָל פְּעַם מְחַלִּיפִים צוּרָה וְתַמוּנָה אַחֲרַת וּמִשְׁנָה כְּדָרְכוֹ שֶׁל הַיֵּצֵר הָרַע מְעוֹלָם, כַּמְאֻמֵּר חו"ל: שְׁבַע שְׁמוֹת לַיֵּצֵר הָרַע (סְפָה פָּרַק הַחֲלִיל, עֵי"ש).

הַבְּרָכָה אַחַת הִיא לְרַבְּנֵים הַצַּדִּיקִים גְּאוּנֵי וּגְדוֹלֵי הַדּוֹר, רְאִשֵׁי יִשְׁיבוֹת, תַּלְמִידֵי חֻכְמִים, אוֹהֲבֵי הַתּוֹרָה וּמְחֻזְקֵי לְמוּד הַסּוּד, מְגִידֵי הַשְּׁעוּרִים בְּתוֹרַת הַרְשָׁב"י, וּמְזִבֵּי הַרְבִּים בְּאֱמֶת, יִפְתַּח ה' לָהֶם אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב וְיִתֵּן לָהֶם כַּח וְעֲצָמָה, וְיִזְכּוּ לְעֲשׂוֹת גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת לְמַעַן הַרְבוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם, וּלְהַצִּיל עַם יִשְׂרָאֵל, לְפָרְסָם תּוֹרַת הַרְשָׁב"י זי"ע, וְיִזְכּוּ לְרְאוֹת בְּנִים וּבְנֵי בְנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצּוֹת, יְאָרִיכוּ יָמֵים עַל מַמְלַכְתָּם מִתּוֹךְ שְׁפַע וְרוֹב נַחַת דְּקְדוּשָׁה וְכָל הַבְּרָכוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה "וְתִחְזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים" בְּגְאוּלָּה הַשְּׁלָמָה ב"ב"א.

ספר אגרות הזהר

בו נקבצו חלק ממוכתבי ברכה עדיד וחזוק שנתקבלו
במערכת מפעל הזהר העולמי מהתרשמוותם של גדולי
וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש

תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות
בלמוד ספר הזהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

– מכתב א –

מכתב ברכה מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל בעל
שערי זבול שליט"א

הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שערי זבול י"ד חלקים ושי"ס
בכתב יד, בעיה"ק ירושלים תובב"א

ב"ה כ"ג אדר תש"ע פעיה"ק ירושלים תובב"א

הנה הגאון הצדיק המפרסם אב"ד האלמין רבי שלום יהודה גראס
שליט"א העוסק בלמוד הזהר הקדוש והפצת הזהר הקדוש דרך למוד
ברבים, ודוע שזהר הוא מעולם האצילות, ובכתבי האריז"ל מבואר שיש

עולם עשיה ועולם יצירה ועולם הבריאה ועולם אצילות, ומי שלומד זהר הקדוש זוכה לעולם האצילות, וידוע שיש נפש רוח ונשמה, ומי שרק לומד נגלה הוא זוכה בנפש רוח ולא בנשמה ומי שלומד זהר הקדוש זוכה לקבל נשמה מעולם אצילות, ולאחר מאה ועשרים זוכה לישוב בעולם עליון מאד מאד ולקבל נשמה גבוהה, והזהר הקדוש נתחבר על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכך אחד ואחד צריך ללמוד כל יום חוץ מלמוד הנגלה זהר הקדוש וגם חשוב מאד לכנס בתורת האריז"ל כתבי האריז"ל ספר עץ חיים ושער הכוונות, וזה צריכים ללמוד דוקא עם ר"מ מקובל שיהא בקי בכל כתבי האריז"ל, וזהו מקרב הגאולה, ולכך דבר גדול מאד עשה הגאון הצדיק שמרביץ תורת הזהר ברבים ומקים שיעורים ברבים בכל מקום ומקום, ושכרו גדול מאד, ולכך מצוה גדולה לחזקו על הזכוי הרבים הזה, וזכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי גן עליו ועל כל משפחתו ולכל העוזרים לו.

הכותב וחותם למען כבוד התורה ולומדיה:

הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שערי זבול י"ד חלקים

- מכתב ב -

**מכתב ברכה וחזיק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
בעל "יום החכמה" שליט"א**

**יצחק מאיר מארגנשטערן
ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר
פעיה"ק ירושלים תובב"א**

בסיעתא דשמיא, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פעיה"ק
תובב"א.

הן נודע ביהודה ובִישְׂרָאֵל גדול שמו של כ"ק המאור הגדול המפרסם
לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין
שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חבוריו המעידים על מעשה תקפו וגבורתו
בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדור פרצי החומה בפרם בית ישראל זה
רבות בשנים כן ירבו, והנה זה עתה יהוד'ה יעלה להרבות פעלים בקרב העם
על דבר למוד ספר הזהר, והגדיל לעשות ביסדו שעורים רבים בספר הזהר
בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים
בסגלת למוד הזהר וקראו בשם ספר 'אור הזהר', גם זכה לההדיר ולהדפיס
מחדש ספרי הזהר והתקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון
דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר
להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל לעסק הקדוש
דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח
הקדש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי "שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי
שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים",
ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד
לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והן
הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמדו

בְּכֹל יוֹם ד' או ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעֲרַכַת סְפָרִים עֶרֶךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הִבִּיא מִשְׁמִייה דְּרַבְּנֵי הָאָר"י שְׁנֵתָן תַּקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לֹמַר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זָהָר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מְקַאמְרָנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מִצּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שֵׁם שְׁגָם הַגַּה"ק מוֹרְנו הָרַב צְבִי הִירְשׁ מְזִידְטְשׁוּב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינוּ לַהַגַּה"ק מוֹרְנו הָרַב רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ (אֲמַרִי פִּנְחָס הַנִּמ"ח ח"א עֲמוּד רַס"ד) שְׁצָרִיךְ לֹמַר ב' או ג' דְּפִין בְּכֹל יוֹם, וְעֵין עוֹד הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָא הַמּוּבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתִי עַל אָבוֹת, וְאֵין כָּאֵין מְקוֹמוֹ לְהָאֲרִיךְ.

וְהַגָּם דְּבַהִיּוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּהָר לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר, כְּבָר כְּתַב הָרַב חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאֶצְבַּע אוֹת מ"ד "לְמוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר מְרוֹמָם עַל כָּל לְמוֹד בְּשֵׁגָם לֹא יָדַע מֵאֵי קֶאֱמֵר, וְאִף שְׁיִטְעָה בְּקִרְיָאֲתוֹ הוּא תַּקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוֹלִים מַעֲרַכַת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁו"ת חִיִּים שָׁאֵל ח"א סִימָן ע"ה סוּף אוֹת ב', וּמִקְדָּמַת דִּנָּא כְּבָר כְּתַב מַעֲיָן זֶה מְהַר"י צֶמַח בְּסֵפֶרוֹ לְחָם מִן הַשְּׁמַיִם בְּסֵדֶר הַלְמוּד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דָּף ל"א רִישׁ ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהִי קוֹנְטָרַס דְּרַךְ עֵץ חִיִּים, וְהַמְקַדָּשׁ מְלָךְ בְּסֵפֶרוֹ כֶּסֶף מְלָךְ עַל הַתַּקּוּנִים (תַּקּוּן מ"ג אוֹת ס') כִּי "לְמוֹד הַזֶּהָר בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת וְכָל שְׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֵמֶר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תַּקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעֲה אַחַת שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לְמוֹד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה", וְעֵין עוֹד בְּסֵפֶר זְכִירָה לְחִיִּים לְהַגְאֹן רַבִּי חִיִּים פְּלַאגִי ח"ב דף ע' ע"ד, וּבְשׁו"ת אֶפְרָקְסֵתָא דְּעֵנְיָא סִימָן ע"ד.

אֵיבְרָא, כְּבָר הָעִיד הַגַּה"ק אֲדַמו"ר הָאֲמַצְעִי זִיע"א בְּאֲגֵרַת הַקְּדָשׁ (נְדַפְס בְּרִישׁ סֵפֶר בְּאוּרֵי הַזֶּהָר לַהַגַּה"ק הַנ"ל) "שְׁמַעְתִּי מִפִּי קְדָשׁוֹ ז"ל [דְּהַגַּה"ק בַּעַל הַתְּנִיָא זִיע"א] לֹא פַעַם וּשְׁתַּיִם, שְׁכָל יָמָיו עָשָׂה קְבַע לְלַמּוֹד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁבְתָּ וְכו' בְּעֵינָן גְּדוֹל, וְכֵה אֵמֵר דְּמָה שְׁאֵמֵר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּזָהָר פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא דְּבַהֲאֵי חַבּוּרָא דְּסֵפֶר הַזֶּהָר בִּיהַּ יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ בְּלַמּוֹד בְּעֵינָן גְּדוֹל דְּוָקָא וְכו', בְּדַקְדוּק הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׁיִהְיֶה מְכֻּן עַל פִּי אֲמַתּוֹת חֲכָמַת הַקְּבֵלָה". וְעֵין שֵׁם שְׁהֲרָאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י בְּשַׁעֲרֵי רוּחַ הַקְּדָשׁ (שֵׁם) שְׁמָה שְׁזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתֵּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לִילוֹת הָיָה נִשְׂאָר בְּלַתִּי שְׁנָה עַל מֵאֵמֶר אֶחָד שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהָר, וְלַפְעָמַיִם שְׁשָׂה לִילוֹת

של ימי החול שבשבוע הזה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה יסן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכוי הרבים, ויהא רענא דתירום רישיה אכולא כרְכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה פאות נפשו הטורה, ויארץ ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דידו, אמן כן יהי רצון.

והנני בזה דורש שלומו ושלום תורתו באהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

– מכתב ג –

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביבמות (צ.). בכורות (לא:): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתינו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתינו דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תכן של "שפתינו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י

שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו כבקשתו "למדו תורתי" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' ע"ד קכ"ח) וזה לשונו: אנו קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגינן.

על כן בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הזהר" ולהלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעסק וללמד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בזהר הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות שנשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זהר הקדוש להתקרב להקדוש ברוך הוא באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדין, ויגלו עלינו מדת הרחמים, שנזכה לגאולה שלמה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כה דברי ידידו עז מוקירו כערכו הרמה, מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל:

מאיר שטרן

- מכתב ד -

הרב אברהם מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פרת

טלפון 097963061 מושב פרת ד.ג. לב השרון

בסיעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע, והינו
"קבלה" התש"ע" – גימטריא הזהר"ר הקדו"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס
שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה"
ק"ק רמת בית שמש.

**שמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לפי בראותי את המפעל
הפביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות
את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי,
זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.**

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחשיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר
רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים גבינו אינון מארי
קבלה דאתמר בהון והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע, אילין אינון דקא
משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשין בה שנים
מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא
אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש
חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל את
אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
הקדש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה",
ועוד מפרשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא,
חלק ג' דף קכד:]: "והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך,

דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי... "וכו'. והם דברי מורנו ורבנו קדוש ישראל הרש"ש זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנזי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכו לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שניגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמוד וללמוד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרת, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חדש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהו.

וכבר זכה כבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר", וחלקו לש"ס"ה ימי השנה, למען יתגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתו הברוכה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני כחדשים כ-180 שעורים, עלה והתרבה כיום למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המתחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לבבות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבנו המקבל האלהי הרב מרדכי שרעבי זיע"א, כי למוד הזהר הקדוש וקבלה שעה אחת בשבת שנה ללמוד 75 שנים בימות החל! ומנן "הזהר הקדוש" הוא גימטריא "תורה חביבה", "בן דוד משיח צדקו", "ה' עליון על כל הארץ", "ויתבוננו חסדי ה'", "ומעשה ידינו כוננהו". ובפרט בשנה הזו – ה"תש"ע – כמנן "אור חדש על ציון". שוטטו רבים ותרכה הדעת כמים לים מכסים בכל פרד"ס התורה.

ואפריון נמטייה להאי גברא רבא ויקרא הרב הגאון מעוז ומגדול מזכה הרבים, אשר אותה נפשו לפעל גדולות ונצורות מזיו קדש הזהר הקדוש לעם קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך שחפץ השם בידו יצלח. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס התורה ולהאדירה.

ונזכה כלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנתא מגלותא בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

– מכתב ה –

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 0548481181 039648512

בסייעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם שזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטרה, ועוד. והוציא ספרים רבים שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גראס מהאלמין שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים האחרונות בהפיצכם את למוד הזהר בעולם ובחיבור הספרים והחברות הרבים הן להלהיב ההמונים והן לתועלת הלימוד המקרבת הגאולה ואשרי חלקיכם.

ובזהר הקדוש פרשת נשא דף קכ"ב ברעיה מהימנא מתואר הצרות הקשות שיהיה בגלות לפני ימות המשיח הן בגלות עשיו הן בגלות ישמעאל שנקראים כלב ונחש ובפירוש מתוק מדבש מבואר שישמעאל נקרא נחש ועשיו כלב. ונראה להסביר כי יש בחז"ל שאומרים לנחש מה הנאה יש לך שהנך יורק ומטיל ארס, ובאמת כף רואים שהישמעאלים נהרגים ומתפוצצים כשהעיקר להרוג יהודים, ואילו עשיו לא יתאבדו ואת עצמם לא יהרגו בשביל יהודים. אלא ככלב. ועל זה מוסיף שם בזהר הקדוש "מי יוכל [בזמן שלפני המשיח להינצל באמונה] בגינם איתמר [בשבילם נאמר] והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע" בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו' ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיינו משה רבנו רעיא מהימנא מגלה לנו שבזכות למוד

הזהר הקדוש ברוך הוא יפקוד מהגלות] וכן בתקוני זהר סוף תיקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא ובגיניה [ויקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ". ובספר הקדוש בני יששכר מאמר ט' איר ל"ג בעומר מסביר, שהאור הגנוז נחבא בתורה והוא מוסיף שרבי שמעון גלה את האור הגנוז ולכן מדליקים אורות ומדורות עד שיתגלה אור משיח צדקנו כמאמר חז"ל ויאמר אלוקים יהי אור זה אור של משיח ובזכות התעסקות בהאור כי טוב וכו' נזכה לברכה לחיים ולהאיר לעיני כל ישראל. וגם כבודו הוציא הספר אור הזהר ובו לקט מגדולי ישראל מכל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי האדמורי"ם ורבני קהילות החסידים על חשיבות למוד הזהר ומעלתה הנשגבה, וטובה מרובה המגעת ללומדיה ואשריכם שזכיתם לזה.

כמוכן יש לדעת שאמנם למוד הזהר מקרב הגאולה וכו' אבל יש תמיד ללמוד ולשאול אצל חכמים מסמכים כדי שלא ילמדו בצורה שאינה נכונה.

בכבוד רב:

משה נחשוני, ראשון לציון

– מכתב ו –

הרב מנחם מנדל טובינאס

בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

כ"ו תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הזהר העולמי.

הנני ממהר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות שונות.

אמרין לפעלא טבא אישר, כבוד אדוני אבי הרב המבוק החסיד הקדוש **היה מזהיר הרבה השפם והערב על למוד הקדוש זהר בשנות השמד**, בימי סטלין ותלמידיו שם רשעים ירקב, נהג בקדשו להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי זהר לטהר נשמתם, **היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו כארבע, ארבע וחצי שעות רצופות**, לפעמים נדירות היה השמש רבי ישראל בן רבי טוביה עליו השלום מביא לרב כוס מים.

כשהיה מצטט מזהר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים שהחשך מתגרש.

כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו ויסתכלו בפנים הספר הזהר הקדוש.

היה מצטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי איזיק מקומרנא זצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרכי יהלכו" וגו', ילדים בני שש ללמדו זהר הקדוש ויכנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמד ראשית חכמה עם קטנים, היה אומר שמה שאומרים לא ללמד ילד [זהר] מקורו מהמשכילים רחמנא לצלן.

הרב מנחם מנדל טובינאס

בן הגאון מורנו הרב רבי שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

– מכתב ז –

הרב שלמה יודא שווייצער

מלפנים רב דקהל דרכי נעם בעיר התורה מאנסי ארצות הברית
בעת חונה פה עיר הקדש אשדוד, ארץ ישראל

בסייעתא דשמיא, כ"א אדר יומא דהילולא קדישא של הבעל "נעם
אלימלך" הצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א

החיים והשלום וכל טוב סלה לכבוד האי גברא רבא ויקרא כבוד שמו
תפארתו הרב הצדיק המזכה הרבים העולמי מורנו הרב רבי שלום יודא
גראס שליט"א אב"ד דק"ק האלמין.

הנה כבוד הרב הצדיק ידוע לי עוד מגלות אמעריקא, זה כארבעים שנה
בימי נעוריו כשלהם נגד מזוזות הפסולות ש 90% אחוז בארצות הברית היו
פסולות, ופרסם הרבה קול קורא'ס ועשרות ספרים על פשרות הסת"ם,
ואחר כך לחם על קדשת בתי כנסיות שלא ידברו בעת התפלה, והדפיס על
זה גם כן פחמשים ספרים וקונטרסים, ואחר כך כשהתקבל בבית השחיטה
הגדולה להתחיל את מלאכת השחיטה נתברר לו שאין השוחטים נוהגים
בשחיטה ובבדיקת הסכינים כמבאר בשלחן ערוך, ויש חשש באכילת נבלות
וטרפות, אז הרים כשופר קולו כמאמר הנביא, בקול מחאה אדירה,
ובמסירות נפש, ולא נח ולא שקט, והוציא מאות ספרים על עניני פשרות
ולהזהיר על כל הפרצות, ויחד עם להבדיל בין חיים לחיים הגאון הצדיק
מדברעצין זצ"ל [בעל שו"ת באר משה] יסד את "ועד הכשרות העולמי"
לבדק את מצב הכשרות במפעלים שונים, ועל ידי בדיקתם הקפדנית נתגלה
במאפיה גדולה ["בעקערי" בלע"ז] בויליאמסבורג, ביצת נבלה שרכשו
ממפעל שמספק בזול, שמקבצים את הביצים הנמצאות במעים של עופות
הנהרגים בבתי המטבחים הגדולים, שמוכרים בזול, שמדינא אסור
להשתמש בהם אפלו בנמצאים בעופות השחוטים, שדינם כדין בשר, ואסור

לשים אותם במיני מאפה, כמבאר ביורה דעה סימן פ"ב ובסימן פ"ז.
והנמצאים בעופות ההרוגים דינם כנבלה.

ועוד מצאו שבכל המאפיות (בעקעריס) הכשרים השתמשו
בפלעיונער"ס שהרבה מהם באים ממדינות אחרות, ושום רב לא היה בא
לשם לבדק את כשרותן. ועוד מצאו שהממתקים שמוכרים לתינוקות של
בית רבן היה ההכשר לא טוב, ועל ידי פעילות הועד נכנסו תחת הכשר טוב.

גם הוציאו ספרים שתארו שם את ההזנחה הגדולה בבשר בהמה
ובעופות, והירא את דבר ה' הפסיקו תכף לאכל בשר, ורק אותם שפבר
שקעו בחמשים שערי טמאה של אמריקה ומשקעים רק בזלילה וב"פרעסס"
אמרו שהכל רק פוליטיק, כדי שימשיכו את ה"פרעסס", ולא אכפת להם אם
כשר או לא, העקר שאומרים שכשר. [וכידוע מכתב החזון איש זצ"ל שכתב
עוד בוילנא, על אלו שלא אכפת להם אם בכלל כשר, אלא רק שיש חתימה
של רב פלוני אלמוני, ולא שבאמת כשר].

ואם לא די בזה, אחר זמן נתגלה שאוכלים לא רק בשר נבלה, אלא גם
חלב ודם שהם אסורי כריתות, [כפתיב בסדר ויקרא (פרק ז' כד-כו) "וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו כי כל אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל
דם לא תאכלו בכל מושבתים לעוף ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה"]. וזה היה תחת השגחות המהדרות של מהדרין
מן המהדרין, וזה נתגלה על ידי הגאון הצדיק רבי מרדכי מלאכי זצ"ל רב
בתל אביב, ששמע שם כמפקח ראשי על המנקרים ששם תחת הרבנות
הראשית, שהנקור היה תחת פקוח גדול ויש עליהם ממנה מטעם הרבנות,
שמבקר את מעשיהם אם הם כהלכה.

ובארצות הברית [אמריקה] תחת הפקוח של הקוראים לעצמם
"קנאים" מאכילים בשר נבלה וחלב ודם, ומסתירים את עצמם מאחורי
השם "קנאים" ובכח השם הזה מבזים גדולי וצדיקי ארץ ישראל שמוסרים
נפשם על קדשת וטהרת ישראל, ונתעלמה מהם רש"י על הגמרא בראש

השנה דף י"ז ע"א אפיקורוס - מבזה תלמידי חכמים. וכן במסכת סנהדרין (דף צ"ט ע"ב): אפיקורוס: רבי ורבי חנינא אמרי תרנוייהו "זה המבזה תלמיד חכם", וכן איתא במסכת שבת (דף קי"ט ע"ב): אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למכתו, אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ולנביאי אל תרעו אלו תלמידי חכמים, עכ"ל.

ואף שיש לו דעה אחרת בעניני השקפה, הרי מאז שחלקו שמאי והלל, עד היום יש מחלוקת בין גדולי הדור, ומכריעים לפי גדולי הרבנים שמקבלים על הצבור, וכמו דאיתא במסכת יבמות דאף שיש מחלוקת בהלכה קימו "האמת והשלום אהבו" וחס ושלום לא בזו אחד את חברו בשביל שיש לו דעה אחרת ויש להאריך בזה ואין פאן מקומו להאריך.

ונחזור לפרשת הפשוטות כי גם כשצעק הרב מלאכי היה קולו כקול קורא במדבר אמעריקא, וכבר היה הרב על דרכו חזרה לארץ ישראל עם הסוד הגדול והנורא שמטמטמים את ישראל בטמאות חמורות* ומה יעשה אם

(א) וכמה נראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו באדם מגעל, פי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). ו. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ז. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ח. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו באדם מגעל, פי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ט. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). י. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

והעוון של מאכלות אסורות מעכב בנין בית קדשנו כמו שכתוב בספר האביב מהנוגע לדעת בדרנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסל השוחטים ופרנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על הרבה תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אף הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והצריך לברוח ותלמידו החת"ס רץ אחריו י' פרסאות. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמו על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תבות וביחה עירובין מקראות.

וכדי להבין קצת ביתר באור, מי החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו? ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית משה משה" על הגדה של פסח בדרך האחרון ונדפס לפני ד' מאות שנה! וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו. וכאשר נמצא כמה קלוקלים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו', ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מודקדקים כל כך, וממקרים לשחט, וקרוב לודאי שמאבילין גבלות וטרפות פאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל בליה על שבקשו לאכל בשר תאנה הינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלקדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה, כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבלה וטרפה לכלל הוא הקלפה רח"ל תשליף אותם, ומכרח להיות מגלגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שעל ידי בשר פגול יצאו מן הדת לערף ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשו"ת דברי חיים" (י"ד ח"א סימן ז') שאין עברה במאכלות אסורות שטמטם הלב הישראלי, ובעוונותינו הרבים ראינו על ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לועז' שאכלו ונתפסמו בנבלות וטרפות על ידי השוברים הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שאנאבדו מן הקהל (עיי"ש דברי החוצבים להבות אש).

וב"דגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלה איש פפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפסמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל.

וידוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מודקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממונה על חבור הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מבעלז זי"ע: כי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחזו הספינים בדבעי, השחזו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה כחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא כשהיה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

אין שומעים לו אפלו בחמורות שבחמורות עד שגנח מכאב לב ואמרו לו אנשים תלך אל אנשי ועד הכשרות, הם לא כהרבנים של הקנאים שמעשיהם להשתיק את הכל שלא יתפרסמו מעשיהם המתעבים, תדבר אל ועד הכשרות הם לא יעברו על זה בשתיקה ושלחו אותו אל הרב שלום יהודה גראס וספר לו הכל. ותכף יצא בדבר לרחוב ובעתונים והודיע להגאון הצדיק מקאשוי זצ"ל. והוא הושיב בית דין ובררו את הדבר שכן הוא, ואז יצא עם מכתב לתלמידיו שלא לאכל בשר בהמה ובעל פה אמר הרבה פעמים שעד ביאת המשיח לא יהיה בשר בהמה כשרה, [וכמו כן אמר הרידב"ז על ירושלמי כשלחם לפני מאה שנה נגד הקצבים בשיקאגוי, אמר: שבארצות הברית לעולם לא יהיה בשר בהמה כשרה] וזה הכל הודות לפעולותיו הכבירים של מצפה הרבים העולמי הרב הצדיק רבי שלום יודא גראס שליט"א, ומי יודע כמה זמן היה עובר ואם בכלל שהיה מתגלה אי פעם.

כמו מעשה הזנות והריגת בחורי וילדי ישראל שמנסים להסתיר במוסדות התורה ובהעלמת הרבנים זה ארבעים שנה, ואם אחד הרים קולו להזהיר את העם, יצאו נגדו כאלו היה אחד מן הריקים בהוצאת כתב פלסטר עליו, וזה גרם שרוצח חסידי טרוויסקי ותאמאסי ירה בו להרגו, ובדרך נס נצל.

נחזר להרב גראס, שהודות לפעולותיו הכבירות בסור מרע לאפרושי מאיסורא זכה לעלות לארץ ישראל, ופה בארץ ישראל התחיל לעורר ל"ועשה טוב", בתעמולה עולמית, ונתלבש בו ניצוץ מנשמתו של רשב"י הקדוש להדפיס ולהפיץ הזמר הקדוש ותקוני זמר ואור הזמר ועוד הרבה ספרים על הזמר בחנם, לעורר בני ישראל ללמד תורת הרשב"י הקדוש, שמסגל ליראת שמים ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים אלו.

ודבר גדול עשה, בפרט בדור העכור הזה ובפרט באמריקה שרבו בו מהקוראים עצמם קנאים, "עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס", ולאחר שנתפסמו בנבלות ואסורי כריתות [שהאטליזים - ה"בוטשערס" הטמאים, מלעיטים אותם], שהם הכי גרועים, כמבאר במסכת סוטה (דף

כב): אָמַר לָהּ יֵנְאִי מִלְכָּא לְדַבְּרִיתִיהּ אֵל תַּתִּירָאִי מִן הַפְּרוּשִׁין וְלֹא מִמֵּי שְׂאִינָן פְּרוּשִׁין אֶלָּא מִן הַצְּבוּעִין שְׂדוּמִין לְפְרוּשִׁין, שְׂמַעְשִׂיהֶן כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי וּמִבְקָשִׁין שְׂכָר כְּפִנְחָס. וְרֵאָה בְּרַשׁ"י שָׁם: אֶלָּא מִן הַצְּבוּעִים - כְּלוּמַר שְׂאִין מֵרֵאִיתֶם כְּתוּלְדוּתֶם אֶלָּא צְבוּעִין מִבְּחוּץ וְאִין תּוֹכֵן כְּבָרָם. שְׂמַעְשִׂיהֶם כְּמַעֲשֵׂה זְמָרִי - שֶׁהֵן רְשָׁעִים וּמִבְקָשִׁים שְׂכָר כְּפִנְחָס אוֹמְרִים לְבְרִיּוֹת לְכַבְּדֵן כְּפִנְחָס, וְאִיכָּא דַּמְפָּרֵשׁ לָהּ לְעִנְיָן צְנִיעוּתָא. וְאֵלּוּ הַצְּבוּעִים וְהַחֲנֻפִים וְהַטְּמָאִים חוֹשְׁבִים עֲצָמָם כְּצַדִּיקִים, הֲלֹא בְּאִים לְבֵית הַכְּנֻסָּת וּמְנִיחִים עַל רֵאשֵׁם הַטְּמָא תַּפְלִין, וְעוֹשִׂים צְדָקָה וְעוֹשִׂים כְּנִבְכֻדְנָאצֵּר מֶלֶךְ בְּבֵל שְׁ"חֲטָאוּ בְּצַדָּקָה יִפְרָק", אֲבָל הֵם נְטֻמָּאִים בְּקִלְפַת עֲרִיּוֹת, וְשׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ הַטְּמָאָה שֶׁל הַסְטֵרָא אַחֲרָא, [כְּמִבְאָר בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ פְּרֻשֶׁת מִשְׁפָּטִים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וְכֵן כָּתַב הַגֵּר"א בִּי"ד סִימָן פ"ז בְּהַגְהוֹתָיו ב' פְּעָמִים שְׂמַצִּין עַל עִנְיָן בְּשֵׁר בְּחֻלָּב אֶת הַזֵּהַר הַזֶּה], אֲךָ מִצְוֹת אֵלּוּ מְאוּסִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂנַעֲשׂוּ עִם קִלְפַת עֲרִיּוֹת, כְּמוֹ שְׂכַתוּב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ (בְּסוּף פְּרֻשֶׁת אַחֲרֵי).

עַל כֵּן לְאַחַר שְׂזָכָה בְּאַמְרִיקָה לְגַרֵשׁ אֶת הָרַע עַל כָּל פְּנִים מְאוּתֶם הִירָאִים אֶת דְּבַר הַשֵּׁם שְׂנַתְעוֹרְרוּ עַל יָדוֹ וְהַחֲלוּ לְהַזְהֵר בְּכַשְׁרוֹת הַמְּאָכְלִים זָכָה עַל יָדֵי זֶה לְעוֹרֵר לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי הַזֵּהַר שֶׁל הַרְשֵׁב"י הַקְּדוּשׁ וּלְהַכְנִיסָם בְּלֵב רַבִּים וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה.

עַל כֵּן אָנוּ מְאַחֲלִים לוֹ שִׁיצְלִיחַ בְּעִבּוּדְתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְאִם יַעֲבֹד בְּמַמְדֵי כַחוֹת הַגְּדוּלִים לְהַכְנִיס יְרֵאת שָׁמַיִם, יְכוּלִים אֲנַחְנוּ לְהַכִּין עֲצָמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שִׁתְּגַלֶּה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּבִרְכַת חֹג כֶּשֶׁר וְשִׁמְח וּבְבִרְכַת כָּל טוֹב:

שְׁלֵמָה יוֹדָא שְׁוִיִּצְעֵר

- מכתב ח -

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר "למען תהיה תורת השם בפיך" "למען" גימטריה "קץ" חדש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזהר" בגימטריה תש"ע חושבן דדין פחושבן דדין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמורי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדף היומי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקדש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרוב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל אחד ואחד ללמד הזהר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקבוע עתים לתורה בתורת הנגלה, יש ביזכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או לסיים את השעור בלמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות כמבאר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאגי זצ"ל (חלק א' דף לג עמוד ג'), "מוסר השם שיש בזהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמד הזהר "חק לישראל", שתקן האריז"ל, מידי יום ביומו ועל ידי זה להטעים את נפת צוף דברי הרשב"י זי"ע לצבור הלומדים,

כמו שפכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד למוד בעולם המזכך הנשמה כמו למוד הזהר הקדוש.

והלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו'.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב כי בעת למוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם ותברך כי עזה כמות אהבה, ומובא ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, (יד קכ"ד): והמשפילים זיהירו כזהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בדד נחננו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על דו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובמקדש מלך (לרעיא מהימנא כאן) דוק לישניה דקאמר למטעם, לומר שעתידי להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא כשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה. ועל פי זה אפשר להבין מה שכתב החיד"א זצ"ל, ועוד, כי אמירת הזהר לבד בלי להבין מועיל מאד, כמו שדיק המקדש מלך "למטעם" שזה מורה על אמירה לבד שאם טועמים רק את הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה, י) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר פסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעפבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה."

ובתקון מ"ב שם בפסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם כעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו..." עד כאן.

וכתוב באבן שלמה (פרק ח' אות כ"ו להגר"א ז"ל) פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג') דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

וכתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למועדנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, ובחיוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

והרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לה, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו הנה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבוהר ואהבתם הזכה בו אינם כזכיות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבוהר, שזכיותו נכפלות בעבור זכיותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו'. עד כאן דברי קדשו.

וכאור לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו

ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

וכידוע רבנו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישראל" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול כהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הפל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועפוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

ואחרי שזכינו להפיר מעלת דברי הזהר הקדוש ופעלם הנפלא והשפעתם הברוכה, לא יפלא אם כן שבכל החוגים נמצאו גדולי הדורות שקבעו למודם ועיונם בזהר הקדוש, ואף המליצו לרבים ולשומעי לקחם על התועלת מהלמוד בו כמו שיתבאר.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דרש דרש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי ה"ה בחינת משה), וידרש מה שדרש כבר משה, **הינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.**

בספר אמרי קודש (פרק ט"ו), שחבר בעל פרוש המשניות מהרי"ח (שהיה מרואי פני אדוננו הגר"א ז"ל), וזה לשונו: "והלמוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חיובם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפלין וכו', **וזהר – טוב מאד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפילו ללמד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסגל"**, עד כאן.

ובצנאות רבנו הגאון רבי יעקב מליסא (אות ג'), "גם בכל שבת תקבעו ללמד שעור בזהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישרים" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האריז"ל שלמוד בספר הזהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אף על פי שאינו מבין האדם עומק פונתו, דאפילו לפי פשטות דבריו הם דברי מוסר השכל וכל דבריו כגחלי אש ונכנסים בלב הלומד והשומע, ובפרט אם יתעורר בבכיה ושברון לבב כשלומד בספר הזהר, אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסטרך אחרא ממנו הרחק כמטחוי קשת, ומכל שכן אם ילמדו למוד זה בלילה מחצות לילה ואילך, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות

השכינה והחרבן והגלות, ואחר כך ישוב וילמד עד שיעלה עמוד השחר, ויחבר לילה ויום, ועליו נאמר "יומם יצוה השם חסדו", שחוט של חסד משוף עליו כל היום משום ד"בלילה שירה עמי". וגם בשבתות לא ילמד אלא בספר הזהר, שהשבת קדש וספר הזהר קדש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי האריז"ל על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמד בכל יום כמה דפים מספר הזהר, וסגלת למוד ספר הזהר יועיל לאדם להכניס יראת השם בלבו.

ועד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי יצא חיים מאה פעמים ואחד.

ובספר "אביר הרועים" (חלק א' עמוד פ"ג אות קס"ח), מספר שפעם אחת בשעה שהתבודד עצמו רבנו הקדוש ונורא אדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל ללמד הזהר הקדוש וכו', והנה משך את כובע השטריימל שעל ראשו למטה עד גבות עיניו באופן שכל המצח שלו היה מכסה, ואחר כך התחיל ללמד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובנהימה בקול דממה דקה מאד, ורק לפרקים התפרץ מלבו הטהור נהימה גדולה על איזה רגעים, ולא רמו עיניו הטהורים ולא הגביה את גבות עיניו להביט חוצה מן ספר הזהר הקדוש בכל משך למודו וכו', וכשהביט אחר כך על המורה שעות ראה שלמד רבנו הקדוש כן יותר מארבע שעות שלמות, והכל היה בהתעוררות וחד קטירא מתחלה עד סוף בלי הפסק רגע אחת ובלי הבט חוצה מספר הזהר הקדוש בכל זמן רב ההוא, עד כאן.

ובמשנה ברורה (סימן א סעיף קטן יב), כתב בשם ברפי יוסף וזה לשונו: "וצריך האדם לקבץ לו עת ללמוד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה כי הגדול מחברו יצרו גדול הימנו, ותבלין היצר הרע הוא תוכחת

מאמרי חז"ל". ובשער הצינון (אות כ"ו), כתב בשם החיי אדם שהוא יותר חיוב מלמוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלון זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם "דבר גדול מעשי מרובה"), ומרגלא בפומיה תמיד **כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה**, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למועדיו הנגלים שהם צרך רבים, ועין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזהר, כן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקדש להגבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הלא הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הזהר דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח) מובא: שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר ופעם אמרו ללמד זהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם (חלק ד' עמוד צג) מובא: שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות למוד הזהר הקדוש למי שלא הגיע לחכמה זו, והשיב מרן ז"ל, למען הלמוד אסור, אבל למען יראת

אלקים מתר ומצוה גדולה היא, כי אין לך מאמרי חז"ל שמהיבים כל כך כמו מאמרי הזהר הקדוש.

ועוד שם (בשולי העמוד) מובא: שהרב רבי שמואל עקיבא שלזינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדין בחור צעיר לאחר בר מצוה נתליתי פעם להגאון רבי שמואל וואזנר שליט"א, ואז זכרונני שהיה מנח על השלחן ספר "הזהר" (שהיה ללא פריכה), ואמר הגאון רבי שמואל וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש חיד (ראה אור הזהר דף 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (במעשים והנהגות עמוד ע"ה) מובא: שהגאון רבי אליהו לאפגאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא: שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר זהר הקדוש עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמד דברי הזהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרבה מלמוד הזהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש (דף יא:), וזה לשונו: "וכן אמר מורי ז"ל (דהינו האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענן השגה שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזהר פעמים רבים", עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מונה באצבע אות מ"ד), למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שישטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הזהר דף 76, 82).

וְכַתֵּב הַגָּאוֹן רַבֵּי חַיִּים פֶּאלֶאגִ'י זצ"ל בְּסִפְרוֹ "לוֹחַ אֶרֶז" (פֶּרֶק ו'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַגֵּם דְּבִכָּל הַתּוֹרָה שְׁלוֹמֵד הָאֲדָם הֵנָּה שְׂכָרוֹ אֵתוֹ, מִכָּל מְקוֹם בְּלוֹמֵד בְּדַבְרֵי קִבְלָה זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ חֲדָשׁ וַיִּשָּׁן וְתַקְוֹנִים וְכַתְבֵּי גוּרֵי רַבְּנֵי הָאֶרֶץ יִזְעֵ"א וְכַדוּמָה לָהֶם, נִשְׁגָּב הַלְמוּד מְאֹד, כִּי אֶפִּילוֹ אֵינּוּ מִבֵּין מֵה שְׁלוֹמֵד, שְׂכָרוֹ מְרַבָּה, וּמְסַגֵּל לְהַבְרִיחַ מִמֶּנּוּ הַיְסוּרִין.

וּבְסִפְרוֹ: "זְכִירָה לְחַיִּים" (בַּהֲקֻדְמָה), כְּתֵב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאֵת זֶה כְּתֵב הָרַב ז' לְבַגְלִיּוֹן הַזֶּה־ר הַקְּדוֹשׁ סֵדֵר חַיֵּי שְׁרָה (קל:), דְּמִי שֵׁי־שִׁיג בְּלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּה־ר וּפְרוּשׁוֹ בְּדִיוֹק וּבְעִיוֹן מְבֻטָּח לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא, עַד כָּאֵן דְּבַרְיֵי.

נְקוּט מִיָּהָא פְּלַגָּא דְּבַלְמוּד מֵה שְׁיֻכַּל לְהַבִּין אֶפִּילוֹ שֶׁהוּא לְפִי הַפְּשֻׁט בְּלִתֵּי דִיוֹק וְעִיוֹן כְּמִנֵּי וְכו' דְּאֵין לָנוּ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת כְּבֹן זֹמָא מִבְּחוּץ אֶהְיֵי לִיָּה מִיָּהָא דְּמִסְתַּמָּא לֹא יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָּם. וְעַיִן סֵדֵר וַיְחִי (רַכָּה.) מֵה שְׂכַתְּבָ שֵׁם. וַיִּרְאֶה עוֹד מֵה שֶׁהֵבִיא בְּסִפְרוֹ הַלּוּלָא רַבָּא (ג"ו:), דְּכָל הַעוֹסֵק בְּסִפְרוֹ הַזֶּה־ר יֵהָא נִשְׁמַר מִכָּל דְּבַר רַע, דְּרַאשֵׁי תַבּוֹת ר"ג לִי ח" סִידְיוֹ? "שְׁמוֹר גִּימְטְרִיָּה זֹה־ר".

עוֹד כְּתֵב (בְּדָף נה:): דְּהַלּוּמֵד בְּסִפְרוֹ הַזֶּה־ר מְכַנְיַע אֶת יְצָרוֹ הָרַע וְקוֹנָה שְׁלֵמוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא יַעֲזֵן שֵׁם. וְעַל הַכֹּל דְּלִמּוּד הַזֶּה־ר מְקַרֵּב הַגָּאוּלָּה, וְהַקְּלִפּוֹת כָּרֵת יַכְרִתוּן כְּמוֹ שְׂכַתְּבָ שֵׁם פְּעַמִּים רַבּוֹת.

וּבְקוֹנְטְרַס חַיִּים וּמִזּוֹן (חֶלֶק ב' אוֹת מ"ד), הַבְּאֵתִי מִסִּפְרוֹ קָרְבַּן מִנְחָה "גֵּם כִּי יִתְּנוּ בְּגוֹיִם" גִּימְטְרִיָּה סִפְרוֹ הַזֶּה־ר, כִּי עַל יְדֵי זֶה עֵתָה אֶקְבָּצֵם עֵין שֵׁם. וְהָא שְׁמִיעַ לִי דְּבְסִפְרוֹ הַזֶּה־ר יִרְגִּיל יוֹתֵר מֵהַתְּקוֹנִים בְּיוֹם, וּבַתְּקוֹנִים יִרְגִּיל בְּלִילָה יוֹתֵר מִבְּיוֹם, לְפִי מֵה שְׂכַתְּבוּ "מְאוּר הַגְּדוֹל" הוּא סֵפֶר הַזֶּה־ר, וְ"הַמְּאוּר הַקָּטָן" הוּא סֵפֶר הַתְּקוֹנִים, כְּמוֹ שְׂכַתְּבוּ שֵׁם בְּסִפְרוֹ הַלּוּלָא רַבָּא (דף נ.).

וְכַתֵּב עוֹד שֵׁם (חֶלֶק א' דף י"ד עֲמוּד ד'), עַל מֵאֵי דְּאָמַר רַשְׁבֵּי עֲלֵיו הַשְּׁלוּם "אֲנָא שְׂכִיחַ בְּעֲלָמָא, דְּהָא בְּחַיֵּי לֹא יִתִּיב עֲלָמָא בְּצַעֲרָא" (זֶה־ר בְּרַאשִׁית דָּף רַכָּח.), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִזָּה תִּבְיִן דְּהַלּוּמֵד בְּזֶה־ר יִשָּׁן וְחֲדָשׁ וְתַקְוֵי הַזֶּה־ר בְּקַבִּיעוֹת וּרְגִילוֹת מְבֻטָּח לוֹ דְּיִגַּן עֲלָיו דְּגְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתְּתָן... וְעַיִן סֵדֵר יִתְרוֹ (דף ס"ח.) מֵה שְׂכַתְּבָ הַרְמ"ז (רַבֵּי מֹשֶׁה זְפוֹתָא) דָּאִם אֵינּוּ לּוֹמֵד בְּזֶה־ר הַקְּדוֹשׁ יִכְסִיפוּ

לו בעולם הבא, יעין שם, ועוד יתרה על זאת דברי מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (ירמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", כי הגבעות הם התלמידי חכמים הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינות ההרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לפגס בהם הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברוי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו'. (אור הזהר דף 493).

חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצ' וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא.

ועוד למדנו מורנו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"ד) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד השם אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגור חס ושלום גזרות על ישראל, נמשך לפי עליתה להתאחז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד "אימא דינין מתערין מינה" (זהר חלק ג' סה.), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חרות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן הנה צריך המלך שגזרותיו קשות, שהולך

ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה, וכיון שבבריחה זאת נעשה ספר הזהר, הנה כבר ענן התבה קים ועומד לכל מי שיזדמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח. (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו פונת הדברים, שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, וכקריאת כל גדולי הדור את הצבור ללמוד בספר הזהר דוקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, ש**נכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. ומלבד כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות.** (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

וידרשו דורשי רשומות ... וגם מי שאינו מבין, נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמאי יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הו"ה', דתבות 'תושיע הו"ה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני"ם' בדקדוק צ"ח. (הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י' משנה א') כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר

מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תבות "חזוק למוד קבלה",
 ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזהר הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד הקבלה –
 ספר הזהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריה
 "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום
 "בישועתך" - בישועתך – גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה
 מובן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי
 בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בזהר הקדוש
 יכסיפו לו בעולם הבא, יעין שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים
לקודשא בריך הוא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם
 כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם
 והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.
 וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם
 פלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם
 ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

- מכתב ט -

מתוך מכתב חזוק שכתב

ב"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

**לְכֹל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעַם הָעוֹסְקִים בְּמִלְאֶת הַקֹּדֶשׁ בַּהֲפָצַת הַזֹּהַר
בְּכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ - עַל יְדֵי מַפְעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי!**

אשרי חלקכם שזכייתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרב הגאולה
כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בזהר הקדוש
פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא
ברחמי". שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לך! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתא
בסופו), **שבשעה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי
ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות,
יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב פחו וקדשתו של רבי
שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון,
"וכמה בני נשא לתתא ותפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ".** ובלשון הקדש: כמה
בני אדם למטה ותפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור
האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקים הפסוק "וקראתם דרור בארץ"-
המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר,
שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא.
הם, שיזדעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל
זכותו יגן עלינו אמן - רבי משה חיים לוצ'אטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו

יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בשיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובנדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתנישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעפבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כָּאן הַמָּקוֹם לְהַאֲרִיךְ מִכַּמָּה וְכַמָּה מְקוּרוֹת הַמַּחְשִׁיבִים מְאֹד אֶת לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר דּוֹקָא בְּיַמֵּינוּ, דּוֹר עֵקֶבֶתָא דְמַשִּׁיחָא, כֵּן מוּבָא בְּסִפְרֵי אֲוֹר יִשְׂרָאֵל מִיָּרָא דְכִיָּא שְׁכַתְּבָ: קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ תַּתְּגַבֵּר מֵיְנוּת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלוּ בְּעוֹלָם. הַעֲצָה לָזֶה לְהַזְהֵר בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים הַלְלוּ, הֶאֱחָד לְאִמּוֹר בְּכָל יוֹם זֶהר אֶף עַל פִּי שְׂאִינּוּ מִבֵּין מַה שְׂאוּמֵר, כִּי אֲמִירַת זֶהר מְסַגְּלַת לְטְהַרַת הַלֵּב.

וּמוֹסִיף לְבָאָר בְּמִקְדָּשׁ מְלָךְ לְתַקּוּנֵי זֶהר, **שְׁכַל הַעוֹסֵק בְּסִפְרֵי זֶה מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרוֹ**, כְּמוֹ שְׁכַתְּבוּב: כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כּו'. כִּי כִּף גָּזַר הַבּוֹרָא שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְּנוּז עַד סוּף יוֹמֵיָא דְבְּגִינָה יְבוּא דְרוּר, **כִּי סִגְלָה זֹו בּוּ וְלֹא בְּזוּלְתוּ.**

בְּרֵאוֹת רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי בְּרוּחַ קִדְּשׁוּ עֵינָן זֶה, צְוֶה לְרַבֵּי אֲבָא לְכַתֵּב סֵפֶר הַזֶּהר בְּדֶרֶךְ הָעָלָם לְהִיּוֹתוֹ מִצְנַע לְמַשְׁמֶרֶת עַד דְּרָא בְּתָרָא קָרִיב לְיוֹמֵיָא מְלָכָא מַשִּׁיחָא, כְּדִי שְׁבִזְכוֹת הַמַּתְעַסְקִים בּוּ תִצְמַח הַגְּאֻלָּה בְּיַמֵּינוּ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם כְּנִזְכֹּר בְּפִרְשַׁת וַיְחִי (דף ר"ז), עַל דָּא כְּתִיב: קַח צְנֻצָּנֹת אַחַת וְתֵן שְׁמָה מְלֵא הָעֵמֶר מִן כּו' לְמַשְׁמֶרֶת, לְאַצְנֻעוּתָא, וְהִבֵּן זֶה מְאֹד. (הַרְבַּ חַיִּים וַיִּטָּאֵל זֶה"ה בְּהַקְדַּמְתּוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת).

הִנֵּה מְבָאָר בְּשִׁלְ"ה, עֲשֶׂרָה מְאֻמְרוֹת, מְאֻמֵּר רֵאשׁוֹן, שְׁהַחֲבוּר מִהַזְהֵר הִיָּה עֲתִיד לְהִיּוֹת גְּנוּז וְכו' עַד שְׁיָבוּא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתְּוֹנִים, וּבְזְכוֹת הַעוֹסְקִים יְבוּא מַשִּׁיחַ, כִּי אֵז תַּמְלֵא הָאֶרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֹו תִהְיֶה סִבָּה קְרוּבָה לְבִיאַתּוֹ. וְזֶהוּ שְׂאֻמֵּר וּבְגִינָה וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתּוֹ וְכו', **כְּדִי שְׁבִזְכוֹתוֹ יִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שְׁלֵא נִגְאֻלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים עַד שְׁהַצֶּרֶף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקִדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שְׁיִזְכּוּ לְתוֹסְפוֹת הַקְּדָשָׁה הַזֹּו, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ.**

וּלְשׁוֹן דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם פִּרְשַׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דְרֵשׁ דְּרֵשׁ מִשָּׁה, הִינּוּ כְּשִׁינְתְּגַלָּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאִיתָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיָּה בְּחִינַת מִשָּׁה), וַיְדַרְשׁ מַה שְׁדַרְשׁ כְּבָר מִשָּׁה, **הִינּוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי,**

ספר הזהר, אז והנה שרף, הינו שיתבטלו כל הקלפות וממילא יהיה הגאלה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אם עד כדי כך גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמצ' וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם השם שלם וכסאו שלם ותכון כסאו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן.

- מכתב י -

בית המדרש מורשת התורה

רחוב העצמאות 30, בנימינה

בסייעתא דשמיא, לסדר ממלכת כהנים וגוי קדוש, ה'תש"ע.

מזמור לתודה לכבוד תורתו והדר הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, מקים עלה של תורה ב"מפעל הזהר העולמי", נעם השם יתברך בישועתו.

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו", לראות פלאות שעושה כבוד תורתו במפעלו הכביר אשר ידן עשתה, להגדיל תורה ולהאדירה, לזכות עם ישראל קדושים, לטעם מנהר יוצא מעדן הזהר הקדוש, אשר כונן מרנא ורבנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הנה זכה כבוד תורתו וזכה בעשרות חבוריו היקרים, הן בעניני קדשת פשרות המאכלים והן בעניני טהרת הנפש רוח נשמה שבאדם הערוכים קשלות הפנים בענינים רבים. וכביר ידו מצאה בהקמה וחזוק שעורי "אור הרשב"י" לקבע למונים בזהר הקדוש בכל רחבי הארץ, וברוך השם התרבו לכמה מאות. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקדשים את הלומדים להיות עם אחד. והגדיל תורה בספרו "אור הזהר" המקיף באלפיו ממקורות כל גדולי ישראל שדברו בשבחי הרשב"י זיע"א ומעלת הזהר הקדוש והזכות הרבה מאד לכל ההוגה בו. וזכה גם להדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר" המחלק לימי השנה ללמד בו דף ליום.

וידועים ומפרסמים דברי הזהר הקדוש, כי בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה [נשא קכד:]. ולפיכך עמל בהם מרנא האר"י החי, ובזה הלשון ממש התפרסמו דברי רבנו הרש"ש זיע"א, שאמר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א בראגי הקדש טרם עלית נשמתו: "יודע אני שבזכות

הזהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתנו וביאת משיח צדקנו" [ספר הרש"ש].

וברוך השם זכנו השם יתברך לקבץ עצמנו בחבורת קהלתנו השם ישמרם ויחיים, לקרא בזהר הקדוש כמדת נשמתנו, **ומדי שבת קדש אנו לומדים בקביעות דף לאחד בתקוני הזהר**, בבחינת נר לאחד נר למאה, ועוד מרחיבים למוד בספר אור-הזהר, ובמוצאי שבת קדש זוכים להסתופף בשעורו השבועי הגדול בזהר הקדוש של מורנו ורננו המקבל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א, הרב מפנת. מלבד מה שגם בימי שבוע אנו מוסיפים למוד בלמוד היומי ובשעורי הקהלה.

ושמחה רבה שמחנו להודיע כי כבוד תורתו עומד להדפיס עוד את כל חלקי הזהר הקדוש ולהפיצם בשוה לכל נפש יהודי, ועוד את חבורו החדש על גדולי ישראל וזהר הקדוש, ומי יתן ויוסיף חילים גם לחדש חבורי הראשונים, ונזכה בהם ללמד וללמד דברי תורת השם באהבה.

ובאמת קטנתי מכל החסדים, ובקשתנו רק להתקרב אל הקדש כצעירי התלמידים המתחילים, להודות ולהלל ולשבח להשם יתברך על שזכינו לכל זה בדורנו.

וממקור הברכות בברך כבוד תורתו שליט"א על כל העידוד והחזוק להעמדת התורה והנחלתה לרבים, וחזוק לבבות רבים המתעוררים בכל זה ומתקרבים לאבינו שבשמים, ובנדאי מאיר תקון גדול בעליונים ובתחתונים לפעל ישועות בקרב הארץ. בברך כבוד תורתו שליט"א וזכות הרשב"י וזכות הזהר הקדוש וזכות הרבים עומדת לבריאות גופא ונהורא מעלמא, להרבות חילו בתורה ובתלמידים ובכל המפעל הגדול.

ונזכה כלנו מהרה לאור חדש על ציון זאיר, ויתקומו בנו דברי הזהר הקדוש לאקמא שכינתא מגלותא ברחמי, ולעלוי שכינתא עזנו, ומהרה תחזינה עינינו בשוב השם ציון, בביאת הגואל ובבנין אריאל במהרה בימינו אמן.

בִּיקְרָא זֶהר אורִיתָא:

מֹשֶׁה עֲמִיאל

– מכתב יא –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, לְסֹדֵר וְאַתָּה תַצְנֶה ה'תש"ע

לכת"ר וְהָדָר, מְקִים עָלֶה שֶׁל תּוֹרָה בְּ"מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי", כ"ק
הָאֲדָמוֹר מֵהַאֲלָמִין הַגַּה"צ רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְרָאס שְׁלִיט"א, נֶעַם הַשִּׁי"ת
בִּישׁוּעָתוֹ.

מְבַקְשִׁים אָנוּ לְהַבִּיעַ אֶת בְּרַכַּת הַלֵּב לַכַּת"ר הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א, עַל
פְּעֻלוֹ הַנִּמְרָץ בְּהַפְצַת אוֹר הַרְשֵׁב"י בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, בְּסַפְרֵיו הַיְקָרִים וּבְמִפְעָלָיו
הַכְּבִירִים – עַד שֶׁכָּל מְקוֹם וְאַתֵּר זֹכָה לְהִיּוֹת מוֹאֵר בְּאוֹר לַמּוֹד הַזֶּהָר.

וּבְזֶה בְּוֹדָאֵי מִתְכַּוֵּן עֲלֵינוּ מֵאֲמֵר הַתְּפִלָּה: "אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּאֲדִיר
וְנִזְכָּה כְּלָנוּ בְּמַהֲרָה לְאוֹרוֹ". וְהוּא פְּיָדוּעַ וּמְפָרְסֵם מֵאֲמֵר מִשֶּׁה רַבְּנוּ רַעֲיָא
מֵהִימְנָא לְרַשֵּׁב"י זִיע"א כִּי "בְּהַאי סַפְרָא יִפְקוֹן עִם יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמִים
מֵהֲרָה" (נְשֵׂא קַכְד:).

זְכוֹר אֲזַכֵּר אֶת אֲשֶׁר זְכַנִּי הַשִּׁי"ת לְקִרְוֵב אֲצֵל מו"ר הַגַּה"צ הַרְבּ יוֹסֵף
צוֹבִירֵי זצ"ל זִיע"א בְּעַל סֵפֶר "אַמוֹנַת ה'" עַל מַעֲלַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ וְתוֹרַת
הַסּוּד וְהַקְּבֵלָה. וּמֵהִיּוֹתוֹ בֶּן 16 שָׁנִים!!! מְנוּהוּ כָּל חֲכָמֵי תֵימָן לְלַחֵם מְלַחֲמַת
הַקְּדָשׁ נֶגֶד הַמַּעֲרָעָרִים וְהַמְרִיעִים עַל מַעֲלַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וְהוּא אֲשֶׁר
בְּשִׁלְחוֹת מֶרְנָן וְרַבְּנָן חֲכָמֵי תֵימָן זִיע"א כָּתַב אֶת הַסֵּפֶר הַנִּ"ל תַּחֲלָה בְּעֵלּוּם
שְׂמוֹ מִפְּנֵי גִילוֹ הַצְּעִיר, וְרַק בְּאַרְצָה כְּעִבּוֹר שָׁנִים רַבּוֹת פָּרְסֵם שְׂמוֹ כְּמַחֲבֵר
הַסֵּפֶר. וּב"ה זְכִיתִי בְּעֵתְךָ מִן הַסֵּפֶר, וְהוּא כְּלוּ מוֹאֵר בְּמִלְחַמַת קִדְשׁ לְהוֹכִיחַ
צְדָקַת הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ מֵרַשֵּׁב"י זִיע"א, וּמַעֲלָתוֹ וְחִשְׁבֵּוֹתוֹ לְעַם יִשְׂרָאֵל וְלַעוֹלָם
כְּלוּ. וְכַמְעַשְׂהוּ עַלִּי סֵפֶר, כֵּן הִיָּה בְּהִנְהַגְתּוֹ כָּל חֲיָיו מִמֵּשׁ, מוֹסֵר נִפְשׁוֹ
בְּתַקִּיפוֹת שֶׁל קְדָשָׁה לְחֻזַק אֶת מַעֲלַת הַזֶּהָר וְהַלְמוּד בּוֹ. וְכֵן אֲזַכֵּר אֶת מו"ר
הַמְּקַבֵּל הַרְבּ סְעִדָא ב"ר יְחִיאָ נַחוּם זִיע"א, שֶׁהִיָּה הוֹגֵה תְדִיר בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ,
וּמְאוּרוֹ הִיָּה פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת וְנִפְלְאוֹת. וּבְדַרְכֵם הִיָּה נוֹהֵג מו"ר אַבִּי יְחִיאָ בֶּן
עוֹוָאד עוֹאמֵי זִיע"א, שֶׁהִיָּה הוֹגֵה בַּזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ, וּפְעָמִים רַבּוֹת שְׁמַעְתִּי מִפֶּה

קדשו התפעלות רבה על ספרי הזהר הקדוש עם פרוש מקדש מלך, שהיה יקר המציאות וכל מי שזכה בו היה פזוכה במנת חלקו בגן עדן עלי אדמה.

ובאמת, נשית לבנו כי בזה סדר סדר חק-לישראל, והוסיף בו החיד"א זיע"א גם מאמר בזהר הקדוש, למען יהגו בו הכל ויהיה שנה נפש לכל, ויהיו תדירים בו בכל יום ויום.

ובזה דרך פוכב מיעקב במפעלו העצום של כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, להמשיך בדרךם של גדולים אלה וכל גדולי הדורות, אשר פעלו רבות ותקנו סדרי למוד בזהר הקדוש למען יהגו בו הכל. ובנדאי עקר מגמתם להגדיל תורה ולהאדירה בקרוב הגאולה השלמה.

ובזכות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א זכינו גם אנו לקבוע סדר למוד קבוע בשעור הקהלתי בשבת קדש: תחלה – כל אחד זוכה לעצמו להגות בעמוד מספר "תקוני הזהר", באופן שביחד משלימים כמה וכמה דפים בכל שבת. ואח"כ ממשיכים למוד והרחבה בספר "אור-הזהר", לדעת את אשר קראו חכמי ישראל במעלת הזהר, ומדברי קדש אנו מלקטים עקרי יסודות שהן לנו מפתח-הקדמות לזהר הקדוש.

זכני השי"ת ואתבונן: זהר בגי' 218 = שנה בגי' "אלהי עולם ה'", והוא עקר תכלית למוד הזהר הקדוש לידע ולהודע באמונת אמן זו. וכן שנה בגי' "הוא בן עולם הבא", היינו כל הזוכה והוגה בזה"ק הוא בן העוה"ב. שנה בגי' "וה' היה עמנו", ובגי' "והלא זו טובה כפולה", ובגי' "חסד עולם".

זהר בגי' 218 ועם הכולל 219 = שנה בגי' "עם דוד המלך", היינו מ"ש במאמר הרעיא מהימנא הנ"ל כי למוד הזוה"ק מקרב ביאת משיח בן דוד צדקנו.

הזהר בה' הידיעה בגי' 223 = שנה בגי' "אין עוד מלבדו", והוא היסוד הנודע מכלל הלמוד בתורת ח"ן. שנה בגי' "בכסופי גאולה" כנ"ל במאמר הרעיא מהימנא על קרוב הגאולה בכל פרק ובכל תבה שזוכים להגות בזה"ק. "שנה בגי' "כי אני ה' אלהיכם".

הזהר הקדוש שְׁוֹה בגי' $223 + 415 = 638$. שְׁוֹה בגי' "ה' עֲלִיוֹן על כָּל הָאָרֶץ". וְשְׁוֹה בגי' לשְׁמוֹת שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת "אֲבָרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב". שְׁוֹה בגי' "בְּרִית ה'", לְהוֹרוֹת כִּי עֵקֶר בְּרִית ה' עֲמָנוּ הִיא עַל אֲבֹן הַשְּׁתִיָּה הַזֶּה שֶׁבְּלִמּוֹד הַזֶּה"ק, וְהֵינּוּ שְׁוֹה בגי' גַּם "כִּי אוֹת הוּא לְעוֹלָם". שְׁוֹה בגי' "וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדָךְ" וּבגִי' "לְמַשִּׁיחַ צְדָקְנוּ" וּבגִי' "כֵּן דָּוִד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ". וּבְכָל זֶה שְׁוֹה גַּם בגי' "וּמַעֲשֵׂה יְדִינּוּ כּוֹנְנֵהוּ" כֵּן יְהִי רָצוֹן.

וְעַל כֵּן יְבָרַךְ כ"ק הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת, לְבְרִיאוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא מַעֲלִיא, לְהַמְשִׁיךְ חִילוֹ בְּמַפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי, לְמַעַן יִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם כְּלוֹ מְאוֹר הַרְשָׁב"י שְׁעָקְרוּ לְקַיִם "וְהִיָּה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד".

סִימָן הַתְּבוּנָה בַּפְּרָשָׁה, וּבְאַמֶּת נֶכוֹן הוּא לְהַתְגַּלוֹת בְּכָל פְּרָשָׁה וּפְרָשָׁה. וְהַשְּׁבוּעַ: "תְּצִוָּה" (501) = הַזֶּהר (223) + אוֹר הַגְּנוּז (278). וּבְלִמּוֹד "אוֹר הַגְּנוּז הַזֶּהר" (501) תְּתַגַּלָּה בַּע"ה = שְׁוֹה בגי' "אִם הַבְּנִיִּים שְׂמַחָה" עַל עֲלוֹי הַשְּׂכִינָה, בגי' "דַּע אֶת ה'", וּבגִי' "כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי".

בִּיקָר וְהִדָּר הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ וְזִכּוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א

בְּשֵׁם הַחֲבָרִים הַלּוּמְדִים בְּבֵיהֶמ"ד מוֹרְשֵׁת הַתּוֹרָה בְּנִימְיָנָה:

מִשָּׁה עֲמִיאל

– מכתב יב –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, יוֹם ג' לְסֻדְר "וְאַלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תַּשִּׁים לְפָנֵיהֶם"
 – כ"ה שְׁבַט יוֹמָא דְהִילּוּלָא דְמִרְנָא הָאֲדָמוּ"ר רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סַלְנֵטְר
 זְצוּקְלָלָה"ה.

לְכַבּוּד הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הָאֲדָמוּ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א.

אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב, בְּטָרָם אֲעֵלָה עַל הַכֶּתֶב מְלִים מְזַעִיר, אֲמַרְתִּי
 לְלַבֵּי לֹא עֵת לַחֲשׂוֹת עִתָּה, וְכַמְאָמֵר הַרְשָׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּהַקְדָּמָה לְאֲדָרָא,
 עֵת לַעֲשׂוֹת לֵה' הַפְּרוּ תוֹרָתְךָ.

וְכִידּוּעַ דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל בַּעַל הַהִילּוּלָא. [הַגָּאוֹן רַבֵּי יִשְׂרָאֵל סַלְנֵטְר זי"ע],
 דְּבִדּוֹרְנֵי אֲנִי אֵין אֶפְשָׁרוֹת לְהִיּוֹת צַדִּיק נְסִתָּר דְּהַעֲקָר הוּא זְכוּי הַרְבֵּים,
 וְאֶפְּלוֹ עַל חֲשַׁבּוֹן עֲלִיּוֹת רוּחֵינִיּוֹת. וְאֲדַרְבֵּה, יְדוּעַ מֵאָמֵר הַגָּאוֹן הַעֲצוּם מִרְנָא
 דְּרֵאשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת מוֹרְנוֹ הַרְבֵּי רַבֵּי שְׂמַעוֹן יוֹדָא הַכֹּהֵן שְׂקָאֵפ זְצוּקְלָלָה"ה, דְּכָל
 עֲלִיתּוֹ הַרוּחֵינִיּוֹת הֵיטָה עַל יְדֵי שְׁנַתָּן מַעֲשֵׂר מְזַמְנוֹ לְאַחֲרִים – מַעֲשֵׂר רוּחֵינִי –
 וְכַנְרָאָה שְׁגָם בְּזָה מְבַטָּח עֵשֶׂר בְּשָׁבִיל שְׁתַּתְעֲשֵׂר, כַּמּוּבָא בְּהַקְדָּמָה לְסַפְרוֹ
 שְׁעָרֵי יִשְׂרָאֵל עֵין שָׁם. וְכַבֵּר לְמַעְלָה בְּקוּדָשׁ מוּבָא עַל הַקְדוּשׁ רַבֵּי שְׂמַעוֹן לְבִיא
 זִיע"א, בַּעַל כְּתָם פֶּז וּמְחַבֵּר הַשִּׁיר בֵּר יוֹחַאי הַיְדוּעַ, שְׁבַדְרָךְ הַלוּכוֹ לְאַרְצָךְ
 יִשְׂרָאֵל לְהַתְעַלּוֹת בְּקִדְשִׁתָּהּ, עֵבֶר בְּקַהֲלַת טְרִיפּוּלֵי וּמְצָאָם נְבוֹכִים לְלֹא מוֹרָה
 רוּחֵינִי, גִּנְזוּ אֶת רְצוֹנוֹ הַקְדוּשׁ וְנִשְׂאָר שָׁם לְלַמְדָם תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, וְשָׁם נִגְנְזוּ אַרוֹן
 הַקְדָּשׁ.

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כַּעַת יֵאמֹר לִיהוּדָא וְיִשְׂרָאֵל, אֲזִר כְּגַבְר וְהַחֲלֵץ חוּשִׁים, כִּי לֹא
 עֵת מְחַשִּׁים.

בַּעַת אֲשֶׁר קוֹל דּוּדֵי דוּפֶק בְּגַעְגּוּעִים, הוּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 לְהַעֲלוֹת מִבּוֹר אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה אֲשֶׁר הִיא בְּגִלוּת עִתָּה עִם כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל.

יהיו לרצון אמרי פי בעזרת צורי וגואלי.

וראוי לפתח בדברי רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום בתקונים תקון

כ"א דף ג"ן:

בִּיה זִימְנָא וְיוֹנָה יֵרֵד אֶל יִרְכַּתִּי הַסְּפִינָה דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, פִּירוּשׁ: שְׂפָאֵשׁר יִשְׂרָאֵל יוֹרְדִים, הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה יוֹרְדַת עִמָּהֶם, וְעוֹד מֵאֵן רַב הַחוּבֵל – הַהוּא דְאִיתְּמַר בִּיה אִם חָבַל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רַעְףָּ, חָבַל בְּבֵית רֵאשׁוֹן תַּחְבֵּל בְּבֵית שְׁנֵי וְכוּ', יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו עֲלֵיהּוּ בְּשִׁבְתָּא וְיוֹמִין טְבִין וְכוּ' וּבְגִין דָּא קוּם קָרָא אֶל אֱלֹקֵיךָ דְאִיהִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי תִּיּוּבְתָא דִּילְךָ וְכוּ' עֵין שָׁם. הָרִי מְבֹאֵר שָׁם דְּמַתְרִין בְּאָדָם שְׂיִזְהַר שְׁלֵא יִגְרֹם לְגָלוּת הַשְּׂכִינָה [זֹאת אוֹמְרַת, לְכָל אֶחָד בְּצוּרָה פְּרֻטִית וּבּוֹדְאִי לְהַעֲלוּתָהּ כְּלָלִית לַתְּקוּן הַשְּׁלָם]. כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּבְבֵית שְׁנֵי. וְעוֹד, יֵשׁ תּוֹסֶפֶת וְעֲלִיָּה לְשְׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים. וּבּוֹדְאִי לַמּוֹד הַזֶּה הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ מְעֵלָה אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מְעֵלָה מְעֵלָה, וּלְפִי זֶה מוּבָן גְּדֹל הַפְּעַל הַנִּעֲשֶׂה בְּלַמּוּד בְּשִׁבְתָּ קוֹדֵשׁ שְׁנַחֲשֵׁב כְּפוּל אֶלְךָ כְּמוֹ שְׂמַבִּיא הַבֵּן אִישׁ חַי וּבְשִׁמְחָה מְכַפִּיל הַכֹּל שׁוּב בְּאֶלְךָ [אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, שְׁעַר הַשְּׂמֻחָה] וְאִין לָךְ שְׂמֻחָה גְּדוּלָה יוֹתֵר מִלַּמּוּד זֶה הַקְּדוּשׁ בְּשִׁבְתָּ שְׁעוּלָה לְעַרְךָ מְלִיּוֹן שָׁנָה, מְבַהִיל עַל הָרַעִיוֹן!!!

וּבַהֲמִשָּׁף שָׁם "בְּהוּא זִימְנָא וְיִמְן ה' דְּג גְּדוּל לְבַלְעַ אֶת יוֹנָה", דָּא גְלוּתָא קְדַמָּא דְאִתְּמַר בִּיה וְיוֹנָה יֵרֵד אֶל יִרְכַּתִּי הַסְּפִינָה, וְדָא הוּא אֲנָכִי אֲרֵד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְכוּ' עֵין שָׁם דְּבִרְיוֹ וְתַרְאָה נִפְלְאוֹת, וְעוֹד וְיִמְן ה' דְּג גְּדוּל דָּא סְמ"ךְ מ"ם, דְּגָה דָּא נַחֲשׁ פְּלוֹנִית בַּת זֹוגִיָּה, מֵהוּא רַב חוּבֵל דְאִיהוּ עֲרַב רַב דְאִתְּמַר בִּיה וְגַם עֲרַב רַב, וְטַחוּל הוּא שְׁחוּק הַכְּסִיל עֲלֵיהּ אִתְּמַר כִּי כַּעַס בַּחִיק כְּסִילִים יָנוּחַ, לְבַלְעַ אֶת יוֹנָה דָּא נִפְשָׁא וְכוּ' עֵין שָׁם [לְפִי גִירְסַת הַגְּר"א]. וּבַהֲמִשָּׁף שָׁם וּבְזִמְנָא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קְטִיל מְנִיָּהּ סְגִיאִין – בְּאוּר שֶׁהַסִּיגִים הֵם הַרְשָׁעִים מֵתוֹ בְּמִצְרַיִם, וּבְגְלוּתָא בְּתַרְאָה עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לוֹן – בְּאוּר, אֶת הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם הָעֲרַב רַב.

וּבַהֲמִשָּׁף – כְּגוֹנוֹנָא דָּא בְּגְלוּתָא בְּתַרְאָה – שְׂיִגְאָלוּ מִמְּנָה עַל יְדֵי לַמּוּד – הַזֹּהַר"ר – בִּיה – רְמוּז – הַזֹּהַר"ר – שָׁאֵם יִלְמְדוּ בְּסִפְרֵי הַזֶּהַר – דְאִיהוּ אוּר

דפּוּרְקָנָא בְּתַרְיָתָא – עַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לָנוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֹר
הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה – לְקַיֵּם כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת –
שִׁיזְכוּ לַעֲמֹק סוּדוֹת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: גַּל עֵינַי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת
מִתּוֹרָתְךָ – וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיֵּאֲרָה תִּשְׁלִיכְהוּ – שִׁיִּלְמְדוּ אֶת
פְּנִימִיּוֹת אֹר הַתּוֹרָה וְכוּ'. וְעוֹד שֵׁם: דְּבַר אַחַר: וַיִּמֶן ה' דָּג וְכוּ' בְּהֵוֵא זִימְנָא
וַיֹּאמֶר ה' לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה בְּדוּחְקָא דְדַאָּגָה דְלֵהוֹן דְּדוּאָּגִין מִן עֵנִיּוֹתָא –
מִהַדְחַק הַגְּדוֹל שֶׁדוּאָּגִים מִפְּנֵי הָעֵנִיּוֹת – מִדוּחְקָא – שֶׁדְּחַק זֶה יִשְׁלִים
הַסָּאָה שֶׁל הַגְּלוּת – יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ –
כְּשִׁיְהִיו בְּתַכְלִית עֲנִיּוֹת [כְּמֹאֲמַר חַז"ל תַּכְלֵה פְּרוּטָה מִן הַפִּיס] אֲזַ תוֹשִׁיעַ
אוֹתָם, עֲיֵן שֵׁם.

וְכַל הַרוּאָה דְבַרֵּי הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ שֵׁם, מִשְׁתוּמֵם לְרֵאוֹת אֵיךְ הַכֹּל רְמוּז,
שְׁגָלוֹת אַחֲרוֹנָה זֹו דְעָרַב רַב, הִיא גְלוּת דְּדוּחְקָא וְלַצְנוּתָא.

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עַל יְדֵי לַמוּד
וְעַסְק בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ, שְׁבֹזָאֵת מִבְּטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁב"י שֶׁנִּצָּא בְּרַחֲמִים
מִהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נִסְיוֹן [וְלֹא נִסְיוֹן שֶׁל עֵנִי]. וְכִידוּעַ דְּבַרֵּי הַמַּקְבָּלִים, מוֹרְנוּ
הַרַב רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל, הַרְשָׁ"ש, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְהַבֵּן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד
לַמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל גְּדוּ תַּגְּאֵל הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה וְתִבּוֹא
הַגְּאֻלָּה.

וּבַתּוֹךְ דְּבַרֵּי גַם זֹאת אֲזַכְיָרָה, דְּבַרֵּי מוֹרְנוּ הַגְּאוֹן הַצַּדִּיק רַבֵּי שְׁמוּאֵל דְּרָזִי
אֲצַלְלָה"ה

דְּהַרוּצָה לְהַאָרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, כְּלוּמַר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסוּ"ד
וּבְזָה יֵאָרִיכוּ יָמָיו, וְקַבְּלָה זֹו מִפִּי מְרַנָּא רַבֵּי יְאוּדָה פְּתִי"ה זִי"ע נֶאֱמָרָה וְכוּ'
הָוֵה גַם לְמַעֲשֵׂה כְּמָה וְכְמָה פְּעֻמִּים [הוּבָא דְבַרֵּיו בְּקוּנְטְרַס זְכָרוֹן].

וּמַעֲשֵׂה בְּחָכְם אַחַד שְׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשַׁמַּע, וְאַכֵּן לְאַחַר כְּמָה יָמִים שְׁבַק
חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצִלְנוּ.

וְכַל גְּדוּלֵי הַסְּפָרְדִּים שְׁלַבְּם הָיָה רַחַב כְּאוֹלָם – הַשִּׁיגוּ כָּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי
לַמוּד הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ תְּמִידִים כְּסִדְרָם.

וכידוע שכל הקהלות הקדושות בחאלב, עירק, מצרים מרוקו ועוד, תמיד היו חבורות חבורות שלמדו שעות בכל לילה ובכל יום בזהר הקדוש, ובפרט בדור האחרון, בדורו של מרנא הבן איש חי זיע"א, על כל מעשה מצוה למדו עניני הזהר הקשור למצוה, ובכל סעדה בשבת קדש ובמים טובים, וכן באזכרות על נפטרים, למדו זהר הקדוש סבא דמשפטים והאדרות, ובברית מילה וכל שמחה – פי זאת ידעו, שאין לנו כתורת הרשב"י לפתח הלב ולטהרת הנשמה, ולפני כל תפלה – פתח אליהו זכור לטוב [שהובא בהקדמה לתקונים]. ולכן אנו מתעוררים ומתחזקים להוסיף עוד ועוד לומדים בזהר הקדוש, כי הוא הפותח והוא הסוגר, ועל ידי למוד הזהר הקדוש רואים ברכה בלמוד הנגלה כידוע וכמרגש בחוש, ומתרבים חדושי תורה ונפתחים מעינות החכמה כי ממנו תוצאות חיים. כמבאר ברבי חיים ויטאל וברמח"ל והגר"א והחיד"א הקדושים, ועין עוד ב"אור הזהר" באריכות.

ואחר כל זאת – הנה זכינו דבדורנו אנו יש מפעל כביר ועצום – **"מפעל הזהר העולמי" - שמפיץ ומגלה את הלמוד הקדוש הזה, והעומד בראשו כבוד קדשת האדמו"ר הגאון הצדיק מהאלמין שליט"א.**

אשר מצוה להתחזק ולהתחבר לקדש, להפיץ ולהרבות עוד חילים לקדשה. וביוזעני שהאדמו"ר שליט"א הידוע ברב חבוריו הקדושים ומהפכת העולם שעשה בענין כשרות המאכלים וכשרות הסת"ם וספריו הרבים לזכוי הרבים, ובענין קדשת הברית וקדשת בית הכנסת, וספריו שכר וענש ועוד ספרים, והכל לשם שמים. אזור כל חילו – ימים ולילות ממש, במעוט מאכל ומעוט שנה – העקר לזרז הגאלה שתבוא במהרה ברחמים ובאהבה.

ויסד כמה שעורים בזהר הקדוש, וטופח על מנת להטפח, שמרגישים ממש כל כלל ישראל את רחמי השם יתברך על ידי רבוי למוד הזהר הקדוש, ובפרט פרסום דברי הבן איש חי זיע"א והרב מרדכי שרעבי זיע"א, שלמוד בשבת קדש עולה אלף פעמים יותר מביום חל, ודברי הכסא מלך, ששעה

בזהר הקדוש עולה לשנה בלמוד הפשט. כל זה מלהיב לבות בני ישראל, ומיום ליום מרבים חגלים ומתוספים שעורים לאין מספר, עד שכל הארץ תמלא זיהרא עלאה, ועל ידי כל הלומדים והמלמדים בזהר הקדוש תבוא הגאולה בששון ושמחה בח"ן ואהב"ה.

ומצנה רבתי לעזר ולסייע להדבק בקדשה למפעל קדוש זה בכל הכח, כמו שהבאנו בראשית דברי, דברי הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע, דעת לעשות לה' הפרו תורתך, ומי פתי לא יסור הנה, לאחז בחבל הצלה בדור זה.

ועל ידי פן נזכה להבטחת הזהר הקדוש ברעיא מהימנא [נשא קכ"ד] דיפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בנו הפסוק "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה, חד זעירא דמן חבריא:

מאיר חיים

בן אאמו"ר רבי משה יום טוב זלה"ה

בן אאזמו"ר רבי יוסף זלה"ה

נ.ב. ואספר נס הצלה שהיה לסבי זצ"ל, מרבני קהלת "אהבה ואחווה", בעודו במצרים, בתקופת המלחמה העולמית, כשהגרמנים ימח שמם נכנסו למצרים באחת הנסיעות ברכבת, הכריזו שכל היהודים ירדו כאן בתחנה הקרובה, ומי שלא ירד אחת דתו להמית. סבי זצ"ל עשה עצמו כלא משים ולא ירד בתחנה, ואלו כל היהודים ירדו – אך כל מי שיירד נהרג, ואלו סבי שהרגיש כאלו מן השמים מורים לו לא לרדת, וכך נצל.

אחר הודעי דסבי זצ"ל היה לומד פסדרן חברותא בזהר הקדוש עם הרב חמוי זצ"ל, וכן למד עם יבדל לחיים טובים מן הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א קבלה וזהר הקדוש – אשר גדלותו בנסתר אינה ידועה לרבים – פי רבה היא!

בנדאי עמד לו זכותו של הרשב"י הקדוש להצילו.

דזהו ידוע ומפרסם, שהרשב"י הקדוש ובכח תורתו הקדושה מלמד זכות ומגן ומציל.

אגרות הזהר

רלא

וְדַרְשׁוּ דִּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת – מֵאֲשֶׁר שְׂמֵנָה לְחֵמוֹ, מֵאֲשֶׁר רְאִשֵׁי תְבוֹת
מִלְמוֹד אָמַר רִבִּי שְׁמֵעוֹן – שְׂמֵנָה לְחֵמוֹ – הֵן בְּרוּחָנִיּוֹת וְהֵן
בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכָל הַדְּבוּק בְּחַיִּים יִכְתֵּב לְחַיִּים.

בְּבִרְכָה:

הַק' מֵאִיר חַיִּים

– מכתב יג –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, מוֹצְאֵי שְׁבֵת קוֹדֵשׁ לְסֵדֵר "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן
 לַה'" תש"ע לְבְרִיאת הָעוֹלָם פּוֹה ק"ק בֵּית שְׁמֶשׁ.

כְּבוֹד הָאֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א.

מְגַלְגְּלִין זְכוּת עַל יְדֵי זָפְאֵי, מִצְוָה גּוֹרְרַת מִצְוָה, לוֹחֵם מִלְחָמוֹת הַשֵּׁם עַל
 פְּשָׁרוֹת וְחִינוּךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, וְכַעַת "צְדִיק פֶּתַח יִפְרָח" "אָוֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ" בְּתוֹךְ
 הָעִיר בֵּית שְׁמֶשׁ.

טוֹבִים מְאֹד שְׁבָרָא יוֹצְרֵינוּ, וְזָכָה דוֹרְנוּ כְּמִבּוֹאֵר בְּזָהֵר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשֵׁת
 וַיֵּרָא אֲשֶׁר בְּאֶלְף הַשִּׁישִׁי בְּכָל שְׁתֵּין שְׁנֵין תִּתְעַלֶּה הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא חֲכָמָה
 תִּתְאַה חֲכָמַת שְׁלֹמָה מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא עַד שִׁיתְפַּתְחוּ מִבּוֹעֵי הַחֲכָמָה, וַיִּתְקַיֵּם
 רְמֵז הַפְּתוּב בְּשָׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת לַחֲיֵי נֹחַ יִתְפַּתְחוּ מִבּוֹעֵי הַחֲכָמָה וְגו', עֲלֶה
 הַשַּׁחַר וְהָאִיר תִּבְל עִם מְאוֹרֵי יִשְׂרָאֵל מְגִינֵי הָאֱמוּנָה הַרְבֵּי הַמְּקוּבָל הַקְּדוֹשׁ
 הָאֱלוֹקֵי רַבֵּי מֹשֶׁה חַיִּים לְצֵאטוֹ, הִרָה"ק הָאֱלוֹקֵי רַבֵּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, וְהִרָה"ק
 אֹר יִשְׂרָאֵל מוֹרִינוּ בְּעַל שֵׁם טוֹב, וְהִגְאוּן הַחֲסִיד מוֹרִינוּ אֵלֵינוּ מוֹיִלְנָא זִי"ע
 וְעַל יְדֵי בְּאוֹרֵיהֶם בְּסִפְר הַזֶּהֶר וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וְנַעַן כִּי סִפְר הַזֶּהֶר הַקְּדוֹשׁ מוֹרֵם
 וְנִשְׁגָּב וְגִבּוֹה מִמְּדַרְגַּת הָעָם בְּזֵמַן הַזֶּה, קִרְבּוֹ אֶת הַמְּאוֹרוֹת אֵלֵינוּ, (וְלֹא לַחֲיִים
 עוֹרְרוּ גְדוּלֵי הַדּוֹרוֹת עַל לִימוּד חֲכָמַת הָאֱמֻת כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בְּתַקּוּנִים (תַּקּוּן ל' דף עג:): אֶפְלוּ כָּל
 אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֶסֶד דְּעִבְדִּין לְגַרְמִייהוּ עִבְדִּין, בְּהִהוּא זְמַנָּא
 (תְּהִילִים עח טל) וַיִּזְכּוֹר כִּי בְּשָׁר הִמָּה רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ
 רִיחָא דְּמִשְׁחָא. [תַּרְגוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ]: אֶפְלוּ כָּל אֵלוּ הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה כָּל
 חֶסֶד שְׁעוֹשִׂים לְעַצְמָם (הֵם) עוֹשִׂים. בְּאוֹתוֹ זְמַן (פְּתוּב) "וַיִּזְכּוֹר כִּי בְּשָׁר הִמָּה
 רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב", (רוֹצֵה לּוֹמֵר שֶׁלֹּא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזֶהוּ רִיחַ שֶׁל מִשְׁחָא).

וַי לֹן מָאן דְּגַרְמִין דִּיזִיל לִיה מוֹן עֵלְמָא וְלֹא יִתּוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינּוֹן
 דְּעִבְדִּין לְאוֹרֵייתָא יְבֻשָׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּחֲכָמָה דְּקַבְּלָה, דְּגַרְמִין

דאסטילק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה. [תרגום ללשון הקדש]: אוי להם מי שגורמים שילך מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה ואינם רוצים לעסק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת ממנה נביעת החכמה שהיא י'. והב' נשארת יבשה. וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. [תרגום ללשון הקדש]: אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדן בעולם).

על כן בואו ונחזיק טובה ונחזק את כבוד האדמו"ר שליט"א וינישר כחו וחילו ויזכה לקבל פני משיח צדקנו על ידי הפצת ספר הזהר כרצונו הטהור, כמו שפיתוב בזהר הקדוש "והמשפילים יזהרו כזהר הרקיע" "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר וכו' ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיננו הזהר עצמו אומר שבזכות למוד הזהר הקדוש ברוך הוא יפקון מהגלות] וכן בתקוני זהר סוף תקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיניה [ויקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ.

כעתירת:

הרב שלמה דוד פיישר, מחבר ספר אריגת שביעית, בית שמש

– מכתב יד –

הרב חיים אייזנבאד, מח"ס "יקר טוטפּהא" ועוד

ר"מ בבית המדרש "קהל חסידים", 08-8650360

רחוב רשב"י 21 אשדוד, 057-3150360

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, פּה אֲשֶׁדוּד, ר"ח אִיר תש"ע לפ"ק

אָל רוּם מַעֲלַת כְּבוֹד הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק הַמְּפָרָס, חֲסִידָא וּפְרִישָׁא חוּבְר
חִיבוּרִים מְחוּפְּקִים בְּתוֹרָה, הַרְבֵּי אִישׁ הָאֲשֶׁכּוֹלוֹת וְרַב הַתְּבוּנוֹת, מְגִדּוּלֵי
עוֹמְדֵי בַפֶּרֶץ וּמַעֲמִיד הַדֵּת עַל תִּילָה מְרַחֵב גְּבוּלוֹת הַקְּדוּשָׁה, כְּבוֹד שְׂמוֹ
תְּפָאֲרָתוֹ מוֹרִינוֹ רַבֵּי שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס, רַב אַב"ד וְאַדְמו"ר מְהַאֲלָמִין
שְׁלִיט"א.

אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְכָל הַכְּבוֹד הַרְאוּי!

רַאשִׁית, אוֹדָה וְאוֹמֵר אוֹדוֹת מִפְּעֵלְכֶם הַגְּדוֹל וְהַנְּשָׁגֵב לְמַעַן הַזְּהַר, יְמֵלֵא
פִּי תַהֲלָה וְשִׁירָה לְגוֹדֵל רוּם עֲרֻכָּה כִּי רַבָּה, הַדְּבָר הַתְּחַזֵּק בְּכָל תְּפִוצוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ וּבַגּוּלָה, כָּלֵל יִשְׂרָאֵל זֹכִים לְכָל הַסְּגוּלוֹת הָאוֹרוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת בְּזָכוֹת
לְמוֹד הַזְּהַר הַקְּדוּשׁ, וּבַפֶּרֶט שְׁעוֹמְדִים אֲנוּ כַּעַת בְּחוֹדֵשׁ שֶׁל הַהִילוּלָא רַבָּא שֶׁל
הַתְּנָא הָאֱלֻקִּי רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיע"א, שְׁהַבְּטִיחַ: בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוֹן מִן
גְּלוּתָא", וְיוֹצֵא אֵיפּוֹא שְׂרַבְנוֹ שְׁלִיט"א זֹכֶה לְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקִינוּ,
וּבְנֵדָאֵי יִזְכֶּה לְצֵאת לְקִרְאָת מְשִׁיחַ צְדָקֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן, וּמוֹבְטַחְנִי
שְׁיֵאֲחִיז בְּיַדּוֹ הַקְּדוּשׁ, וְיֵאמֵר בְּפֶה מְלֵא, הוּא הַגָּבֵר שֶׁקָּרֵב בִּיאַתִּי, וְהַגְּאוּלָּה
הַשְּׁלִימָה שֶׁל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ בְּזָה וּבְבָא.

סְפָרִים רַבִּים וְחִבוּרִים מְחוּפְּקִים בְּתוֹרָה וְיִרְאָה הוֹצֵאתֶם לְאוֹר עוֹלָם,
בִּינְיָהֶם עַל מַעֲרְכוֹת הַפְּשָׁרוֹת לְמִינֵיהֶם בְּכַמָּה עֲשׂוּרִים הָאַחֲרוֹנִים, בְּאֶרֶץ
וּבַתְּפִוצוֹת. וְעַתָּה הַגְּדַלְתֶּם עֲשׂוֹת, בְּהוֹצֵאת הַזְּהַר עַל כָּל מְהַדוּרוֹתֵינוּ, וּבַפֶּרֶט

לאחרונה הוציא לאור עולם את החבור הנפלא, "אור הזהר" ו"כח הזהר", מה טוב ומה נעים גורלכם.

כאשר קבלתי את ספר "אור הזהר" לא עזבתיו עד אשר עברתי על הספר הנפלא מגב אל גב, אוצר יקר הלצה, לא בכדי הגיע, אלא נכר את השקעה הרבה, היגיעה העצומה בהתמדה גדולה עד אין סוף, וכבר אמרו חז"ל במסכת מגלה "יגעת ומצאת תאמין", עצם הלמוד בספר הזה מוסיף חשק ואור גדול ללמוד בספר הזהר הקדוש.

מידי דברי בו, אמרתי להעלות הצעה, בדרך אפשר, אם ענין למוד הזהר הקדוש כה גדול ורב הוא, מה טוב ומה נעים להוציא לאור את קטעי הזהר המובנים, שכתוב גם הגורסים ללא הבנה מעלתם רבה - והלומדים בהבנה את נגלות הזהר הקדוש מינה יעלה חשקם ותקותם גם ללמוד את כל חלקי הזהר הקדוש שבנה ושאו מעלתם רבה והיה זה שכתבם, שיוכלו כל בית ישראל להגות בספרי הזהר הקדוש.

היות ואין מכתב בלא חדוש, מדוע דווקא הוריד אדם הראשון משנותיו לדוד המלך?

בנסח הזמר שמשוררים בליל שבת קדש (אמר י-ה רבנו): "לו יחיה גבר שנין אלפין לא יעול גבירתך בחושבניא", ביאור הענין הוא בהקדם מה שהקשה הגאון רבי יוסף שלמה פהנמן גאב"ד פונוביז זצ"ל, אדם הראשון היה אמור לחיות אלף שנה, וכשאמרו ליציר אחד ודוד המלך שמו עליו לחיות רק שלושים יום, מיד הפריש מחייו שבעים שנה עבור דוד המלך עליו השלום, לכאורה נשאלת הקשיא, הרי כלום חסר מבית המלך שעות וימים עבור דוד המלך עליו השלום, הרי מליונים של גויים בכל רחבי תבל להם יש די והותר שנים לחיות, ולדוד המלך רק שלושים יום להיות נפל, אתמהה?

כל יהודי מסובב רבות עם דוד המלך עליו השלום - אלא הענין אומר הפונוביזער רב, הרי אדם במשך היום סביב ומסובב עם ספר תהלים שחבר נעים זמירות ישראל דוד המלך עליו השלום, אדם קם ומתפלל תפילת שחרית רבו ככלו מפרקי תהילים מהודו עד ישתבח, וכן מאשרי עד אחרי

תפילה לְדוֹד וְעוֹד, וְכֵן הַסֵּדֶר בְּתַפִּילוֹת מִנְחָה וְעֶרְבִית, כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לַיהוּדִי שְׂמִיחָה בְּבֵיתוֹ הוּא מְזַמֵּר פְּרָקֵי תְהִלִּים, חֲלִילָה וְחַס לַיהוּדִי צָרָה בְּבֵיתוֹ הוּא מִתְחַנֵּן לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ כְּשִׁתְּהִלִּים בְּיָדוֹ וּפְרָקָיו עַל שְׂפָתָיו, הַכֵּל סוֹבֵב סְבִיב דָּוִד הַמֶּלֶךְ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם, אִם כֹּה, אֵין מִן הָרְאוּי שֶׁשְּׁנוֹת יָמֵי חַיָּיו שֶׁל דָּוִד יִהְיֶה שֶׁל גּוֹי אוֹ אֶפְיָלוֹ שֶׁל יְהוּדִי פְּשׁוּט, אֲדַרְבָּא וְאֲדַרְבָּא רַק שְׁנַיִם שְׁנֵבְרָאוּ בִּיצִיר כְּפָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ, כְּרְאוּי וְכִפְאוּת לְדָוִד הַמֶּלֶךְ עֲלָיו הַשְּׁלוֹם כְּאָמוּר.

לְפִי זֶה יִמְתַּק לְבָאֵר מֶה שְׂאוּמְרִים בְּנִסְחַ הַזְּמֵר י-ה רַבּוֹן עֲלֵם בְּלֵיל שַׁבָּת קוֹדֵשׁ: "לוֹ יַחֲיֶה גִבּוֹר שְׁנֵינִי אֶלְפִין, לֹא יִיעוֹל גְּבוּרְתְּךָ בְּחוּשְׁבְּנֵיָא". לוֹלֵא אָדָם הָרְאוּשׁוֹן הִיָּה מִי הִיָּה מְזַמֵּר וּמְנַגֵּן זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לְמֶלֶךְ הָעוֹלָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְאַסִּיִּים מַעֲיִן הַפְּתִיחָה, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּעַבּוּדַת הַקּוֹדֵשׁ לְאוֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים, לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ, וּלְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַכֹּה דְּבָרֵי יְדִידְכֶם מוֹקִירִים דּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ הַטּוֹב בְּאַהֲבָה רַבָּה כֵּה"י.

הַצֵּעִיר בִּישְׂרָאֵל:

חַיִּים אֵיִיזְנַבְאָה, פֶּה עִיר אֲשֶׁדוּד יַע"א

- מכתב טו -

ברוך השם - לכבוד המפעל הקדוש מפעל הזהר העולמי!

אספר לכם עובדה נפלאה הראויה לכל אחד לחקוק על לבו, ומהם יראו וכן יעשו. באחד הימים האחרונים הגעתי למושב "פורת" והנה בבית המדרש של הישוב יושבים כ-500-600 יהודים ולומדים בהתמדה רבה ובשמחה את הזהר הקדוש!!! מה אומר ומה אדבר - אשריכם ישראל!!! איזה זכות שזכינו לה בדורנו אנו ש-500-600 יהודים יושבים יחד בזמן קבוע ולומדים את הזהר הקדוש ממש רואים בחוש שהגאולה כבר מגיעה וכמו שכתוב בזהר הקדוש שבזמן שמשו עומד להגיע ילמדו אפילו הקטנים את סודות התורה ויתגלה הקבלה לכל.

וברוך השם אשר לא הסיר חסדו מאתנו וזכיתי לקבץ למוד בזהר הקדוש. ובפרט שפאשר חפשתי בהיותי בטיול קטן שערכתי למקומות הקדושים מקום שיש שעור ללמוד זהר והנה בכל ארץ הקדש אין פנה אשר אין שם זהר!!! בכל מקום ומקום מתקבצים יהודים יחד מכל הגונים והעדויות, חסידים, ליטאים, ספרדים, תוניסאים, תימנים, שאמים, באלאדים, ירושלמים, בוכרים, ויזניץ, נדבורנא, גור, חב"ד, בעלז, ברסלב, ביאלא, טשרנוביל, לעלוב, קרעטשניף, קרלין, וכו' וכו', כלם איש אחד בלב אחד, כפי שהיה לפני מעמד הר סיני.

וכן בישיבות הקדושות הרבה בחורים קוראים יום יום בזהר הקדוש וכל רואיהם ומגידי שיעוריהם ורבניהם ומשגיחיהם וראשי ישיבותיהם כולם יכירו וידעו - לא ראי זה כראי זה - ער איז ניט דער זעלבער - כל לומד זהר הרי קרן עור פניו בחוש!!! אפשר לראות את זה על הפנים!!! כזה קדושה! כזה טהרה! כזה שמחה! כזה אהבת תורה! - אשריכם ישראל! - לפני מ"י אתם מטהרים! ומ"י מטהר אתכם! אביכם שבשמים!!! -

מקוה ישראל השם!!! - אשרינו שזכינו בדורנו אנו לכל הזכותים הגדולים והנפלאים האלה, וכפי שהיה המעשה אצל רבן של כל ישראל מורנו אור שבעת הימים רבנו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, אשר עשה בראש השנה עלית נשמה ועלה עד להיכלו של משיח ושאלו אימתי קאתי מר (מתי יבוא מר?) וענה לו משיח לכשיפוצו מעינותיך חוצה וידעו ליחד יחודים כמותך, ואכן זה נעשה על ידי הפצת למוד החסידות והזהר הקדוש אשר מפיצים את המעינות חוצה ועד אשר אפשר ליחד יחודים ועל ידי כן תבוא כבר הגאולה האמתית והשלמה ברחמים רבים בקרוב מאד במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם ישעיהו לברסקי - בני ברק

– מכתב טז –

בסיעתא דשמיא, מוצאי שבת קדש משפטים א' דראש חדש אדר ה'תש"ע

לכבוד המפעל הזהר הקדוש העולמי

הנני רואה ברוך השם כבר זמן רב את פעלותיכם החשובות מאד בהפצת הזהר הקדוש. רציתי לומר לכם, הרי כל תקופה קצרה מגיעים אל פתחנו לדאבונו הרב, עלונים עם מקרים קשים הזקוקים להרבה תרומות כדי להחלץ מהמצב הקשה כל כך, (השם יתברך יעזר שכבר לא נדדקק לזה ולא יהיו עוד מקרים קשים כאלה ודומיהם). והרי אם היו לומדים את הזהר הקדוש הרי לא היו מגיעים כלל וכלל לזה, אם כן הרי יכולים כך לפעל שכל אחד יעסק בזהר הקדוש וכך כבר לא יהיו צרות כאלה ודומותיהן (כפי שמפרש כן בזהר הקדוש עצמו). ואבקשכם באמת לפעל על כך, וכך לא נשמע עוד צרות.

בשורות טובות והרבה הצלחה:

מ.ד. גרינברג, ירושלים עיר הקדש

אגרות הזהר

רלט

תגובת המערכת: אכן הננו פועלים על כף שילמדו כלם את הזהר הקדוש, וכך לא יהיו עוד צרות חס ושלום.

וכן ידועה קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א אשר חתומים עליה כל הבית דין דאז, וכתוב שם **כי למוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח.**

ומהרבנים הגאונים בד"ץ עדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פיישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטרנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א: דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זה בכל יום, והוא פתריס בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי המקימים כן בכל יום אמן.

וכן מהרב הגאון פוסק הדור הרב שמואל הלוי ואזנר שליט"א בשם החזון איש זצ"ל שאין לה מאמרי חכמינו זכרונם לברכה המלהיבים כל כף ליראה כמו מאמרי הזהר הקדוש".

וכן מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א, רבי ראובן אלבז שליט"א, ועוד:

שים להתחזק בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזהר הקדוש יצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל, כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק.

לְכֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִשְׁתַּדֵּל מֵדֵי יוֹם לְקֹרֵא מִסְפָּר דְּפִים מִסְפָּר
הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְהַצְלִיחַת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וּלְקִרְוֵב הַגָּאֻלָּה

וּמִהֶרֶב הַגָּאוֹן הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַחִיאֵל פִּישֵׁל אֵיִיזֶנְבֶּאף זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה רֵאשׁ
מְתִיבֶתָא שְׁעַר הַשָּׁמַיִם לְהַנְהִיג לַמּוֹד עֲמוּד הַיּוֹמִי בְּסִפְרֵי הַזֶּהר, וְעַל יְדֵי
הַפְּצַת לַמּוֹד הַזֶּהר בְּכָל תְּפֻצוֹת יִשְׂרָאֵל, נִזְכָּה לְסוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ
תַּחלָּה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ וּלְהוֹשֵׁעַ בִּישׁוּעַת עוֹלָמִים.

וּמִהֶגָּאוֹן הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי דְּנִיאֵל פְּרִישׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה רֵאוּי
לְקַבֵּעַ לְיִסַּד שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּסִיעֶתָא דְּשִׁמְיָא בְּסִפְרָא קְדִישָׁא הַדִּין (סִפְר
הַזֶּהר) מֵדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עֲמוּד אֶחָד בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא פְּתָרִיס בְּפִנֵּי
הַפְּרָעָנוּת לְבַטֵּל גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת וְחִלָּאִים רְעִים, וּלְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע קְדֻשׁ בְּרִכָּה
רַבָּה רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת עַד בְּלֵי דֵי.

וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁנִזְכָּה בְּאַמְתָּה לְלַמֵּד הַיֵּטֵב אֶת הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְעִשׂוֹת
נַחַת רִיחַ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיָבוֹא הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

– מכתב יז –

לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׁוּבִים מִזְכֵּי הַרְבִּים מִמְּפָעַל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ הָעוֹלָמִי.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה!

אַחַר דְּרִישַׁת שְׁלוֹמְכֶם הַטוֹב - וּבְרוּן וּבְרִנָּים - לְרַגֵּל הַיּוֹם הַזֶּה הַנִּכְבָּד
וְהַנּוֹרָא מְשֻׁנְכַּס אֶדְר מְרַבִּים בְּשִׁמְחָה - וּכְפִי שְׁמִסְבִּיר הַמְּאוֹר עֵינַיִם שְׂאֵד"ר
הֵינּוּ: א' דָּר, אֶלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם דָּר, וְכָל הַרוּצָה שֶׁיִּתְקַיְּמוּ נִכְסֵיוֹ יֵטַע בְּהֵן אֶדְר"ר
וְכוּ' פִּדְיוֹעַ לְלוּמְדֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ. אֲשַׁרְיָהֶם וְאֲשַׁרֵּי חֻלְקָם ! חֻלְק הַוּוּי"ה
נַחֲלָתָם ! כִּי חֻלְק הַוּוּי"ה עֲמוּ ! יַעֲקֹב חֻבֵּל נַחֲלָתוֹ ! פִּדְיוֹעַ וְכוּ'.

(מְבוֹאֵר בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ עַל הָאוּשְׁפִיזִין הַיּוֹרְדִים בְּחַג הַסְּכּוֹת לְשִׁבְתָּ עִמָּנוּ
בְּסִפְרָה הַקְּדוֹשָׁה הַמְּקִיפָה וּמְסַבֶּבֶת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל - עֵינֵי שֵׁם

בזהר הקדוש ותראה דברים נפלאים ועצומים, מזהב ומפז מבהיקים, ברוך וברננים זהרים, לאין קץ ולאין תכלה שמחים, ככלה [היא התורה, יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ביחוד השלם. אורייתא וקודשא בריך הוא וישראל חד]. מקשטת בהינומים, מ"ה יפית ומ"ה נעמת בתענוגים).

מה נכבד העת הזה כאשר בכל מקום ומקום יושבים יהודים ולומדים את הזהר הקדוש ומקורבים את הגאולה בפועל ממש, ובכל המחשבה דבור ומעשה שלהם, אשרינו מה טוב חלקנו!!!. הרי רשב"י הקדוש יושב עם כל פמליא של מעלה – הם הצדיקים שכבר אינם בינותינו – ומהם צדיקים קדושי עליון החיים עמנו עכשו – ונראים כאילו הם בתוך מלבוש של בשר גידים ועצמות – אך כל מהותם מאד נשגבה, ויושבים יחד ומשיחים ואומרים, הראיתם את פלוני זה הלומד את הזהר הקדוש? ועולים אל היכלו של משיח, ואומר להם משיח, הנה הנני מוכן וכבר ארד לגאולה, הכל בזכות פלוני זה ודעמיה הלומד ולומדים את הזהר הקדוש.

הרי בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך, הוא מלכו של עולם, מגיעים, שמחה וששון ליהודים, כולם לומדים וגורסים בזהר הקדוש, וכמאמר מרדכי, הוא הצדיק דבכל דרא ודרא, אשר אסתה, היום בזמן הגלות אשר יש הסתה, וכדאיתא אסתה מן התורה מנין דכתיב ואנוכי הסתה אסתה, עושה, ומשתה ויום טוב ליהודים.

תגידו לי אתם! - כן אתם הקוראים את דברי אלו ברגע זה ממש! האם ראיתם מימיכם מי שהוא שלומד זהר ואין כל מהותו מקשה של שמחה ומשתה ויום טוב ליהודים "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" (אסתה ח, טז).

הרי כל לומד זהר מרגיש בעצמו כי זה "משתה ויום טוב ליהודים"!!!

ואספר עובדה נפלאה:

באחד מן הימים העבר עלינו לטובה נסעתי לציון קדשו של הקדוש מורנו רבי ליב בעל היסורים זיע"א ועכיע"א, ומה עושה יהודי כשמגיע למקום כזה? - לומד זהר!

בקצור, לקחתי אל ידי את הזהר הקדוש ששלחתם לי לפני 3 חודשים, והתחלתי לקרא, ומיד התחיל הצר הצורך הידוע ה"קלפת המן עמלק" היצר הרע ימח שמו וזכרו והסיתני לחשוב מחשב גאון לאמור - כי אני חשוב ונכבד הנה אני היחיד [חס ושלום] שלומד כאן את הזהר הקדוש,

וכמעט שלא נפלתי לרשת הפרוסה הלזו.

מיד רחם עלי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, והזכיר לי כי עדין לא התפללתי את תפילת המנחה, לכן נגשתי מיד אל הישיבה של העיר צפת וראיתי מול עיני מחזה אשר לא ישכח מלבי ימים רבים - 120 בחורים ואברכים (בעבר היית עושה כאן סימן של: !!!!!, אך היום אני יודע שאין זה פלא כלל!). יושבים ולומדים בהתמדה עצומה את הזהר הקדוש. אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! ומה טוב חלקנו!!!

זכות רבי שמעון בר יוחאי יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

בשמחה עצומה על שזכיתי להיות נמנה עם מזכי הרבים ועם לומדי הזהר הקדוש.

ובברכה שנופה כולנו יחד בהאי שתא [בשנה הזאת] לגאולה השלמה, ברחמים ובחסדים גלויים נראים ונגלים.

יוסף דוד בורוכוביץ

נכד רבנו הרב הקדוש, אשר מלאכים ושרפים יראים מגשת אליו הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוקללה"ה זיע"א ועכ"א, ונכד הרה"ק רבינו אור שבעת הימים אשר כל צבא השמים חלים ורועדים מפניו רבי ישראל בעל שם טוב זצוקללה"ה זיע"א ועכ"א.

החונה פה חיפה יע"א – על יד מערת אליהו הנביא ז"ל אשר עלה משם בסערה השמימה, וידוע שזקני הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוקלה"ה זיע"א ועכי"א כשבא לארץ ישראל הלך תכף ישר למערת אליהו, ושם התבודד ועשה עבודתו הקדושה, ואין כאן המקום להאריך, ומובא באריכות בכל ספרי מוהר"ן.

– מכתב יח –

לכבוד הרבנים החשובים מזכי הרבים על ידי מפעל הזהר הקדוש העולמי.

שלום וברכה!

אחר דרישת שלומכם הטוב,

מצאתי דבר נפלא מאד מהמקבל האלקי, רבי חיים סינואני זצוק"ל, ראב"ד סנואן (וסביבותיה) שבתים, יהוד, בספרו "תורת חכם", התשס"ו).

ואומרו ולחם עצלות לא תאכל, הענין הוא, פי נודע מרבתינו ז"ל (תענית, פרק ראשון) שהתורה נמשלה לשלשה דברים, למים ולזין ולחלב, כמבאר שם. וגמרו ליה מקראי (וכנזכר לעיל). ואפשר שרמז משל התורה לשלשה דברים הנזכרים, הוא להורות לנו מוסר על עסק התורה, שצריך שיהא עסק התורה בבחינת החסד, שהוא סוד מים וחלב, בסוד חסד לאברהם שאמר יקח נא מעט מים וגו', וכתוב ויקח חמאה וחל"ב וגו'. ועוד פי החלב הוא לבן, והחס"ד הוא סוד חור. ורמז הזין הוא פי נודע שאין שמחה אלא בזין. וזה להורות שיהא עסק התורה בשמחה ובטוב לבב, וכתוב פקודי ה' ישרים משמחי לב:

ועוד רמז הזין הוא, פי זי"ן גימטריא שבעים. ואמרו, נכנס זי"ן יצא סו"ד (גימטריא שבעים). וזה להורותינו שיהא עסק התורה בפרד"ס (פשוט רמז

דְרָשָׁה סוּד) בְּכֻלּוֹ. שֶׁלֹא יִלְמַד בְּפֶרֶד לְבַד וַיִּנְיַח הַסוּד, כִּי הוּא מִפְרִי"ד אֶלּוּף חֵס וְשָׁלוֹם. וּכְאֵלוּ הַפְרִיד הַנְּשֻׁמָּה מֵהַגּוּף, כִּי הִנֵּה פֶר"ד הֵם גּוּף הַתּוֹרָה, וְהַסוּד הוּא נְשֻׁמָּתָהּ. וְכִיּוֹן שֶׁעוֹסֵק בְּפֶר"ד שֶׁהוּא הַגּוּף וַיִּנְיַח הַסוּד, הָרִי הַפְרִיד הַנְּשֻׁמָּה מֵהַגּוּף. וְלָכֵן יִזְהַר יוֹתֵר בְּזִהְרֵי גְדוּלָּה, שֶׁיִּהְיֶה עֹסֵקוֹ בְּפֶרֶד"ס בְּכֻלּוֹ:

וְלֹא יַחוּשׁ לְלַעַג הַשְּׂאֲנָנִים שֶׁמִּלְעָגִים עָלָיו וְאוֹמְרִים, רְאוּ פְלוֹנֵי שֶׁעוֹסֵק בְּרִזְיוֹן דְּאוֹרֵיתָא, וְאוֹמֵר בְּלִבּוֹ כְּבָר הַשְּׁלִים הַפֶּר"ד. לֹא יַחוּשׁ לְלַעְגֵיהֶם, וַיֵּאבְדוּ הֵם וְאֶלֶף פִּיּוּצָא בָהֶם, וְאַתָּה לֹא תִתְבַּטֵּל יוֹם אֶחָד מִיְמֶיךָ שֶׁתַּעֲסֵק בְּפֶר"ד וְלֹא בְּסוּד, אֲךָ יֵהָא לִמְ[ו]ן דְּךָ בְּפֶרֶד"ס בְּכֻלּוֹ, בְּאַרְבַּעַתָּן יַחַד:

וְלֹא יִכְנַס בְּלִבֶּךָ מוֹרָא וּפְחַד לּוֹמַר לֹא אֶלְמַד בְּסוּדוֹת, שֶׁמֵּא אֶטְעָה וְאַבּוּא (לֹא) [לִידֵי] קַצוּץ חֵס-וְשָׁלוֹם בְּנִטְיֵעוֹת, וַיֵּאמְרוּ עָלַי צָלַל בְּמִים אֲדִירִים וְהֶעֱלָה חֶרֶס בְּיָדוֹ, וְאַהֲיָה בּוֹנֵה טַפַּח וּמִקְלָקֵל תִּשְׁעָה טַפָּחִים חֵס-וְשָׁלוֹם, לֹא כֵן אַחִי. הֲלֹא יִדְעַת שֶׁשְּׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נִזְוָקִים. וְאַמְרוּ, הֲבֵא לְטַהַר מְסִיעֵינ אֹתוֹ:

אֲךָ אַתָּה לֹא תִירָא מְזָה, וְדַפֵּק עַל דְּלַתֵי בֵּית הַמְדַרְשׁ לְלַמַּד בְּפֶרֶד"ס, וְהַשְּׁלֵם נַפְשֶׁךָ בְּאַרְבַּעַתָּן. כִּי כְּתַב הָרַב הָאֶל-הִי, עִיר וְקַדִּישׁ מִן שְׁמֵינָא נְחִית, הֲלֹא הוּא הָרַב הַקְדוּשׁ ק"ק הָאֶר"י זְוֹק"ל (אֲשֶׁר אֲנִי מְכַנֶּה אוֹתוֹ בְּשֵׁם אֶר"י דְּת"א, כִּי הוּא וְדַאי אֶר"י גְדוֹל הַלּוֹחֵם בְּמִלְחַמָּתָהּ שֶׁל ד"ת הַתּוֹרָה) כִּי מִי שֶׁאֵינּוּ מְשָׁלִים נַפְשׁוֹ בְּפֶרֶד"ס, שֶׁאֵינּוּ עוֹסֵק בְּאַרְבַּעַתָּן, וְהוּא מְבַטֵּל אֶחָד מֵהֶן, הָרִי הוּא חוֹזֵר בְּגִלְגוּל פְּעַם שְׁנִית לְהַשְׁלִימוֹ:

לָכֵן יִזְהַר לְלַמַּד בְּפֶרֶד"ס כְּלוּ. כִּי אֵינּוּ יוֹדְעֵ אִם הוּא בְּגִלְגוּל שְׁנֵי אוֹ שְׁלִישֵׁי וְכִבֵּר בָּא בְּגִלְגוּל רֵאשׁוֹן, וְלֹא בָּא עֲכָשְׁיוֹ לְעוֹלָם אֶלָּא לְהַשְׁלִים אֶחָד מֵהַפְרִד"ס שֶׁחֲסַר בְּתַחֲלָה, וְהוּא אֵינּוּ יוֹדְעֵ כִּי נִחְסַר מִמֶּנּוּ מִקִּדְמָה דְּרָךְ הַפְּשֻׁט, אוֹ רְמֵז, אוֹ דְרָשָׁה, אוֹ סוּד. לָכֵן יִלְמַד בְּאַרְבַּעַתָּן, וְטוֹב לוֹ סָלָה:

וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פִּיָּהֶם שְׁוֵא יִדְבֵר עַל סְפָרֵי הַסוּדוֹת, לּוֹמַר שֶׁאֵין לְלַמַּד בָּהֶם, כִּי הֵם מְטָרִיפִים דְּעֵתוֹ שֶׁל אָדָם, וְשֶׁמֵּא יִטְעָה וַיִּקְצֹץ בְּנִטְיֵעוֹת חֵס-וְשָׁלוֹם, וַיִּצֵא מִדְּעֵתוֹ מִפְּנֵי עִמְק הַדְּבָרִים, וַיִּהְיֶה כְּבֹן (עֲזָאֵי שֶׁהֲצִיץ וְמַת, אוֹ

אגרות הזהר

רמה

כָּבוֹד זֹמַא שְׁהַצִּיץ וְנִפְגַּע. כָּבֹד גְּלוּתֵי חֲרָפְתָם בְּסִפְרֵי מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ פְּרוּשׁ
תִּקְוֵי זֶהר, תִּקְוֵי חַד וְעֶשְׂרִין, עֵין בְּדַבְרֵינוּ שָׁם.

אֲבַקֵּשׁ לְפָרְסָם מִכְּתַב יָקָר זֶה לְגַדֵּל נְחִיצוּתוֹ.

בְּתוֹדוֹת וּבִבְרָכָה:

ד. ב. יוסף

– מכתב יט –

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לְכַבּוֹד מַפְעַל הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ.

אֵיזָה שְׂמִיחָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד כָּל יוֹם בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, בְּבִקּוּר רַק מִתְחִילִים
וְלוֹמְדִים זֶהר, וְכָל הַיּוֹם רַק שְׂמִיחָה!

תוֹדָה רַבָּה לָכֶם עַל מַפְעָלֵיכֶם הַקְּדוֹשׁ - שְׂמִיפִיץ אֶת הַזֶּהר!

בְּזָכוֹתֵכֶם אֲנִי כָּל הַיּוֹם - רַק בְּשְׂמִיחָה!!

אֲשַׁרְיֶכֶם וְאֲשַׁרֵּי חֻלְקֵיכֶם!

בְּתוֹדוֹת:

ח. רוזנברג

נִכְד רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַנַּחֲל נוֹבֵעַ מִקּוּר חֲכָמָה רַבִּי נַחְמָן מִבְּרֶסְלָב זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ אָמֵן, פֶּה אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ

– מכתב כ –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא, כ"ח אָדָר תש"ע

לְכַבּוּד הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק מְזַכֵּה הַרְבֵּים לְזִירוֹז הַגָּאוּלָּה רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה
גְּרֵאָס הָאֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּרוּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזַּכְנִי לְהִיּוֹת יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
חִלְקֵיהָ. וּבְזָכוֹתֵכֶם זְכִיתִי לְעֵסֵק יוֹתֵר בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ. "צַדִּיקְתוֹ עוֹמֶדֶת
לְעַד".

בְּרָצוֹנִי לְהוֹדוֹת וּלְבָרַךְ עַל הַדְּפָסֶת וְחִלּוּקַת הַסְּפָרִים: אֹרֵז הַזֶּהֱר, תִּיקוּנֵי
זֶהֱר, וְגִדּוּלֵי יִשְׂרָאֵל וְהַזֶּהֱר, מִמֶּשׁ מְלֵהִיבִים וּמְרוֹמְמִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, נִפְלְאִים
וּמְהוֹדָרִים מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ. מִמֶּשׁ פְּלֵאֵי פְּלֵאִים. תוֹדָה רַבָּה רַבָּה.

יְהִי רָצוֹן שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָכֶם כּוֹחוֹת בְּפוּעֵלְכֶם לְזִיכּוּי הַרְבֵּים. וְתִזְכּוּ
לְאוֹרֵךְ יָמִים וְשָׁנִים בְּטוֹב וּבִנְעִימִים לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם עִם כָּל יוֹצְאֵי חִלְצֵיכֶם
בְּרוֹב נַחַת דְּקְדוּשָׁה.

וְאֶפְתַּח בְּדַבְרֵי הַרְמַב"ן עַל פְּרִשְׁת כִּי-תִשָּׂא (שְׁמוֹת לֵד, י): אָמַר, נִגְד כָּל
עֲמָךְ, וְיִרְאֶה כָּל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בְּקִרְבּוֹ. כִּי הַגְּדוּלוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת הָאֵלֶּה עִם
מִשָּׁה יַעֲשֶׂה אוֹתָם וּבַעֲבוּרוֹ, וְהָעָם יִהְיוּ בְּבִרְיָת. וְלֹא יִתְכַּן לְפָרֵשׁ שְׁיִבְטִיחַ
לְעִשׂוֹת עִם יִשְׂרָאֵל עִתָּה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ מִקּוֹדֵם בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל
הַגּוֹיִם, כִּי לֹא נַעֲשׂוּ לָהֶם נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת אַחֲרֵי זֶה יוֹתֵר מִמָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמָּהֶם
מִתְחִלָּה בְּמִצְרַיִם וְעַל הַיָּם, אֲבָל נִבְרְאוּ וְנַעֲשׂוּ עִמָּהֶם מִתְחִלָּה יוֹתֵר גְּדוּלוֹת.
אֵלֶּה שֶׁהַעֲנִין יְרֵמוּז אֵל שְׁכּוֹן הַשְּׁכִינָה בָּהֶם, וְעַל הַיּוֹתוֹ עִם מִשָּׁה לְכַבּוֹד
וּלְתַפְאָרֶת בְּנַעֲלָם וּבְמוֹפְלָא, כְּאֲשֶׁר אָמַר (שֵׁם) וְנִפְלִינוּ, וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשְׁתִּי (לְעִיל לֹג
ד-טו דְּבוּר הַמִּתְחִיל אֲבָל). וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתוֹ:

הנה שהשם יתברך לאחר הסליחה לעם ישראל הבטיח שייעשה אתם נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים. ונפלאות אלו יהיו בתורתו ובהשראת שכינתו יתברך ביננו.

בענין שדברנו על הוצאה לאור של תיקוני הזהר עם ביאור הגר"א. חשבתי שיהיה תועלת גדולה להוציא לאור גם גירסה של תיקוני הזהר מתוקנת עם פרוש ביאור הגר"א ולצדה הבאור. הדבר יקל מאד על אותם "ליטאים" הלומדים בספר זה שהוא פידוע קשה מאד בגלל שבושי הגרסאות והקפיצות ממקום למקום. כמו כן על ידי הקלדה מחדש של באור הגר"א נתן לעשות מפתח לפניות הגר"א לגמרא ומדרשים. וכך גם בעת למוד הגמרא אפשר לעין במשמעות הסוד של הדברים. אודה לך אם תשלח לי קובץ של התקוני זהר כדי שאוכל להתחיל מיד בעבודה בסייעתא דשמיא. כדאי להעתיק כמה מאמרים מרבנו הגר"א שהמגלה עמוקות אמר סימנים של משיח צדקינו, משיח השם, והסימנים האלו ראו אצל אצל הגר"א ז"ל:

א. העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם.

(פרוש הגר"א על משלי (ה' י"ח))

ב. פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם.

(אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו)

ג. הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

ד. שאלתי ממנו: איך הדרך לצאת ידי חובתו השעור למוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה? והשיב: ללמד ספר הזהר ושערי אורה כדי להבין קצת הכנתיים בזהר הקדוש, רק בלי הפרוש, כי הוא מבלבל ומסיע לענין אחר.

(אבן שלמה פרק י"א אות ג')

רואים מזה כמה חובה גדולה מוטלת עלינו ללמוד ספרי הזהר כדי להינצל מתחלואי הדור, וכל הגאולה תלויה בזה.

בענין שדברנו אודות הספר "מחנה דן" – פירוש על כל הזהר הקדוש לרבי שמשון אוסטרופולער. הספר יצא כנראה בדפוס בחיי הרב המחבר הקדוש, ובעוונותינו הרבים נלקח ונגזז מאתנו. יש לשער שבספר זה מרבה רבינו הקדוש רבי שמשון לפענח נעלמות מנפלאות הזהר הקדוש וכתבי האריז"ל. כיצד נוכל להראות רצוננו והשתוקקותנו לאותם דברים נפלאים שכבר יצאו לאור העולם ונעלמו מאתנו...

באמת רציתי לברך את כבוד תורתו הרמה, שיפוצו מעינותיה חוצה, אבל כפי שאני רואה זה מופץ כל כך חזק בכל הארץ, כי כמעט באיזה מקום שאני הולך, רואים את הספרים ברוך השם, ובוודאי זה זכות הרשב"י והבטחתו שפך? היא טרם ביאת המשוח, ומשמים זכו לכם, ויתקיים בדרא דידן "בדא יפקון מן גלותא ברחמי" במהרה בימינו אמן.

ויהי רצון שנזכה מהרה שכסא דוד לתוך ירושלים ותכונן, ויבא לציון גואל.

בכבוד רב:

גיל פת, מודיעין עילית

האם כבודו ראה את הספר מחנה דן? אנחנו רוצים להדפיס את הפרוש על הזהר הקדוש!

אם יש לכבוד תורתו הרמה ידיעה איפוא אפשר להשיג הספר הזה, אני מוכן לשלם טוב על זה בעזרת השם.

- מכתב כא -

בִּיּוֹדְעֵי וּמְכִירֵי קְאָמִינָא שְׁתַּהֲלוֹת לְאֵל יִתְבָּרַךְ לִפְנֵי לְמַעְלָה מִשְׁנָה יִסַּד
 הָרַב הַצַּדִּיק רַבִּי דָב קוֹק שְׁלִיט"א בִּישִׁיבַתוֹ מְאֹרוֹת רְפָאֵל סֵדֵר הַלְמוּד
 שֶׁל הַרְמַח"ל שָׁבוּ לומְדִים בְּרַצִּיפוֹת כָּל שְׁעוֹת הַיּוֹם מִזְמַן נֶץ הַחֲמָה עַד
 הַלֵּילָה זֶהֱרֵה הַקְּדוֹשׁ מְחַלֵּק עַל יְדֵי אֲבָרְכִים.

הָרַב שְׁלִיט"א אָמַר שֶׁזֶה מוֹנֵעַ מִכָּל מֵינֵי גְזֵרוֹת וְאַסוּנוֹת כִּידוּעַ.

הֵייתִי מְצִיעַ לְכָל יְשִׁיבָה וְיִשִּׁיבָה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת הַסֵּדֵר שֶׁל רַבְנֵי הַרְמַח"ל
 זצ"ל שֶׁכִּידוּעַ הֵנָּה נִשְׁמַת מְשִׁיחַ צַדִּיקוֹ, וְיִדַּע אֶת הַסּוּד אִיךָ לְקָרֵב אֶת
 הַגְּאוּלָּה, שְׁנַת הַגְּאוּלָּה, אֲזִי אֲנִי בְּטוֹחַ שָׁאֵם עוֹד 26 יְשִׁיבוֹת יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ הַסֵּדֵר
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צַדִּיקוֹ.

דוד ע. – טבריה

נ.ב. לְכֹן הָיִיתִי וְאֶנְחֵנוּ בְּשְׁנַת תש"ע שֶׁזֶה לְפִי הַזֶּהֱרֵה הַקְּדוֹשׁ פָּרַשְׁתָּ בְּלֶק
 (דף ס"ט.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: (עַם בְּאוֹר): **וְעַל הַהוּא זְמַנָּא כְּתוּב** [וְעַל אוֹתוֹ הַזְמַן
 כְּתוּב יַעֲנֵךְ הַשֵּׁם בְּיוֹם צָרָה], **דְּאִינוּן תַּשַּׁע פְּסוּקִים כִּי־רַחֵן דִּי־לִדְהָ**
 [שְׁבַמְזְמוֹר זֶה יֵשׁ תַּשַּׁע פְּסוּקִים כַּמְסַפֵּר תַּשַּׁעָה יִרְחִי לִידְהָ] **וְשִׁבְעִים תִּיבִין**
 [וְיֵשׁ בּוֹ שִׁבְעִים תְּבוּת, לְהוֹרוֹת] **דְּהָא לְשִׁבְעִין שְׁנִין בְּאֶלְף שְׁתִּיתָאָה** (הַשְּׁנָה
 תש"ע 770 לְאֶלְף הַשִּׁישִׁי שֶׁזֶהוּ סוּד 70 בְּעֶשְׂרוֹת ו 70 בְּמֵאוֹת) [כִּי לְשִׁבְעִים
 שְׁנָה בְּאֶלְף הַשִּׁישִׁי] **יוליד וְיִשְׁלַט עַל כָּל עֲלָמָא** [יוליד מְשִׁיחַ אֶת כָּל
 מְמַשְׁלָתוֹ וְיִשְׁלַט עַל כָּל הָעוֹלָם], **וּבִגִּין כֹּךְ בְּאִינוּן תַּשַּׁעָה יִרַחֵן** [וּלְכַךְ בְּאֵלוֹ
 הַתַּשַּׁע יִרְחִים], **יִתְחַזּוּן בְּכָל לַיְלָה מִפְּלָגוֹ וְאֵילָךְ וְכוּ'** [יִתְרְאוּ בְּכָל לַיְלָה
 מִחֲצוֹת וְכוּ'].

– מכתב כב –

יום ב' לסדר כי תבוא תשס"ט, לכבוד מפעל הזהר העולמי.

בשמחה גדולה קבלתי אמש את הספר הקדוש ספר הזהר, אשר כבר תקופה ארפה שברצוני להגות בספר הקדוש "הזהר" אך מפאת עכובים שונים לא יצא הדבר אל הפעל.

ועתה בעזרת השם יתברך על ידי ספר הזהר שקבלתי ממכם אוכל ללמד בספר הזהר, ומעלה גדולה יש בזה שזה מהדורת כ"ס, וכו'...

חשיבות למוד וקריאת ספר הזהר ידועה ואין צריך לי ולדכותי רק לא אכלא שפתי מלהודות, ולברך בברכת הדיוט שתזכו להפיץ תורה וקדושה בישראל, ויזכה ליעוד כל הנביאים וכו'... **וכדאיתא בזהר הקדוש בספרא "יפקון מן גלותא" כל אחד בגלותו הפרטית והכללית.**

בברכת הצלחה מרבה:

י.י. הקר

– מכתב כג –

למפעל החשוב ה"זהר העולמי".

תזכו למצוות ותודה רבה על שהענקתם לי את הסט של הזהר עם כל הפרטים במהדורת כ"ס שאני יכול ללמד גם בדרך.

בזכותכם אלמד בלי נדר כל יום 15 דקות ויותר כל יום. – הסט מפאר ומרשים.

הי רצון שאכן יקרב את הגאולה בזכות פעלכם ולמוד הזהר והפצתו בקרב עם ישראל.

בירנבאום דב

– מכתב כד –

לכבוד מפעל הזהר העולמי שעל ידי "חברת מזכי הרבים"

באמת תודה גדולה ומכפלת שזכיתם אותי, בקבלת סט שלם של ספרי הזהר סט חלקים, וכן ספר תקוני הזהר מנקד, וכן ספר אמירת הזהר כהלכתה.

אהרן ליברטי

לכבוד ראשי מנהלי ותורמי המפעל העולמי להפצת הזהר הקדוש כל אחד ואחד בשמו הטוב יברך מפי עליון.

שלום וברכה.

ברגשי גיל ושמחה קבלתי את סט הזהר שבנדיבות לבכם נתתם לי את זה חנם אין כסף למען הפצת הלמוד בספר הקדוש הלז ולמען להרבות העסוק בלמוד הספר הזה ולמעלה בקדש מה ששלחתם לי את זה דיקא בחדש זה אלול, חדש הרחמים והסליחות, אשר מנהג ישראל קדושים לעסק בלמוד התקונים שבהר הקדוש. וידוע מספרים הקדושים ענינים גדולים ונשגבים על ענין זה, ובודאי יהיה זה לזכותכם ולזכות התורמים החשובים.

הא רעוא מן קדם אבוהון די בשמיא, שבזכות רשב"י זיע"א בעל הזהר תזכו להמשיך בפעלותיכם הענפות, וזכות למודי וזכות כל הלומדים שנתרבו על ידיכם בספר הזהר יעמדו לכם ולתורמים החשובים להתברך בכל מילי דמיטב במהרה בימינו אמן.

אסאף הצלחה, כעתירת:

מרדכי ד. קליין – בית שמש

- מכתב כה -

יום שלישי י"ט אלול תשס"ט

לכבוד מפעל הזהר העולמי! השלום והברכה!

א. אני רוצה להודות לכם מקרב לב על החסד הגדול שעשיתם עמי, שקבלתי מכם סט שלם של הזהר הקדוש בפורמט פיס בחנם. אשריכם שזפיתם עוד יהודי ללמד בזהר הקדוש לקרוב הגאולה בב"א. זכות המצוה תעמד לכם ולזו ולכלל ישפט, להפתב ולהחתם בספרם של צדיקים גמורים ולשנה טובה ומברכת ולכל מילי דמיטב מתוך בריאות איתנה וכל טוב סלה אמן.

ב. הייתי שמח להשתתף במפעל שלכם בהפצת הזהר, ואם תוכלו לשלח לי כמה סטים שאוכל לחלקם לאנשים הגרים סביבי ובשכונות הקרובות, כדי שיהא גם לכם קל יותר לחלק את הזהר.

בברכה:

יעקב אביטן, בית שמש

- מכתב כו -

בסיעתא דשמיא, ט"ז אלול תשס"ט

לכבוד מפעל הזהר העולמי! שלום רב.

ברצוני להודות לכם מעמק לב על המתנה הנפלאה "ספר הזהר במהדורת פיס", תורה מפארת בכלי מפאר, וכבר קבלתי על עצמי בלי נדר ללמד בו החל מראש השנה הבא עלינו לטובה תמידין כסדרן, ומבטחני שביא תועלת גדולה לי אישית ובעקור לכלל ישראל ולאוקמי שכינתא מעפרא.

כה יתן השם לכם פח וכה יוסיף להמשיך לזכות את הרבים במפעלכם
הנהדר, ולזרז ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

יחיאל פליסקין, ירושלים

– מכתב כז –

אני ... א.ד. מאשקלון רחוב... רוצה לקבל עלונים בשביל לחלק אותם
בבתי מדרש באשקלון - טל/פקס: ... כן מתקיים שיעור קבוע בזהר
הקדוש פעם בשבוע ביום ראשון על ידי הרב יהודה בן דוד באשקלון,
אפשר לפרסם את השיעור הזה בעלונים. כתבת המקום: חובבי ציון 451
אהל רחל.

א.ד. מאשקלון

– מכתב כח –

בסיעתא דשמיא. א' דראש חדש מר-חשוון ל' תשרי תש"ע.
לכבוד "מפעל הזהר העולמי" שעל ידי "חברת מזכי הרבים".
הנדון: תודה מקרב לב ובקשה קטנה.
שלום וברכה.

תהלות לאל עליון ששתל בדורנו צדיקים כמוכם אשר מזכים (גם
מלשון זכור) את הרבים ומקורבים הגאולה. יהי רצון שהשם יתברך יתן
לכם עז ותעצומות להאיר לכל עם ישראל מאורה של תורה, וחפץ השם
בידכם יצלח!

שמי יוסף נחום מעפולה. ביום שלישי האחרון נתקלתי בחסדי השם
בעלון שלכם. בו ביום נרשמתי למסלול ד'. לאחר יומים הגיע לביתי שליח

ובידו סט מפאר של ספרי הזהר ועלונים. ברוך השם התחלתי ללמד וחלקתי העלונים.

בקרטון היתה עטיפת ניילון אחת לכריכת ספר - שאלתי ובקשתי: האם אפשר לקבל/לרכש עוד עטיפות כאלו לשאר ספרי הסט למען ישמרו בשלמותם לאורך ימים?

מצדפים עוד 3 טפסי הרשמה של חברים שלי.

חדש מברך מלא בגשמי ברכה, ושנזכה לגאלת עולמים במהרה בימינו אמן.

תודה מקרב לב:

יוסף נחום, עפולה

— מכתב כט —

יום הששי א' אלול תשס"ט, לכבוד "חברת מזכי הרבים" שלום וברכה!

רצינו להודות לכם מקרב לב על הטובה שאתם עושים לעם ישראל ומזכים אותנו ללמד את הזהר הקדוש, ובטח הוצאתם על זה כסף רב. משכרתכם תהיה שלמה מעם השם, תזכו למצוות רבות, וזכות המצוה הגדולה הזאת תעמד לכם וליוצאי חלציתכם, אמן.

לפני כמה ימים קבלנו גם אנו את הסט המהדר של הזהר הקדוש, וכל כך שמחנו, כיון שיש לנו בבית זהר ישן בכתב רש"י, ורצוני להתחיל ללמד כל יום קצת, אבל היה קשה מאד כיון שזה קשה לקריאה. עד שברוך השם מצאנו את הדפים שלכם וזה היה לנו כעלים לתרופה. ומיד כשהתאפשר לנו מלאנו את הדפים ושלחנו לכם, ואכן מיד כשנודע לכם שהזמנו זהר, באותו לילה זכינו לקבל כבר את כל הסט לבית אחרי דקות ספורות ממש - שרות שאין בשום מקום, והפלא העצום שהכל בחנם אין כסף!!

בהתחלה כשקראנו את הדפים שלכם, ממש לא האמנו למראה עינינו שאתם מחלקים בחנם ללא מטרת רווח כלל, ואחר כך ממש התפעלנו מהנשמה הקדושה (או הנשמות הקדושות) שעומדת מאחורי דבר נשגב זה, ממש יחידי סגולה, לא אלמן ישראל.

(הוספנו לתרומות 200 ש"ח כדי שתמשיכו בהפצה הקדושה).

תזכו למצוות וישר כחכם ותהי משכרתכם שלמה מעם השם, ובזכותכם נזכה כבר לגאולה שאנו מצפים לה מאות שנים, אמן כן יהי רצון.

חזקו ואמצו!

החפץ בעלום שם

– מכתב ל –

ראש חדש אלול, לכבוד חברת מפעל הזהר העולמי.

ברצוני להודות לכם על פעלתכם הנכבדה והחשובה שזכיתם להכניס את הזהר הקדוש בתוך אחינו בני ישראל, שכלם יזכו ללמד את הזהר הקדוש מדי יום ביומו, ועל ידי זה נציל את עם ישראל מכל הצרות ונוכל לקרב את ביאת המשיח במהרה בימינו אמן.

אין בפי מלים על יזמתכם הברוכה להביא את הזהר בקבץ מהדר כל כך. יישר כחכם, והמשיכו להרבות חיל לזכוי הרבים.

בברכת התורה:

שמעון ש. בית שמש

– מכתב לא –

כ"ד לחדש שבט תש"ע לפ"ק, כבוד הרבנים של "מפעל הזהר העולמי" שליט"א.

אשריכם שזכיתם לפרסם הזהר הקדוש ובפרט מכתבי הגאונים הצדיקים של העדה החרדית משנת תרפ"א.

אספר לכם מה שקרה בבית מדרשנו יום אחד לאחר תפלת שחרית, כדלהלן:

יעקב: למה ממציאים דברים חדשים ללמד זהר הקדוש? מיעד רק לצדיקים!!!

שמעון: מי אומר לך שזה רק לצדיקים, הרי כל יהודי צריך ללמד זהר הקדוש כמו שתקן האריז"ל ב"חק לישראל", שכל יהודי פשוט ילמד כל יום זהר הקדוש?

יעקב: אז למה אני לא רואה איך הרבנים מפרסמים, שכל אחד ילמד זהר הקדוש?

שמעון: כמה תשובות בדבר:

א. יש לך מכתבים מכל הגאונים הצדיקים מדור העבר של העדה החרדית, שכלם צועקים בקול רעש גדול, שמחייב כל אחד מישראל ללמד זהר הקדוש, ומבקשים לגמור אלף פעמים כדי להציל את כלל ישראל, ולקרוב הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן.

ב. אם לא שמעת אין זו ראייה שלא אמרו, לך ותראה מה שכתבו, חלקם מקבצים בספר "אור הזהר", וזה רק חסרון ידיעה.

ראיתי גם בעלון "אור הזהר" וב"גדולי ישראל וזהר", שישנם כבר לערך 900 שעורים בכל ארץ ישראל שלומדים זהר הקדוש, [ותתאר לך כמה

יושבים בכל שעור, וכמה לומדים בלי שעור] ואתה אומר שהרבנים לא עושים כלום, מי אם כן הם המגידי שעורים? לא הרבנים הגדולים!...!

למהלך הוכוח האזינו עוד אנשים, ומעז יצא מתוק, הקימו שעור **בזהר הקדוש בבית מדרשנו.**

בברכת צלח רכב על דבר אמת:

נחום שלמה גרין

ואצרך למכתבי מכתב עתיק שבא לידי:

ברוך השם, ערב שבת קדש תרצ"ו לפ"ק, קהלת ישראל קאשוי יע"א שלום וכל טוב לכבוד הגאון המבנהק צדיק כבוד שמו ותפארתו מו"ה עקיבא נ"י שרייפער האב"ד דקהלת ישראל פּרעשבורג יע"א

יקבל ברכת מזל טוב לנשואי בנו היקר, ויהי רצון שיעלה הזווג יפה בכל ענינים ודור ישרים יברך ולא ייבש המעין עד ביאת הגואל בקרוב ... קארלסבאד איני יכול לעשות יותר ממה שעשיתי עד הנה בימים בא ההנה איש אחד מביסטירץ והיה צועק מרה על רבני סלאוואקי שהם רואים רבבות נכשלים במאכלות אסורות ואין עושים מאומה, ואם אין להם כח לפעל אצל הממשלה על כל פנים היה להם לעורר ולשלח לכל רב וקהלה למען יצילו לפחות אותן שאין רוצים לאכל טרפות, ואמר לי שג' הצויבאק טרפה וזה במה נתתי לקלאהז הבשר בלי קבלת פרס, ואיני ידוע מאיזה סבה פסק ולעשות צויבאק פשר. ואם היו מעוררים לקהלות שיאספו חתימות מיחידים והיו שולחים בזאת גם בלי אמצעות הקאנצליי היו מצליחים. והנ"ל אמר לו שהוא ישתדל שהקגלייען ממדינות או אחרות יעריכו בקשה בענין זה לרעגירונג שלנו והלואי יצליח.

והנני דורש שלומו וש"ת מוקירו: הקטן שאול בראך מנייטרא יע"א

– מכתב לב –

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא. יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרָא וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמִים זֶה בְּרוּךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּכֹל, שְׁנַת "770", שְׁנַת "בִּיאַת מְשִׁיחַ" (עִם הַכּוֹלָל).

לְכַבּוֹד הַרְבָּנִים הַחֲשׂוּבִים עוֹרְכֵי הָעֲלוֹן "אוֹר הַזֶּהר" שְׂיַחֲיוּ, שְׁלוֹמְכֶם
יְסֻגָּא וַיִּפְרַח בְּטוֹב וּבְנֵעִימִים.

בְּרָצוֹנֵי לְסַפֵּר לְכֶם עוֹבְדָא מְעַנִּינָת,

אֲשֶׁר סְבוּרָנוּ כִּי תִהְיֶה לְתוֹעֵלָת,

מִצְפִּיחִית בְּדָבָשׁ מִתְקַנֶּת מִמָּשׁ מְטַעֶמָת,

מַעֲשֶׂה מֵהִיּוּדִים בְּתִימֹן מִפְּאֲרָת.

לְאַחַרְוֹנָה יֵצֵא לָנוּ לְהַפְגִּישׁ עִם יְהוּדִים צְדִיקִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת
וּבְתִמִּים מִתִּימֹן, אֲשֶׁר עָלוּ לְאַרְצָא הַקְּדוּשָׁה תוֹבָב"א מִתִּימֹן יצ"ו בְּחֻדָּשׁ אֵיזֵר
שְׁנַת תש"ד.

וְסִפְרוּ לָנוּ דְבָרִים נִפְלְאִים, מְזֻהָבִים וּמְפֹזֵי נְחֻמָּדִים,

מֵה יָפִים וּמְבִהִיקִים, עַל כָּל שׁוֹמְעֵם חֲבִיבִים,

עַל הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ סְפוּרִים, כְּאוֹר הַחֲמָה מְזֻהָרִים,

אֶת קְדֻשַׁת הַזֶּהר מִפְּלִיאִים, בְּקִשׁוּטֵי כָּלָה מְקֻשָּׁטִים,

כְּמָה וְכְמָה שְׁעוֹת לַמּוֹדִים, בְּשַׁבַּת קְדֻשָׁנוּ לּוֹמְדִים,

וּבְהִכְנָסַת הַזֶּהר לְבִתִּים, כְּבִהֲכַנְסַת סֵפֶר תּוֹרָה שְׂמִיחִים,

לְזֶהר הַקְּדוּשׁ פְּרוּכָת מְשִׁימִים, וּבְזִכּוֹת רִשְׁבִּי מְבַקְשִׁים,

וְכֹן הִלָּאָה כְּפִי שֶׁתְּקִרְאוּ בְּרַנְנִים.

וְנִסְפֵר בְּפְרוּט אֶת שְׁשֻׁמְעֵנוּ מֵהֶם דְּבָרִים נִפְלְאִים הַמְּלֵהִיבִים כָּל
שׁוֹמְעֵיהֶם.

בְּכֹל שַׁבָּת וְשַׁבָּת לִפְנֵי הַבְּדֵלָה, כָּל אֶחָד וְאֶחָד הִיָּה בְּבֵית הַכְּנֻסֶת וְלִוּמַד שְׁנַיִם וּשְׁלֹשָׁה שָׁעוֹת בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ. וְכֵן בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה כָּל הָעִיר הוֹלְכִים לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד אֶת הַזְהָר. וְלֹא הִיָּה אֶחָד מִבְּנֵי הָעִיר אֲשֶׁר בִּטַּל אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ, אֲלֵא כָּלֵם, כָּל בְּנֵי הָעִיר לְמַגְדוֹלָם וְעַד קְטָנָם הוֹלְכִים אֶל בֵּית הַמְּדַרְשׁ וְלִוּמַדִּים בְּסֹפֵר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ. וְתַמִּיד הִיָּה לֵב הַקִּיסָר שֶׁם לְטוֹב עַל כָּל הַיְהוּדִים, וְנִטָּה לָהֶם רַב חֶסֶד, וְנָחוּ בְהַשְׁקָט וּשְׁלוֹה עַל אֲדַמְתָּם מֵאִין מִפְּרִיעַ וְאוֹיֵב.

(וְרַק בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת נִתְבַטַּל לְמוֹד זֶה, וּמֵאִזְ הַחֲלוּ צְרוּרוֹת צְרוּרוֹת מִהַמוֹשְׁלִים שֶׁם יִמַּח שְׁמֵם וּמִהַפּוֹרְעִים הַשְּׂכָנִים הָעַרְבִים יִמַּח שְׁמֵם שֶׁם רְשָׁעִים יִרְקַב, אֲךָ עַד אַזְ לֹא הָיוּ שׁוֹם צְרוּרוֹת וְהַחַיִּים הַתְּהַלְכוּ עַל מִי מִנּוּחוֹת בְּלֹא פֶחַד וּבְלֹא אֲנַחָה).

וְזָכוּ תוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת לַעֲלוֹת תְּהִלָּה לְקַל לְאַרְץ הַקְּדוֹשׁ, וְאֲף הַזְקָנִים הַמְּפֻלְגִים שִׁבְהֵם נִתְבָּרְכוּ בְּאַרְיִכוֹת יָמִים מִפְּלִגָּה עֶקֶב לְמוּדָם הַקְּבוּעַ בַּזְהָר הַקְּדוֹשׁ, וְהֵם חַיִּים וְקַיָּמִים וּמִמְשִׁיכִים אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה כָּאֵן בְּמִקּוֹם מוֹשְׁבָם בְּאַרְץ הַקְּדוֹשׁ.

וּבַעַת הַכְּנֻסֶת סֹפֵר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ אֶל הַבַּיִת עוֹשִׂים שְׂמִחָה גְדוֹלָה כְּבַהֲכְנֻסֶת סֹפֵר תוֹרָה, וּמִיַּחֲדִים אַרְוֹן עֲבוּר הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּמַעֲטָרִים אוֹתוֹ מִבַּחוּץ בְּפֶרֶכֶת נֹאֶה כְּפִי שְׂמַעֲטָרִים לְאַרְוֹן הַקְּדוֹשׁ.

וְתַמִּיד הַנְּשִׂים אוֹמְרוֹת עַל כָּל דְּבַר יְשׁוּעָה שִׁיְהִיָּה בְּזָכוֹת הַרְשָׁב"י, וְכִשְׂיוֹצָאִים לְדַרְוֹ נוֹשָׁקִים אֶת הַפְּרִכֶת שֶׁל אַרְוֹן הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ וּמִתְפַּלְלִים וְאוֹמְרִים בְּזָכוֹת הַרְשָׁב"י. [וְכִמוּ כֵן הִיָּה בְּמִרוֹקוֹ].

וְרַבִּם הַרְבַּ הצַּדִּיק שְׁלִיט"א אָמַר, שֶׁבְּזָכוֹת הַלְמוּד הַזְהָר שְׂעוּדָם מִמְשִׁיכִים בְּזָה כָּאֵן וְכַנ"ל, כְּמַעַט וְלֹא הָיוּ שׁוֹם נִפְגָּעִים בְּהַמְלַחְמָה הָאֲחֵרוֹנָה.

וְיֵהָא רַעְוָא {וְיֵהִי רַצוֹן} מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכוּלָּא, דִּיתַמְשַׁךְ מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא דְכָל קַדִּישֵׁין

טמירא דְּכָל טמירין סתימא דְּכוּלָּא רְעוּתָא {רצון} חנָא וְחֶסֶדָא {חן וְחֶסֶד} וְרַחֲמֵי {רַחֲמִים} בְּנֵהִירוּ עֲלָאָה וּבְרְעוּתָא וְחִידוּ {שְׂמֻחָה} עָלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִתְיַחֲדוּ הַדּוּדִים, וְתִהְיֶה כְּבָר קֶץ הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, וְעַתָּה שְׂפָכְרָא נְפֻצוּ הַמְעֵינֹת חוּצָה הֲרֵי זֶה כְּבָר עַת הַגְּאֵלָה, וְיֵהִי רְצוֹן שְׂיִתְגַּלֶּה כְּבָר מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִגְאֵלְנוּ גְּאֵלָה שְׁלָמָה בְּרַחֲמִים רַבִּים, אֲפִלוּ לְמִטָּה מְעֻשְׂרָה טַפְחִים בְּקֶרֶב מִמֶּשׁ.

ש. ז. כ. אשקלון יצ"ו

- מכתב לג -

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, קִבְּלָנוּ בְּחֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת הַסֵּט הַמְּחַלֵּק שֶׁל כָּל הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ אֲשֶׁר שָׁלַחְתֶּם אֵלֵינוּ.

אָנוּ מוֹדִים לָכֶם עַל כֶּן מִקְרָב לֵב.

וּבְרְצוֹנֵנוּ לֹמֵר וְלִהְיוֹדִיעַ לָכֶם, שְׂאִין לָכֶם מִשָּׁג כְּמָה הַתּוֹעֵלֶת הִיא רַבָּה בְּזֹהַר מְחַלֵּק זֶה. כְּשֶׁהִסְפְּרוֹן קָטָן וְאֲפֹשֶׁר לְקַחְתּוֹ לְכָל מְקוֹם, הוּא תּוֹעֵלֶת וְנוּחוֹת גְּדוּלָה אֲשֶׁר נֹתֶנֶת תַּמְרִיץ גְּדוֹל לְקִרְאָה הַרְבֵּה מִדְּפֵי הַזֹּהַר בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל שְׁעָה פְּנוּיָה, וְלִקְרוֹב הַגְּאֵלָה וְלִהְקִים הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה מְעַפְרָה.

רַב תּוֹדוֹת, וְשִׁתְּזָכוּ לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וְלִהְאָדִירָה.

אָבֵד לָנוּ מִסְפֵּר הַטְּלָפוֹן שְׁלָכֶם, וְאִם תּוּכְלוּ לְהַתְקִישׁ אֵלֵינוּ עַל עֵנְן חָשׁוּב, נוֹדֶה לָכֶם בְּמֵאֵד מֵאֵד. מִסְפֵּר הַטְּלָפוֹן:

בְּבִרְכָה וְהַצְּלַחַה רַבָּה

מִשֶּׁה יַעֲקֹב וַיְגַדְרוּבִיץ

– מכתב לד –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, לְכַבּוּד מִפְעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי.

בְּאוֹר לְיוֹם ו' טֵבֵת הַשְּׁתַּתְּפָתִי בְּשִׂמְחַת נְשׂוּאֵין בִּירוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ, וְחִלְקוּ שָׁם לְמִזְכָּרַת אֶת הַסְּפָרִים "אוֹר הַזְהַר" וְ"תְקוּנַי זְהַר" שֶׁבְּהוּצָאתְכֶם.

וְעֵלָה בְּדַעְתִּי שֶׁכַּעַת, כְּאֲשֶׁר מִתְקַרֵּב הַיָּאֲרָצִיִּיט (יוֹם הַהִילּוּלָא) שֶׁל זְקֵנֵי זְצוּק"ל, שֶׁאֲחַלֵּק לְכָל הַנְּכָדִים וְהַנִּינִים כֹּן יִרְבוּ בְּלֵי עֵין הַרַע אֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים הָאֵלּוּ.

(וּבַעֲצֵם אֵין כָּאֵן שְׂאֵלָה עַל הַמַּחִיר כָּלֵל, כִּי רְאִיתִי שְׂמוֹכְרִים אֶת הַסְּפָרִים הַנִּ"ל ב־5 ש' לְסִפְרֵי, וְהָרִי זֶה פְּחוּת מִמַּחִיר שֶׁל חִפְּיִסַת שׁוֹקוֹלָד אוֹ בְּקִבּוּק קוֹלָה וְשָׂאֵר שְׁטִיּוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר בְּמַחִיר הַזֶּה אֶקְבַּל שְׂכָר נְצָחִי לְעוֹלָמֵי עַד).

לְכֹן אֲבַקֵּשׁ שְׂמַכְיִן וְהַנִּי זְקוּק לְ-150 אוֹר הַזְהַר וְתְקוּנַי זְהַר, אִם תּוּכְלוּ לְהוֹדִיעַנִי כַּמָּה הַמַּחִיר וְאֲשַׁלְּמֵנוּ בְּשִׂמְחָה, וְהָרִי עֲשִׂיתִי בְּזֶה אֶת הַנַּחַת רוּחַ הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר לְסִבֵּי זְצוּק"ל. עוֹד עֵלָה בְּדַעְתִּי, שֶׁכַּעַת שִׁיתְקַבְּצוּ כָּלֵם עַל הַהִילּוּלָא (וְאֵלָה שְׁבַחוּץ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּתְּכּוּ בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן, עַל כָּל פְּנִים) לְלַמְּדוּ כָּלֵם יַחַד לְמִשְׁךָ 12 דְּקוֹת אֶת הַזְהַר הַקְּדוּשׁ, (מִכְיִן שֶׁהַעֲמוּד הַיּוֹמִי בְּזֶהֱר הַקְּדוּשׁ לּוֹקֵחַ 2 דְּקוֹת וְ-10 שְׁנִיּוֹת לְלַמְּדוּ כָּל יוֹם, וְלַמְּדוּ 10 עֲמוּדִים, יוֹצֵא 12 דְּקוֹת) וְיִהְיֶה זֶה הַנַּחַת רוּחַ הַגְּדוּלָה בְּיוֹתֵר לְזְקֵנֵי זְצוּק"ל.

בְּכַבּוּד רַב וְהַצְּלָחָה רַבָּה בְּהַמְּשֵׁךְ הַפְּצַת הַזְהַר הַקְּדוּשׁ:

מִשֶּׁה יַעֲקֹב וִיגְדְרוּבִיץ

– מכתב לה –

בְּסִיעָתָא דְשְׂמִינָא, בְּאֵר הַחַיִּים, הַמְרָכֹז לְבֵית הַמְקֻדָּשׁ וְהַמְשָׁכָן

טל: 02-9924486 ת.ד. 8031 בית שמש

בְּרוּךְ הַשֵּׁם. אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל שְׁיֵשׁ לָנוּ בְּדוֹרְנוּ כְּאֵלֶּה יְהוּדִים צְדִיקִים כְּמוֹכֶם מְזַכֵּי הַרְבִּים אֲשֶׁר מְקַרְבִּים אֶת הַגְּאֻלָּה, וּבְזִכְוֹתְכֶם יָבֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים. וּבִפְרָט כְּאֲשֶׁר רָאִינוּ עִתָּה בְּכֹל בְּתֵי הַמְדַרְשִׁים אֶת הָעֲלוּנִים הַמְפֹאָרִים עַל הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ וְעַל הַחֲשִׁיבוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁבְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְאִפְלוּ לְפִשׁוּטֵי עַם בְּגִירְסָא, (אֲמַנָּם אֵין לְכַתֵּב עַל יְהוּדֵי שֶׁהוּא פִּשׁוּט, אֲךָ הַכּוֹנֵה עַל אֵלוּ שְׁנֹרָאִים פִּשׁוּטִים אֲבָל בְּאֲמַת גְּדֻלָּה מִעֲלֵתָם וְגַם נִשְׁגָּבָה לְמַאֲד) וְכַמְבָּאֵר אֲצֻלְכֶם מֵאֵת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים מְדוֹרוֹת עֲבְרוּ. וְכֵן כָּעַת כְּאֲשֶׁר הַדְּפֵס מַחְדָּשׁ אֶת תַּקּוּנֵי הַזֵּהר הַמְחַלֵּק לִימֵי הַשָּׁנָה, וּבִשְׁלֹשָׁה דְקוֹת בְּיוֹם יְכוּלִים לְגַמֵּר אֶת כָּל הַתַּקּוּנֵי זֵהר בְּשָׁנָה אַחַת, הָרִי זֹז זְכוֹת עֲצוּמָה וְגְדוֹלָה וַיְהִי חֲלַקְנוּ עִמְכֶם. וְאַחַר שֶׁרָאִיתִי בְּעֲלוּנִים שְׁיֵשׁ לְכֶם כְּמָה מֵאוֹת מִחֻלְקֵי הַזֵּהר וְהָעֲלוּנִים בְּכֹל הָאָרֶץ, וַיְדוּעַ רוּם מִעֲלֵתְכֶם וּמִעֲלֵתָם שֶׁעַל אֵלוּ הַמְזַכֵּי הַרְבִּים נֹאמַר - וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֵהר הַרְקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, הָרִינוּ רוּצִים גַּם כֵּן בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם לְהַצְטַרֵף וּלְחַלֵּק אֶת הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ וְהָעֲלוּנִים. וְעַל יְדֵי כָּל הַפְּעֻלִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה תִּגִּיעַ כְּבֵר הַגְּאֻלָּה וַיִּבְנֶה בֵּית הַמְקֻדָּשׁ בְּרַחֲמִים רַבִּים, וּבִודָאֵי שְׁכַבְרַ עִתָּה כְּדָאֵי לְהַתְכוּנֹן וּלְדַעַת אֶת הַלְכוֹת בֵּית הַמְקֻדָּשׁ, וְכִמוּ שֶׁהַחֲפֵץ חַיִּים הוֹרָה וְכוּ', וְעַל כֵּן נִתֵּן לְרְאוֹת אֶת תַּעֲרוּכַת כְּלֵי בֵּית הַמְקֻדָּשׁ שֶׁעַל יְדֵינוּ, אֲשֶׁר אָנוּ מְגִיעִים לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה וּלְקַבּוּצוֹת וְכַדוּמָה בְּכֹל הָאָרֶץ, לְהִרְאוֹת אֶת תַּעֲרוּכַת כְּלֵי בֵּית הַמְקֻדָּשׁ בְּפֶאֶר וּבְהֻדָר, וְנִתֵּן לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ וְעַל יְדוֹ אֶת צוֹרַת הַכְּלִים לְפָרְטֵי פְרָטִים, צוֹרַת הַמְּנוּרָה וְכֻלָּיָהּ, וְהָעֲבוּדָה בָּהּ, צוֹרַת הַכִּיּוֹר וְכֻלּוֹ וְנִטִּילַת הַיָּדַיִם בּוֹ וְכוּ', צוֹרַת הַמְּנוּרָה וְכֻלָּיָהּ וְהָעֲבוּדָה בָּהּ, וְעוֹד וְעוֹד כְּאֲשֶׁר יִרְאֶה כָּל הַרוֹאֵה אֶת דְּגָמַת כְּלֵי הַמְקֻדָּשׁ שֶׁעַל יְדֵינוּ. הַנְּנוּ מְגִיעִים לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה וּלְקַבּוּצוֹת וְכַדוּמָה בְּכֹל הָאָרֶץ לְהִרְאוֹת אֶת דְּגָמֵי כְּלֵי בֵּית הַמְקֻדָּשׁ, בְּתוֹסַפַּת הַסִּבֵּר וּבְאֹוֹר רַחֵב וּמְקִיף עַל כָּל הַכְּלִים

(בשפות לשון הקדש אידיש ואנגלית לבחירתכם). לתאום זמן יש להתקשר לטל: 02-9924486 ובעזרת השם נבוא אליכם בזמן הנח לכם להראות את התערוכה. ויעזר השם יתברך ונזכה כבר על ידי למוד והפצת הזהר הקדוש ולמוד הלכות ועניני בית המקדש לגאולה השלמה בקרוב ממש ברחמים רבים, אמן כן יהא רצון.

בכבוד רב:

”באר החיים”- המרכז לבית המקדש והמשכן

- מכתב לו -

לכבוד מפעל הזהר העולמי

ראיתי שיש לכם כבר 200 ”כוכבי אור” (מתנדבים לחלוקת הזהר) וחשבתני שעליהם כון דבריו הרב הקדוש רבי פנחס מקוריץ זצוקללה”ה זיע”א, (באמרי פנחס עמוד ע”א אות קמ”ז דפוס שנת תשמ”ח) וזה לשון קדשו: אמר **אותן בני אדם שיש להם נשמה מעשר ספירות דעגולים** אינם יכולים לעמד על מדרגה אחת כמו הגלגל וכו’ ולכך רבי מאיר ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דעגולים, ... רבי יהודה ... שהיתה לו נשמה מעשר ספירות דישר וכו’ וגם שעשר ספירות (דעגולים) גבוהים מאד וכו’ מלכות שבמלכות הוא גבוה מאד. (מדתו של דוד המלך עליו השלום), עד כאן לשונו הקדוש. ולכן אמרתי לפרש אשר זהו מעלתם הגבוהה והעצומה שלכם ושל כל הכוכבי אור, ומסתמא זכו ונשמתם היא מעשר ספירות הקדושות דעגולים. (עין בספר הקדוש אוצרות חיים למורנו הרב רבי חיים ויטאל שער הראשון שער העגולים, והבן.) אנשיכם ישראל.

בהערצה עצומה:

ד. רבינוביץ’ - ברכפלד פה ארץ הקדש

– מכתב לז –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָא, ל"ג בְּעֵמֶר הַתְּשֵׁס"ט.

לְכַבּוּד מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי שֶׁעַל יַד חֲבֵרַת "מִזְכֵּי הַרְבֵּים", שְׁלוֹם וּבְרָכָה.

קָרָאנוּ אֶת הָעֵלוֹן הַנִּפְלֵא "עֵלוֹ וְאֶתְכַנְּשׁוּ לְהִילוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן" וּבּוֹ פּוֹנִים לְצַבּוֹר לְהַצְטָרֵף לְמַעְגַל לּוֹמְדֵי הָעֲמוּד הַיּוֹמִי בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ.

הַיּוֹת וְלִי יֵשׁ כָּבֵד בְּרוּךְ הַשֵּׁם זֶה֩ר קָטָן אֲבָקְשְׁכֶם רַק לְשַׁלַּח לִי טְבֵלַת – לּוֹחַ עֲמוּד הַיּוֹמִי בַזְהַר הַקְּדוֹשׁ, עַל מִנַּת שְׂאוּכַל בְּלִי נֶדָר לְהַצְטָרֵף כָּבֵד מֵהַיּוֹם לְמַעְגַל הַלּוֹמְדִים, וְזִכּוֹת רִשְׁבִּי הַקְּדוֹשׁ תִּגַּן עֲלֵיכֶם וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.

בְּתוֹדָה מֵרֵאשׁ:

אַרְיֵאל דִּין - בְּנֵי בָרַק

– מכתב לח –

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָא, לְכַבּוּד מִפְּיֵצֵי תַקּוּנֵי הַזְהַר הַדִּף הַיּוֹמִי, שְׁלוֹם רַב...

בְּרִצּוֹנֵי לְהַזְמִין כְּמוֹת גְּדוּלָה שֶׁל תַּקּוּנֵי זֶה֩ר וְאוֹר הַזְהַר, כְּמוֹ כֵּן אִם אֲפָשֶׁר לְשַׁלַּח לָנוּ גַם רַב שִׁילְמִד כָּאֵן אֶת הָאֲנָשִׁים בַּזְהַר הַקְּדוֹשׁ.

רְצִיתִי לְדַעַת מָה הָעֲלוֹת שֶׁל הַהוֹצָאָה הַנ"ל.

בְּתוֹדָה מֵרֵאשׁ:

צוֹפִיָה

[הָעֵרַת הַמַּעֲרַכֹּת: הַמִּכְתָּב הַזֶּה נִשְׁלַח אֵלֵינוּ הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּפִקֵּס לֵלֵא שֵׁם בְּרוּר וּלְלֵא כְּתַבְתָּ וְטִלְפֹן, בְּמַצֵּב הַזֶּה אֵינָנו יְכוּלִים לְטַפֵּל בְּבִקְשַׁת הַשּׁוֹלַח, אָנָּה הַתְּקַשֵּׁר אֵלֵינוּ בְּכַדִּי לְדַעַת יוֹתֵר פְּרָטִים עֲלֶיךָ.]

- מכתב לט -

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אור ליום שְׁנֵי פְרֻשֵׁת בַּמִּדְבָּר כ"ד לְחֹדֶשׁ זִיו, ט"ל אורות ל"א-ל חי", ת'הא שְׁנֵינֵת ס'ימָן ט'וב לְפָרֵט קָטָן.

בְּאֵתִי הִנֵּה לְהוֹדִיעֲכֶם עַל חֻלְקַת הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ לְהַמְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם בְּלִי נֶדָר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּסֻדְר הַלּוּחַ יוֹמֵי מוֹרֵי וְחֻמֵי הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי י. י. ה. שְׁלִיט"א - מִמְשָׁפִיעֵי בְּעִיר הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת - בְּגֵי בְּרַק, אָמַר לִי שֶׁבְּרָצוֹנִי לְלַמֵּד בְּזֶה, אָבֵל אֵינִי יָכוֹל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִמֶּשׁ כְּבְּעַרְבֵי פְסָחִים וְכוּ', וְאִמְרַתִּי אֵלָיו שֶׁיִּכּוֹל לְהַשְׁלִים [אֵף שֶׁמִּמִּילָא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם קָצַת בְּסֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ הַמּוּבָא בַּ"חַק לְיִשְׂרָאֵל"].

עַל כֵּן הִנְנִי מִבְּקֵשׁ לְמַעַנּוֹ אִם אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְתוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר אֵלָיו בְּצִהְרִים אוֹ מֵאַחַר בְּעָרֵב בְּמִסְפָּר טְלָפוֹן.... בְּגֵי בְּרַק.

וְיֵהִי רָצוֹן שֶׁבְּזִכּוֹת הַפְּצַת רְזִי הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה נִזְכָּה לְבִיאַת גּוֹאֵל צַדִּק בְּקִרּוֹב בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן כֵּן יֵהִי רָצוֹן.

- מכתב מ -

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא - בְּקִשְׁתַּ עֲזָרָה.

לְכַבּוֹד רַבְּנֵי וְעַד זְכוּי הַרְבֵּים הָעוֹלָמִי וּמְכוּן הַזֵּהר, הַמוֹצִיא לְאוֹר שֶׁל הָעֲלוֹנִים הַמְּאִירִים וְהַמְהַדְרִים בְּצַבְעִים. אֲבָרַךְ בְּדָבָר נְחִיצוֹת לְמוֹד וְשִׁנוֹן סֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְקוּנִים, לְתוֹעֵלַת הַנְּשֻׁמָּה וְקִרּוֹב הַגָּאֵלָה בְּרַחֲמִים בְּקִרּוֹב, הַכֹּל מִפִּי סְפָרִים וְסוּפָרִים, בְּסִגְנוֹן מוֹשָׁף וּמִסְקָרָן. אֲשַׁרְיָכֶם שְׂזִכִיתֶם לְכָךְ.

בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנִכִּי יוֹשֵׁב בִּישִׁיבַת הַיֵּכָל - הַתּוֹרָה (הַר נוֹף) תְּצִ"ו הַמוֹנָה מְעַל מְאֵתִים בְּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְרִאִיתִי בְּמוֹ עֵינַי אֶת הַתְּכוּנָה

הרבה אשר עוורו הדפים, ושיחת הרבים בנבכי המאמרים אשר הביאה.

והנה, למרבה הפלא אין בהשג יד אוצר הספרים כי אם סט זהר הקדוש יחיד חסר וקשה לקריאה, והחסר זועק. וכבר דברתי עם חברים, והכל מודים שאם היה כאן סט יפה – כל שכן המתרגם ללשון הקדש, אין לשער גדל זכוי הרבים שבדבר. **על פן הנני בבקשה חשובה לשלח גם אלינו סט כזה, פרי מעשיכם, וכאשר פרסמתם, וכן, נא לשלח מודעת – ענק (כמו העלון) כמו שתליתם במקומות אחרים בבית שמש ובבית המדרש "שארית יוסף" אשר ברחוב הקבלן כאן הר נוף, וגם מאד יועיל עלונים באנגלית עבור בני חוץ לארץ המעדיפים שפה זו!** [אם אפשר].

תודה מראש:

א. ב. ר.

– מכתב מא –

בסייעתא דשמיא - יום כ"ה איר תשס"ט לפרט קטן.

לכבוד "מפעל הזהר העולמי" הקדוש – תשואות חן חן לכם על המפעל הקדוש הזה.

מקרא מלא הוא "כי קרוב יום השם" – אשרי לכם שאתם מקרבים את "יום השם" בפעלתיכם חובקות זרועות עולם – ואשרי לי שאני חי בזמן כזה שנמצא בעולם מפעל אדיר כזה.

כי אנחנו עומדים קרוב מאד מאד ליום השם, קץ זמן הגאולה, ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, נשמת רשב"י הקדוש כמובא בזהר, ונשמת רעיא מהימנא קדישא משה רבינו.

וְזֶה בְּרוּר לְכַלְנֵנו שֶׁהַמַּפְעֵל הַקְּדוֹשׁ שְׁלַכְּם יְמַהֵר מְאֹד מְאֹד קֶץ הַגְּאֻלָּה, וְצִרְפְּתִי פֶּה אֵיזָה סָכוּם קֶטָן, פְּשׁוּט לְהִרְאוֹת אִיךָ חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַדְּבָר הַזֶּה וּבְעֵינֵי כָּל הַצְּדִיקִים וְכָל הַפְּמֻלְיָא שֶׁל מַעֲלָה.

וְנָא לְשַׁלַּח לִי סֵט זֶהֱר הַקְּדוֹשׁ בְּחִנּוּם, וְאֲנִי מְקַבֵּל עָלַי בְּלִי נֶדָר לְלַמֵּד בְּאַפְן יוֹמִי.

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "שִׁיחוֹת הַר"ן" מֵרַבְּנֵנו הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסֶלַב זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלַמּוּד הַזֶּהֱר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שֶׁעַל יְדֵי לַמּוּד הַזֶּהֱר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מֵינֵי לַמּוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַלְשׁוֹן שֶׁל הַזֶּהֱר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ".

לְמַדִּים אָנוּ מֵזֶה, שֶׁלַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ, הוּא כְּלִי גְדוֹל לְקַבֵּל דְּרָכֵי תּוֹרָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּמִי לֹא מַחֲפֵשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלַמּוּד הַתּוֹרָה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם – וּבִפְרֵט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לַחֲנֹךְ אוֹתָם לְחַשְׁקוֹת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם וּמַדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דֶּרֶךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לַחֲנֹךְ אוֹתָם לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקֵּל לְחַשְׁקוֹת הַתּוֹרָה לְכָל מֵינֵי לַמּוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְיִתְעוֹרֵר לָבָם כְּאֵשׁ לְהִבָּת שְׁלֵהֶבֶת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

כֵּן יַעֲזֹר הַשֵּׁם לָכֶם לְפַעֵל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת בְּעֵנָן הַפְּצַת לַמּוּד סֵפֶר הַזֶּהֱר הַקְּדָשׁ – וּבְזָכוֹת זֶה, יִשְׁפִּיעַ לָכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁפַע וְרַב טוֹב.

הַק' שְׁמוּאֵל נִתְנָאֵל בְּלוּם

נֶכַד כ"ק הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מְקַאשׁוּי זִיע"א

פֶּה עִיר הַקְּדָשׁ בֵּית שְׁמֶשׁ תּוֹבֵב"א

נ.ב. יִישֵׁר כַּח לָכֶם עַל הָעֲלוּנוּיִם הַיְפִים שְׁרְאִיתִי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת "נַחֲלַת חוֹן"

בְּרֶסֶלַב, פֶּה בְּרַמַּת בֵּית שְׁמֶשׁ ב'.

- מכתב מב -

בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא – כְּבוֹד הָעֶסְקָנִים שֶׁל מְפַעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי שִׁיחִיו –
שְׁלוֹם וּבְרָכָה!

בְּהַמְשָׁךְ לְשִׁיחַתְנּוּ הַטְּלֵפּוֹנִית, נָא לְשַׁלַּח בְּדָאָר 100 סְפָרִים תִּקּוּנֵי הַזֶּהר,
עֲבוּר:

א. ק. – ראשון לציון

בְּתוֹדָה וּבְבְרָכָה.

- מכתב מג -

בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא – לְכְבוֹד הַמְּפַעַל הַקְּדוּשׁ וְהַיָּקָר שֶׁבִּיְקָרִים לְקָרוֹב
הַגָּאֵלָה בְּרַחֲמִים, "מְפַעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי".

מָה מְאֹד שִׁמְחַתִּי לְקָרָא עַל הַמְּפַעַל הָאֲדִיר שֶׁלְכֶם לִפְנֵי כְּחֻדָּשִׁים בְּעֵלוֹן
מִסְפָּר 6, וְשִׁמְחַתִּי שִׁמְחָה גְּדוֹלָה וְאַחַר כֵּן זָכִיתִי לְקָרָא גַם אֶת עֵלוֹן 10
וְעֵלוֹן 11, וְשִׁמְחַתִּי לְרְאוֹת בְּעֵלוֹן 10 שֶׁהוֹצֵאתֶם אֶת הַסֵּפֶר שֶׁאֵין לְתֵאָר אֶת
שְׁבִיחוֹ, סֵפֶר אוֹר הַזֶּהר וְבוּ מְאֲמָרִים מְגֹדְלֵי הַסֵּפֶר־דִּים וְהַחֲסִידִים.

[בְּיָדֵי כְּמָה מְאֲמָרִים שֶׁל גְּדוֹלֵי הַלִּיטָאִים בְּחִשְׁבוֹת לַמּוֹד הַזֶּהר,
וּכְבֵּר הָרְאִיתִי אוֹתֶם לְדוֹדֵי הָרֵב בְּנִיְהוּ שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א, וְשִׁמַּח מְאֹד. וּבְלִי
נֶדֶר אֲשַׁלַּח לְכֶם אוֹתֶם בְּקָרוֹב].

וְכֵן רְאִיתִי בְּעֵלוֹן הַנ"ל שֶׁאַתֶּם מְחַלְקִים אֶת הַסֵּפֶר חֲנָם לִישִׁבוֹת וּלְכָל
לוֹמְדֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, וּבְרַצוֹנִי לְהוֹדִיעְכֶם שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם בִּישִׁבְתֶּנּוּ, "יְשִׁיבַת
בְּאֵר יְהוּדָה" הַגְּדוֹלָה בְּאֵזוֹר "בֵּר אֵילָן" יְרוּשָׁלַיִם, יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה
מְאֹד לְלַמוּד וְגֵרֶסֶת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם חֲלָקוּ כִּי-40 סְטִים שֶׁל
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ 70 חֲלָקִים לְבַחֲוִרִים שֶׁקָּבְלוּ עֲלֵיהֶם לְגַמְרוּ תוֹךְ שָׁנָה
שְׁנַתִּים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם חֲלָקִים הוֹלְכִים לְגַמְרוּ וְחֲלָקִים בְּאֲמָצֵעַ וְחֲלָקִים

בהתחלה. וחוצץ מזה יש עוד בחורים רבים שלומדים זהר הקדוש, ובפרט בימי הרחמים והסליחות ובימי השובבי"ם, לכן נשמח מאד לקבל את ספרי "אור הזהר".

מאתי:

י. ר. – רוממה ירושלים

תודה רבה

– מכתב מד –

בסיעתא דשמיא – ט"ז שבט תש"ע

לכבוד "מפעל הזהר העולמי" רמת בית שמש – שלום רב וכל טוב סלה.
כפי שנתבקשתי הנני שולח אליכם בפקס את בקשתי לקבלת ספרי זהר המתרגמים ללשון הקדש, תקוני הזהר וכו'. נא לספק את הנ"ל דרך...

בכבוד רב וכל טוב:

י. א. ש. הפהן

– מכתב מה –

בסיעתא דשמיא – כ"ח טבת התש"ע

לכם מפעלי הזהר העולמי – שלום רב!

תודה לכם על המשלוח של ספרי אור הזהר.

אין ספק אצלי, שמעשיכם וטרחכם יפעלו את הפעלות המקורות. הפצתי את כל המלאי, ויש בקוש לעוד ספרים, בעקר אצל חנות ספרים בעיר. לכן תשלחו לי עוד כ-10-20 ספרים נוספים ואני אשתדל להפיץ עוד משבחי למוד הזהר.

תודה רבה על מפעלכם. ובאם יש לכם עוד ספרי זהר לגירסא, אנא
מכם תשלחו אלי כדי להרחיב את מעגל לומדיה.

בתודה וחדש טוב:

ש. ל. חיפה

– מכתב מו –

יום ג' לסדר וישכון כבוד ה' על הר סיני,

מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים.

לכבוד הגאונים הצדיקים מזכי הרבים לאין שיעור וחקר עד בלי די.

שלומכם יפרח יסגא ואף יזרח בטוב ובנעימים.

באתי לגני אחותי כלה. עליתי לרכבת בדרך לעבודה בתל אביב,
והתבישתי בלבי שאני אברך ליטאי העובד קצת לפרנסה (והפרנסה "הולך"
עים הראש למטה שהבעל הבית מאים על הפועלים שלו שיזרק אותם, והיות
וראיתי באור הזהר במכתב הבית דין צדק של העדה החרדית משנת תרפ"א
שעל ידי הזהר מתפטרים מכל הצרות על כן התחלתי ללמוד תקוני זהר כל
יום [שקניתי בחמש ש" את אור הזהר והתיקוני זהר בבית המדרש]) אלמד
בזהר הקדוש לעיני קהל ועדה? והנה ראיתי שהנני צריך להתביש משום
סבה אחרת!! רבים מיושבי הקרון במשך כל הנסיעה הארוכה כל מעשם
הוא לקרא בזהר הקדוש, מיד כבשתי פני בקרקע ובושה מלאה את לבי
האין העזתי לחשוב מחשבות משנות כאלה חס ושלום על הזהר הקדוש.
הנה אני רואה אברך העובד בבורסה שהיום נוסע לצורך פגישה עסקית
והנני רוצה להתניעץ עמו בדבר מה והוא משתיקני נו נו נו בטול תורה רק
נפנתי להביט איזה ספר הוא מחזיק שם ומוחי ולבי נעימות ירגישו, זהר! וכן
גם רבים משאר יושבי הרכבת, זהר! זהר! כל אחד ואחד לפום שיעורא דיליה
אשרי מי שזוכה לדבק בספר הזהר. מיד הוצאתי מתיקי את התקוני זהר

שְׁבִהוּצָאָת "מִפְעַל הַזְהָר" וְקִרְאתִי כִּךָ בְּהִנְסִיעָה (כִּי אֲנִי גוֹמֵר בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֶת הַתְּקוּנֵי זְהָר כֹּל 3 חֲדָשִׁים – דְּהֵינּוּ שְׁהֵנְנִי לִלְמֹד 9 עֲמוּדִים כֹּל יוֹם – וְזֶה לִּי לְעֶרְךָ 18 דְּקוּת) וְכֵן הֵנְנִי עוֹשֶׂה מְאֹז וְעַד הַיּוֹם בְּכָל פַּעַם בְּדֶרֶךְ לְעִבּוּדָה וְכִךָ הִקְרוֹן נִהְיָה "א בֵּית, אֹוֹן אַ מְקוֹם, פִּוֹן תּוֹרָה" (בֵּית וּמְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה) כְּפִי שֶׁהִיָּה זֹעֵק מוֹרֵי וְרַבֵּי רַבֵּן שֶׁל כָּל בְּנֵי הַגּוֹלָה הֶרָאֵשׁ יִשְׁיָבָה זְצוּקִלְלָה"ה. וְכֵן כְּפִי מַה שֶּׁאֹמֵר הַגָּאוֹן מוֹוִילְנָא זצ"ל בְּסִפְרֵ אָבֹן שֶׁלְמָה שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד הַסִּפְרֵ הַזְהָר לֹא יִסְבֵּל חֲבֵלֵי מְשִׁיחַ וְכֵן אֹמֵר הַחֲפֵץ חַיִּים זצ"ל שֶׁכָּל הַבַּחּוּרִים יִלְמְדוּ בְּכָל שַׁבָּת כָּל הַזְהָר עַל הַפְּרָשָׁה, וְהָרֵי הֵם הַפּוֹסְקִים אֲשֶׁר עַל פִּיהֶם נוֹהֲגִים כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בְּהַפְצַת וְלִמּוּד הַזְהָר עַל פִּי הוֹרָאָתָם וְיָבֹוא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנוּ בְּעִגְלָא דִּידָן אָמֵן.

בְּכַבּוּד וּבְשִׂמְחָה:

מִשֶּׁה ג. יוֹסֵקוֹבִיץ

– מכתב מז –

חֲדָשׁ תַּמּוּז תשס"ט, לְכַבּוּד הַמִּפְעַל הַקְּדוֹשׁ לְהַפְצַת הַזְהָר הָעוֹלָמִי.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה.

רְאִיתִי אֶת הָעֲלוֹנִים הַמְדַבְּרִים בְּעֵנָן חֲשִׁיבוֹת לִמּוּד הַזְהָר גְּדוֹלִים וְקִטְנִים וְכָל הַכָּלל יִשְׂרָאֵל. הַדְּבּוּרִים הַקְּדוֹשִׁים מְאֹד הִלְהִיבוּ אֶת נַשְׂמָתִי וְהַרְגַּשְׁתִּי שֶׁזֶה מִמֶּשׁ תְּרוּפָה וְהַצְלָה, וְתַכְךָ וּמִיָּד הִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד זְהָר הַקְּדוֹשׁ כְּמַעַט בְּכָל יוֹם.

בְּרִצּוֹנִי לְצִיָּן שֶׁאֲנִי אֲבָרְךָ לִוְמֵד בְּכוֹלֵל לִיטְאִי, וְלֹא רְאִיתִי מִיֶּשְׁהוּ שֵׁם שֶׁיִּלְמַד בְּסִפְרֵ הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ, אֲבָל קִרְאתִי מַה שֶּׁכָּתַבְתָּם עַל הָעֲלוֹנִים, וְנִשְׁתּוֹמַמְתִּי אִיךָ יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁכָּל גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹתֵקִים וְלֹא מְגַלִּים לָנוּ אֶת הַסּוּד הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁגְּדוֹלֵי עוֹלָם שֶׁאַתֶּם מְבִיאִים, בְּפִרְט הַחֲזוֹן אִישׁ וְהַחֲפֵץ

חיים, איך שדבקו בזהר, וגדולי הספרדים גם כן כותבים, וגדולי ירושלים פסקו כבר מזמן שרק זה יציל אותנו.

אני מקוה כמו שרבינו נחמן זכותו יגן עלינו אמר, שעקר הגאולה יבוא על ידי ובזכות החילים ואנשים פשוטים... בזכותכם אני לומד ברוך השם כל יום לערך שעה עד שעתים זהר הקדוש בחק לישראל, וגם זהר על פרשת השבוע, ואני מנסה בעזרת השם לגמור כל שבוע כל הזהר על פרשת השבוע. [האמת שאני רוצה ללמוד יותר, אבל יש לי הרבה שעורים]. וכן הגידים שלי התחילו ללמוד זהר כמעט בכל יום.

אני צריך להדגיש, כי למדתי הרבה תורה [לפי המצב שלי], אבל כמעט ולא הרגשתי חיות, הכל היה יבש. עכשו אני בן אדם אחר, הנשמה מתחילה לבער יום ויום יותר ויותר, כשאני קם מלמוד הזהר אני בריה חדשה. זה ממש כל כך מתוק שאי אפשר בכלל לתאר.

ואני בן אדם פשוט אמריקאי [והלואי והייתי בן אדם פשוט], ואני מתאר לעצמי, אלו לומדי הכולל שלומדים כבר 30 שנה בכולל היו לומדים זהר, היו בוערים כמו אש לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו.

הכותב וחותם מתוך שמחה גדולה שזכיתי להכנס ולהרשם בחברת תלמידי הרשב"י זכותו יגן עלינו. ונא פשיהיה ביכלתכם לשלח לי הזהר, ואני מוכן לעזר לכם גם כן בהפצת הזהר בעזרת השם:

אליהו פלדמן

– מכתב מח –

יום א' ד' באלול, תשס"ט.

לכבוד... ועד מפעל הזהר העולמי שיחיו עד מאה ועשרים שנה.

הנני מודה לכם על זכוי הרבים של הפצת הזהר הקדוש חנם אין פסף. לאחר שמלאתי טפס, ותוך חצי שעה כבר קבלתי לידי את 70 חלקי זהר

הקדוש. וכן 7 ספרים של תקוני זהר הקדוש ועלונים לחלקה לבית המדרש.

יהי רצון שהקדוש ברוך הוא ימלא שנותיכם בטוב ובנעימים, וזכות הרבים תגן בעדכם ובעד הנדבנים והתורמים, ובזכות זה בנדאי מבטח קרוב הגאלה השלמה במהרה בימינו אמן נצח סלה ועד

על החתום:

ע"ה יעקב שבח ס"ט, בית שמש

– מכתב מט –

המרכז לאבחון לקוינות למידה בישראל

ת.ד. 90041 מיקוד 99190, בית שמש

054-6860053 ,02-9991214

בסיעתא דשמיא – אלול תשס"ט – לכבוד הרב גרוס לבית האלמין.

רציתי להביע את הערכתי הרבה למפעל הגדול לחזוק אמירת הזהר הקדוש שהרב לקח על עצמו, בנוסף על אמירת אמן ואי דבור באמצע התפלה שהם מאבני היסוד של בית המדרש ועוד עשרות ספרים שהרב כתב בנושאים העומדים ברומו של עולם לחזוק יסודות הדת בארץ הקדש ובחוץ לארץ...

אני אברך שעובד ולומד חצי יום בכולל בעלי בתים ברמת בית שמש ומתפלל קבוע בבית המדרש בשבתות וימים טובים, כחלק מעבודתי אני נמצא הרבה בדרכים, במכונית, אוטובוס, או מטוס, וכעת שקבלתי את הספרים על הזהר, אני מרגיש שאני מנצל יותר את הלמוד בדרכים ומקים את "ובלכתך בדרך.." בצורה יותר משלמת.

חשוב לזרז לכל מי שייכול לסייע ולתת מזמנו והונו לחזוק למוד הזהר
 בארץ ובחוץ לארץ למען אחדות העם וביאת גואל צדק במהרה בימינו
 אמן...

החותם בהערךה רבה:

אהוד פריס

מאבחן דידיקטי מסמך MA

אבחון לקויי למידה

– מכתב נ –

ברוך השם, לכבוד מערכת "מפעל הזהר העולמי".

בראש וראשונה אני מחיב להעריך ולהוקיר מפעליכם הקדוש שעוסק
 בזכות הרבים הכי גדול בעולם שמקרב גאלתנו ופדות נפשנו כמו שמשה
 רבנו בעצמו הבטיח לרשב"י: "בזהר דא יפקון בה מן גלותא ברחמי" – אי
 אפשר לשער ולתאר איזה מהפכה זה עשה בארץ, כפי ששמעתי מאנשים
 מכמה מקומות מפזרות בארצנו הקדושה שהגיע להם העלונים המהדרים
 של הזהר שאתם מפיצים בחנם, וגם ראיתי הספר "אור הזהר" – שלא
 ראיתי אף פעם ספר נפלא כזה שיש שם כל כך ענינים נפלאים על למוד
 הזהר וכו' מקבצים במקום אחד בסדר נפלא – אני ממש מקנא בכם על
 הזכות הגדולה הזו – ואני בעצמי נתעוררתי מזה, בפרט כשהייתי פעם אחת
 בליל ששי בכתל המערבי ושמעתי שם שיעור בספר הזהר שאתם ארגנתם –
 אני בטוח ש"הנה הוא עומד אחר פתלנו" – שמשח צדקנו עומד שמה
 ושומע השעורים בפרט אצל הכתל שלא זזה משם השכינה הקדושה – וזה
 מביא כל הישועות וכל ההשפעות בגשמיות וברוחניות שכל כך אנו צריכים
 היום לרחמי שמים.

ומענין לענין באותו ענין לא אמנע טוב מבעליו לצטט כּאן מה שראיתי בספרים קדושים דבורים חשובים בעניני ארץ ישראל, ואביאם כּאן אחד לאחד.

א. יושבי ארץ ישראל נקראים קהל, ולא יושבי חוץ לארץ.

הנה הפליגו חז"ל מאד בשבחון של יושבי ארץ ישראל, עד שאמרו שהם נקראים קהל ולא יושבי חוץ לארץ כדאיתא במסכת הוריות (ג).

וזה לשונם שם: דתנאי רבי שמעון בן אלעזר אומר משמו: חטאו ששה והן רבו של קהל, או שבעה אף על פי שאינן רבו של קהל, חביבין.

אמר רב אסי: ובהוראה הלך אחר רב יושבי ארץ ישראל, שנאמר (מלכים א, סה): "ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים" למה לי? שמע מינה, הני הוא דאיברי קהל אבל הנך לא אברי קהל.

ב. חכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ.

ידוע מה שאמרו חז"ל שחכם אחד מארץ ישראל כשנים שבחוץ לארץ. וזה לשון הגמרא כתבות (עה). אמר אביי: חד מינייהו (מארץ ישראל) עדיף כתרי מינן (מבבל).

ויתרה מזו איתא בספר שארית יעקב (לאביו של הגאון מהרי"ט אלגאזי זצ"ל) בשם המדרש פרשת וירא, דמשמע שם שצדיק אחד בארץ ישראל שקול כנגד עשרה צדיקים שבחוצה לארץ, וזה לשונו: אולי פמצאון שם עשרה, רבי יהודה ברבי סימון ורבי חנין בשם רבי יוחנן אומר כּאן עשרה, ובירושלים אפלו אחד הנה מגין עליהם, דכתיב שוטטו בחוצות ירושלים, עד כּאן.

ג. חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

וכן מובא בשם הירושלמי נדרים (פ"ג ג). חביבה פת קטנה בארץ ישראל מסנהדרין בחוץ לארץ.

כתיב (ירמיה כט, א): "ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה", אמר הקדוש ברוך הוא: ביותר חביבין הן עלי זקני הגולה, חביבה עלי בת קטנה שבארץ ישראל מסנהדרין שבחוץ לארץ.

חזקו ואמצו מחיל אל חיל להפיץ ולפרסם מקצה העולם ועד קצהו גדל מעלת למוד הזהר הקדוש – (אגב – שלחתי העלונים לכמה חברים בחוץ לארץ, והם מאד מאד מבקשים שישלחו בקביעות גם שם) – ובזכות זה ישלח לנו השם משיחו הטוב ברחמים וברצון אמן ואמן.

נ"ב. רצוף פה נדבה קטנה של 180 ש"ח לכבוד התנא האלקי רשב"י זיע"א ולכבוד השכינה הקדושה לאוקמה מעפרא – נא להתפללו עלי שאזכה לישוב ארץ ישראל בישוב הדעת בלי חובות. (כפי ששמעתי שאם לומדים ספר הזהר בארץ ישראל – אז הזכותים נכפלים ונשתלשים בלי שעור ובלי ערך, וזה בנוי על מאמר חז"ל "אין תורת כתורת ארץ ישראל", ועוד כמה מאמרי חז"ל).

הפסוק שאני שולח לכם, היא ממעות מעשר, וכידוע שההצלחה בטוחה כמו שכתוב (בראשית כו, יב) ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו ה' (ועין בספר "בינה לעתים").

הכותב וחותם יום רביעי לסדר הקול קול יעקב תש"ע לפרט קטן:
הק' חיים משה בלכמן - אלעד ת"ו

– מכתב נא –

בסיעתא דשמיא, לכבוד הצדיקים מזפי הרבים "מפעל הזהר הקדוש העולמי".

ראיתי את העלונים ומאד מאד שמחתי.

מזה כבר זמן רב שבוערת בקרבי אש ללמוד הזהר הקדוש. ולכן מאד שמחתי שהנכם מוציאים מן הכח לפעל, את מה שחשקתי מזה זמן רב.

ובפרט שזה מאד מאד מתאים, וזה רצונו של מורי ורבי הצדיק הקדוש רבינו הבבא סאלי זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

ואיך שנהרו פניו וכל צורתו הקדושה בעת למודו בזהר הקדוש.

הרי רק למזכרת הדברים נפשי תהמה, וארוצה אל הארון ללמד את הזהר הקדוש.

ולהגות בו יומם ולילה לא אשבת.

ובפרט בעת כאשר הנני עוסק בעת באמצע לכתב צנאה לאחר 120 שנה, וראיתי גדל ענין למוד הזהר, שבשעה אחת בשבת קדש הוא שנה לאלף שנה למוד הפשוט.

ולפי דברי קדשו של מורי הצדיק רבי מרדכי שרעבי, זכרוננו וזכר כל הצדיקים לברכה לחיי העולם הבא, לכן בדעתי להקים קרן קימת לעזר למפעל הזהר העולמי, ובפרט לחלק ספרים ועלונים וזהר, שזה הזכות היותר גדול בעולם, וכן אעתיק פה קטעים מספרי קדש אודות חשיבות ונחיצות של ה"קרן קימת".

מנהג קדום הוא שבעלי זכרון עושין בחיים חיותו "קרן קימת" שיפזרו ממנו לצדקה בי"ב חדש להסתלקותו וכן בכל יום בארצייט שלהם.

ועצה טובה לנהג כדרך בני אדם לקנות בטוח חיים (לי"י אינשורנס פאליסי"י) כדי להניח ממון ליורשיו, כמו כן יקנה בטוח חיים (פאליסי"י) מיוחדת על שם מוסד של צדקה (שיהיה רשום עליה שהיורש לזה (בענעפישער"י) הוא קפה של צדקה שתכף ומיד אחר מותו ילך ממון זה לקפה של צדקה, ואז יהיה נכון לבו ובטוח שיקים אצלו והלך לפניו צדקה וגו'.

מספר הקדוש קב הישר:

כתב בספר קב הישר (פרק ל') שיתן בחייו צדקה בעין זפה ויעסק בגמילות חסדים, כי מי יודע אם יקימו בניו צנאתו, וטוב שישליש הסכום ביד איש מהימן יעין שם (ובכהאי גונא שהשלישו ביד אחר לכולי עלמא מחיבין הבנים לקיים הצנאה במלואו מצד מצוה לקיים דברי המת).

וכן כתב החפץ חיים:

שלא יסמך על בניו שהם ישלימו אחריו במעשיהם ויעלו את נשמתו... וזה שאמר הלל: אם אין אני לי מי לי. ועין שם תוכחה מגלה שלא יסמך בנפשו שפשיהיה סמוך לכטיירתו אז יעשה צוואה ויצוה לבניו אחריו... על כן טוב שעוד בחייו יוציא מרשותו המעות לקנות איזה דבר שיביא רוח בשביל תלמוד תורה או גמילות חסדים, ויברר איזה בטוחים ונאמנים מן העיר שימסר הענין על ידם וכו'.

מספר הקדוש יש נוחלין:

וכבר כתב בהקדמה לספר יש נוחלין: דמה שבני אדם שמחים כשמנחילין עשר לבניהם אחריהם, הוא שמחה של שטות, כי מה יתן ומה יוסיף שלמות לנשמתו העלובה במה שיניח לבניו כל טרחו ומאודו, הוא יהא משלך בבור תחתית והם ישבו בבתי הגדולים והטובים ובעליותיו מרוחים בקול זמרים ושבחים, והוא ישב בדרך וידם ביגל וגנוחים, ויוריד לארץ ראשו ביגון וקול בוכים, וישכן בין קמוש וחוחים, הם ממונו אוכלים למעדנים, והוא עפר לחמו. אשפלת מרדת למו, חמת תנינם עם ראשי פתנים, הם ממונו יהיו האמנים עלי תולע, והוא יחבק אשפתות ורמה ותולע וכו'. ואם אין הוא לו מי לו, ואם לא עכשו אימתי, כי אין מעשה בשאול אשר הוא הולך שמה, על כן אין דוחין נפש מפני נפש, דהינו נפשו מפני נפשות בני ביתו... ולבזבז הרבה והרבה מן ממונו, והשאר יניח לבניו, כדי שיהיה לו גם כן נחת רוח מממונו, ויקח עמו לבית מלונו לצרף פרנסתו ומזונו, כי רב ממנו הדרך וכו'.

...ויעשה בענין שצדקתו תעמד לעד ולדורות עולם ויאכל מפרותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו גם כן לעולם הבא.

מהגאון הצדיק הקדוש בעל חפץ חיים ז"ע:

מעצתו שיעץ לאיש נבון לעוררו מה שיעשה בחיים חיותו בממונו לאחר מאה ועשרים שנה לטובתו.

זֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ: וְהוּא נְחוּץ מְאֹד... שְׂמַחֵיב לְהִתְבּוֹנֵן לַעֲשׂוֹת סֵדֵר מֵה שְׂיִתְנַהֲגוּ בְּנִכְסָיו אַחֲרֵי מְלֵאוֹת יָמָיו. כִּי לְמִי אֶתָּה עֹמֵל?

וְהֵינּוּ שְׂצָרֶיךָ הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ בִּימֵי חַיָּיו לְהִתְחַזֵּק וּלְתַקֵּן הַכֹּל. וְעֲצָתִי הִיעֲצָה, אִם כְּבוֹדוֹ הִיָּה שׁוֹמֵעַ לִי, שְׂיִחַלֵּק נִכְסָיו, וְחֵלֵק אֶחָד מִזֶּה יִנִּיחַ לַעֲצָמוֹ לַעֲשׂוֹת בְּזֶה דְּבָרִים טוֹבִים, וּלְמַנּוֹת עַל זֶה אֲנָשִׁים מְפָרְסָמִים בְּיִשְׂרָאֵל לִי"א וְנֶאֱמָנִים שְׂיַעֲשׂוּ כְּפִי רְצוֹנוֹ בְּהַעֲזָבוֹן, אוֹ שְׂיַעֲשֶׂה "קֶרֶן קִיָּמָת", וְהַרְחוּ יִלְךְ עַל דְּבָרִים טוֹבִים. וּבְזָכוֹת זֶה יֶאֱרֶיךָ הַשֵּׁם יָמָיו וַיִּחַזַּק אֶת כְּחוּמָתָיו וְיִגּוּב בְּשִׁיבָה טוֹבָה, וַיִּצְלִיחֵהוּ בְּכֹל מַעֲשָׂיו וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּנַחֲמַת צִיּוֹן וּירוּשָׁלַיִם כְּחֻפְצוֹ וְכַחֲפֵץ אוֹהֲבוֹ נֶאֱמַן הַדּוֹרֵשׁ טוֹבָתוֹ...

הַעֲתֵק מִסֵּפֶר פְּלֵא יוֹעֵץ:

טוֹבָה לַגֹּבֵר כִּי יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דְרָךְ ה'... לְכֹן זֹהִי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל, שֶׁבְעוֹדְנוּ בְּבַחֲרוּתוֹ וּבְבִרְיָאוֹת יִכְתֹּב צוּאָתוֹ וַיִּצְוֶה בְּכֹל תַּקְוָה לְקַיֵּם אֶת אֲשֶׁר יִמְצָאוּ כְּתוּב... וְכִשְׂמַחֲלֵק נִכְסָיו יִטַּל לַעֲצָמוֹ חֵלֶק בְּרֵאשׁ לְהִיּוֹת קֶרֶן קַיִם בְּיַד נֶאֱמָן וְהַפְּרוֹת יִשְׁלַחוּ לוֹ מַעֲדָנִים לְנַפְשׁוֹ. זֹהִי דְרָךְ יִשְׂרָאֵל תַּפְּאֶרֶת לַעֲוֹשֶׂיהָ וְתַפְּאֶרֶת לוֹ מִן הָאָדָם. וְרֵאוּ לְכֹל אָדָם לְחוּשׁ וּלְקַיֵּם צוּאָת הָרַב רַבֵּינוּ יְהוּדָה הַחֲסִיד כִּי הַדְּבָרִים עֲתִיקִים, וּמִי שְׂיִוָּדַעַם וְעוֹבֵר עַל דְּבָרָיו הֵרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, וְשׁוֹמֵעַ לוֹ שׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ.

נִדְהַמְתִּי לְרֵאוֹת אֵיךְ שֵׁישׁ לְכֶם קָרוֹב לְ 200 שְׁעוּרִים וְכוּכְבֵי אוֹר כֵּן יָרְבוּ, זֹאת אוֹמְרֵת שְׁלֵא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בְּרוּךְ הַשֵּׁם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֵילִים אֲמִתִּיִּים שְׂמוּכְנִים לְמַסַּר נַפְשָׁם וְלַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שְׂאֶפְשֵׁר לְגַאֵל אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכֶּה בְּקָרוֹב שְׂיִתְקַיֵּם דְּבָרֵי הַרְשָׁב"י: "בְּזֹהֵר דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", זֹאת אוֹמְרֵת שְׂנִזְכֶּה לָזֶה בְּקָרוֹב מִמֶּשׁ בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם.

לְכֹן פְּדִי שִׂיחָה לִי קֶצֶת חֵלֶק בְּעֲדַתְכֶם הַקְּדוּשָׁה, אֶעֱתִיק פְּמָה עֲנִינִים בְּגִדְל מַעֲלַת מִזְכֵּי הַרְבִּים לְשִׁכָּר הַגְּדוֹל שֶׁהֵם זֹכִים, וְהִי חֵלְקֵי עִמְכֶם.

מבאר באור החיים הקדוש: דהמזכה את הרבים להראות לחברו דרך הישר, יבוא למדרגת מלאך מט"ט, שאין מדרגה משבחת מזו.

ובאבות דרבי נתן, ומורנו הרב יצחק אבוהב בעל מנורת המאור, מגדולי חכמי ספרדי כתב: "דהמזכה את הרבים השם יתברך משגיח עליו ועל בניו וזוכה לבנים צדיקים".

ובספר חסידים (סימן תר"ז): "המזכה את הרבים גם כשכבר כלו שני חיייו הקצובים לו, מאריכין לו שנותיו עבור טובת דורו".

במסכת שמחות כתב: "המזכה את הרבים מבטח לו שהוא בן עולם הבא".

וזה לשון הטור ביורה דעה סימן רמ"ז: "ומי שאי אפשר לו ללמד די מפני טרדת הזמן, יספיק לאחרים הלומדים ותחשב לו כאלו הוא לומד בעצמו".

ועין בזהר הקדוש פרשת ויחי, שכתב בענין שתפוח יששכר וזבולון, לפיכך הקדימו זבולון ליששכר, על שהוציא לחמו מתוך פיו ונתנו לפיו של זבולון. מי שתומך בבעלי תורה נוטל ברכות מלמעלה ומלמטה וזוכה לשתי שלחנות, מה שאין זוכה לזה אדם אחר זולתו, עין שם. וכל שכן במזכה את הרבים, שעל ידי זכוי הרבים באים אלפים מישראל לעשות תשובה, ולפיכך זוכה על ידי זה לטל כל ברכות שלמעלה ושלמטה וכנ"ל.

ונסים בדברי החכם המקבל מורנו הרב אלעזר שמואל ׳ן סיניור זצ"ל, שכתב: דהראשי תבות מפסוק **'ואל"ה המשפטיים אש"ר תשי"ם לפניה"ם'** הוא ׳חייב אדם לזכות הרבים, הישכר מרבה (או הימזכה מבטח) שיוליד פרי טוב יראה מ'זרעו (כדאיתא בפרשת תרומה זוכה לראות בנים לבניו) ארך שנים רבים תפלתו שומע י מהרה, לעולם פ'נסתו נ'כונה ימלא השם מ'שאלותיו.

ואפשר לבאר דבריו, דאיתא בזהר הקדוש על פסוק ואלה המשפטים "דא רזא דגלגוליא", וצריך באור. ועל פי הנזכר לעיל יש לפרש, אף על גב

דלפעימים על פי הגלגול מכרח האדם להתיסר בעולם הזה בגלגול זה בעד חטאיו בגלגולים קודמים, אמנם על ידי שיזכה את הרבים יכול לפטר את עצמו מן הדין הזה, כי המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, וממילא לא יחטא עוד בגלגול זה, ובזה גופא מה שאינו חוטא עוד מתקן מה שפגם בגלגולים הקודמים, ועל ידי זה יפטר מן היסורים, ואף אם נגזר עליו חס ושלום יסורים לא עלינו, פדרך העולם שסובלים כל מיני יסורים רחמנא ליצלן בעולם הזה, מפל מקום על ידי זכוי הרבים יפטר מפל אלה, ויהיו לו חיי נחת ושמחה ויזכה לכל הברכות האמורות בתורה הקדושה, וכדברי המקבל הנ"ל שמשים שיוליד פרי טוב מזרעו, וארך ימים ושנות חיים, ותהא פרנסתו נכונה וימלא השם כל משאלות לבו לטובה ולברכה.

בברכה מרבה, ארך ימים ושנות חיים בבריאות שלמה, עלי, עליכם, על המפיצים, ועל כל עם ישראל, ובכבוד רב:

עובדיה כהן - באר שבע יצ"ו

ארץ הקדש תובב"א

– מכתב נב –

ברוך השם, לכבוד "מפעל הזהר העולמי" – שלום וברכה!

בני בא הביתה משיבתו בארץ ישראל, לחג הסוכות, ובגדו סט זהר הקדוש שקבל מכם בחנם, לאחר שמלא טפס וקבל על עצמו ללמד בכל יום ויום את הזהר הקדוש. עוד ראיתי אצלו כמה עלונים פנים מאד ונחמדים ביותר שהוצאתם לאור ואת ספרכם "אור הזהר", ומעת שראיתם לא יכלתי להניחם מידי, והתחלתי ללמד את הזהר הקדוש בהתלהבות ובחשק גדול, אחרי קריאתי את הדברים המעוררים שבעלונניכם ואת הספר "אור הזהר". כן גם כן הוריתי לכל בני הנשואים וילדיהם כן ירבו, לא לפחות בכל יום מללמד לפחות רבע שעה זהר, ובשבת קדש לא יפחתו מלמוד שעה אחת בזהר הקדוש. והנה ממקום מושבי כאן במנהטן ניו יארק הנני זוכה כפר

שנים רבות לתמוך בהרבה ישיבות קדושות בסכומים גדולים מאד, ואף ישנם ישיבות וכוללים אשר כל אחזקתם במשך חדשים ואף שנים הנם מתמיכתי. וכגון ישיבת ... בבני ברק אשר קבלה מידי רק בפעם האחרונה סך \$180,000, וישיבת ... בעיר הנ"ל קבלה \$330,000, וכולל ... בירושלים מקבלים לא פחות מסך \$120,000 לשנה, ועוד הרבה מוסדות מקבלים סכומים יותר קטנים. וכן איזה חצרות חסידים בארץ ישראל שיש להם כמה אלפי חסידים. ולאחרונה היה המצב קשה בעסקים, וכמעט נפלתי לגמרי, ולפתע פתאם התחיל הביזנעס שלי לצמוח, ולא הבנתי מדוע, רק עתה זכיתי לראות שבדיוק כאשר בני החל ללמד את הזהר הקדוש החלו העסקים לעלות מעלה מעלה ברוך השם. וכעת באשר שבני למד היטב את "ספר אור הזהר הקדוש", והראה לי שכתוב שם מהצדיק רבי מרדכי שרעבי ומהבן איש חי זצ"ל, שבשעה אחת למוד הזהר מקבלים שכר של למוד הנגלה של אלף שנים, חשבתי לעצמי שבכל עסקי הנני מסתכל איך להרויח כמה שיותר, ובודאי שבשכר נחתי בעולם הבא על למוד התורה הקדושה צריך לנצל את הצורה שמרויחים בה הכי הרבה, וכמו שכתב החפץ חיים בספרו. ואם אתמוך בישיבות ובכוללים שלומדים שם את הזהר, יהיה שכרי בעולם העליון פי מיליון אלפי פעמים יותר לפי החשבון של הצדיקים הנ"ל. לכן אבקש מכם שתודיעוני איזה הם הישיבות והכוללים שלומדים שם את הזהר, בכדי שאוכל לתמוך בהם גם כן. וכן אבקש שתודיעוני באיזה חצרות חסידים והמוסדות לומדים את הזהר הקדוש בכדי שאתמוך גם כן בהם. נא אבקש שתשלחו אלי תשובה אל הכתבת הרשומה מטה.

נא אם תוכלו להעביר לפחות ל-10 מלומדי הזהר להתפלל על א... בן ... י... , שאצליח בכל הענינים. [השם השמט מכאן עקב בקשתו המפרשת של הנגיד להלן].

אגב, אני קשור מאד לספרי החיד"א זצ"ל, לכן אעתיק מה שכתב רבנו חיים יוסף דוד אזולאי, החיד"א, בספרו הקדוש מורה באצבע, (אות מד).

למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שייטעה בקריאתו. והוא תקון גדול לנשמה, לפי שהגם דכל התורה שמוותיו של הקדוש ברוך הוא, מכל מקום נתלבשה בכמה ספורים, ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט הפשוט. אבל ספר הזהר הן הסודות עצמן בגלוי, והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מוכן מקצת המשיג ועמק המשג.

וכדי שיהיה לנו קצת משג מה היה גדל קדשת רבנו החיד"א אעתיק מהספר "אהל אלימלך" (סימן רפ"א) בשם הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוק"ל וזה לשונו: שם באיטליא יש צדיק אחד גדול, אשר על ידי חבוריו הטוהרים מבטל כל ספרי המינוח, ומי יתן והיה לבבם של ישראל, לשקד על דלתי ספרי החיד"א, לא יזיזו אותם כלום מאמונתם.

בתקנה לתשובה מידיית, בכדי שאזכה לשכר הגדול הנ"ל, ולהצלחה בכל העסקים,

(-) מנהטן ניו יארק ארצות הברית.

[השם, הכתבת המלאה, והפרטים, השמטו עקב בקשתו המפורשת של הנגיד להלן].

נ.ב. אם תרצו תוכלו לפרסם את מכתבי, אך נא ונא להשמיט את כל הפרטים, וגם להשמיט את פרטי הישיבות אשר הנני תומך בהן.

- מכתב נג -

מכתב מאת נכד המגיד הקדוש מקוזניץ זיע"א לרגל יומא דהולוא רבא, ולעלוי נשמתו.

לכבוד הרבנים הצדיקים רבני "מפעל הזהר העולמי".

תודה רבה לכם עבור הסט הזהר שקבלנו, והננו לומדים הרבה זהר בעזרת השם ותפירה. זכות עצומה זכה דורנו זה על שישכולים ללמוד זהר בכל מקום שהולכים. ואפלו בהמתנה לרופא (דאקט"ר בלע"ז) אפשר להוציא מהכיס את ספר הזהר הקדוש (שאגב מגיע עם שני כסויים שנתן לעטף את הספר בהם) וללמד ולהגות בספר הזהר הקדוש, וכן בהמתנה בצרכניה (גראסער"י סטא"ר בלע"ז) במקום להמתין ולבזבז את הזמן בהביל ריק (אגב: בעל הבית הצרכניה בקש להמציא לו סט שיוכל לגמר הזהר הקדוש בזמנו הריק). הרי אפלו הגראסער"י סטא"ר או מקום ההמתנה לדאקט"ר נעשה לבית מדרש ונתקדש בלמוד הזהר הקדוש, וכל הנצוצין קדישין אשר נפלו בשבירת הפלים מהז' מלכין דמיתו, עקב שכל אחד רצה להיות "אנא אמלך" ולא נכללו זה בזה, (כמבאר בכתבי זקני הקדוש המגיד רבי ישראל מקאזניץ זיע"א, ובנו זקני הקדוש הרה"ק מרן אדמו"ר רבי משה אלקיים בריעה מקאזניץ זיע"א), ונפלו לבור תחתיות בעולם הזה הגשמי, מתעלים ועולים למקומם הראוי המתקן והשלים, וכל הרפ"ח נצוצין קדישין שנפלו מתעלים ומתיחדים ונתקנים במקומם ביחודא שלים. וכך זוכים בכל מקום שנמצאים ואפלו בעת הטיול וכדומה להמשיך האורות דתהו בכלים דתקון, ולהרגיש מציאות השם בפעל ממש, וכמאמר הידוע "זי זאגט, און איך ווייס", (היא אומרת, [דהינו היא רק אומרת], [אבל אני לאחר למוד החסידות והזהר] און איך ווייס [אני יודע ומרגיש במציאות ממש "איך פיל דעם ג-א-ט", "איך ווייס דעם ג-א-ט"].). ובפרט דלאחר ובעת שלומדים הזהר הקדוש הרי כל עבודת השם נראית אחרת לגמרי, בדבקות ובשמחה גדולה ועצומה, באהבה ויראה. וכמו שכתוב בתורה הקדושה (דברים כ"ח), תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל, שצריך

לעבד את הבורא ברוך הוא בשמחה גדולה, וזה משיגים על ידי למוד הזהר הקדוש.

וכן ראיתי בספר דעת שלום להרב הקדוש מרן אדמו"ר רבי שלום משאץ זצוק"ל זיע"א מלאנדאן וזה לשונו: מתנה ממני לנכדי היקר המפלג בתורה ויראת שמים מענדלי יחיה [מכתב ידו הקדושה].

מסתמא ידעת מנהג אבותינו הקדושים וכל החסידים ללמוד ולעין בחדש אלול בהמצאו בכל יום ויום עד ערב יום הכפורים בתקוני זהר הקדוש, לעורר לבנו האטום לשוב לפניו יתברך לפקח עינינו פוקח עורים, צאי בעקבי הצאן. ועיון כאן לא הרבה, רק שעור שיירתים די, או קדם התפלה, או בתפלין דרבינו תם. ולא תאמר כי אינך מבין, היום ומחר ומחרתים תבוא להבנה. וכן תמיד, ובפרט בשבת קדש, תלמוד מעט בספר הזהר הקדוש והוא מאירת עינים לידע מעט גדלות הבורא וגדלות הבריאה כלה בדומם צומח חי מדבר שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, כי מי שאינו לומד כלל ספרי קבלה הוא סומא שלא ראה מאורות מימיו. אם תלמוד אם ירצה השם אז תבין כי מה שכתבתי כאן הוא אמת וצדק.

...ונזכה לתשובה שלמה וקדשה וטהרה, ותורה לשמה מחזרת על אכסניא שלה, שאל אביר ויגדר כבוד לשאל, עין יורה דעה (סימן ר"מ סעיף קטן י"ט).

שנה טובה ומברכת, ריש אלול שנת תשי"ב חיים ושלום. - עד כאן לשון ספר הנ"ל.

בברכה מרבה ורב שלומים:

הק' אברהם האפשטיין

נכד המגיד הקדוש מקאזניץ זיעוכי"א, ונכד הרב הקדוש רבי משה אלקים בריעה מקאזניץ זיעוכי"א, עיר התורה ליקווד במדינת ניו ג'רסי ארצות הברית.

– מכתב נד –

ברוך השם, קבלנו בחסדי השם יתברך את הסט המחלק של כל הזהר הקדוש אשר שלחתם אלינו.

אנו מודים לכם על כך מקרב לב.

וברצוננו לומר ולהודיע לכם, שאין לכם משג כמה התועלת היא רבה בזהר מחלק זה. כשהספרון קטן ואפשר לקחתו לכל מקום, הוא תועלת ונוחות גדולה אשר נותנת תמריץ גדול לקרא הרבה מדפי הזהר בכל מקום ובכל שעה פנויה, ולקרוב הגאלה ולהקים השכינה הקדושה מעפרא.

רב תודות ושתזכו להגדיל תורה ולהאדירה.

אבד לנו מספר הטלפון שלכם, ואם תוכלו להתקשר אלינו על ענין חשוב, נודה לכם במאד מאד, טל:...

בברכה:

ג. ש.

– מכתב נה –

**מכתב עז חביון מהרב הגאון הרב חיים יעקבזון שליט"א
נכד רבנו הגר"א, ירושלים תובב"א**

בסיעתא דשמיא, לכבוד רבני המפעל הקדוש "מפעל הזהר העולמי".

א. מאד מאד שמחתי ויגל לבי בהגלות נגלות האור הגדול והנורא על ידכם של אדוננו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע, אשר נגלה אליו בגלויים עצומים ונפלאים במתיבתא דרקיעא, ועל ידי משה רעיא מהימנא, ועל ידי אליהו הנביא התשבי והגלעדי זכור לטוב, אשר יבוא לבשרנו במהרה בימינו בקרוב במהרה אמן. ובפרט בפרושי האדירים והנפלאים של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל זיע"א, ובפרט על זה דמבאר דבדור הזה דוקא אפלו

קטני קטנים ילמדו את הזהר הקדוש, ועל ידי כן תבוא הגאולה מיד. ובפרט כהנהגתו של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל, ועל ידי כן הוראתו לדורות, ללמד זהר תמידים כסדרם. ובדאי נודה לכם רבות על הארת וההנחלה לרבים את תורתו של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל ופרושי לוספר הזהר הקדוש והנפלא מאד נעלה, אשר על דו נגאל ברחמים גדולים ועצומים מיד עכשו. אשריכם הרבנים שליט"א, ובפרט הגאונים הצדיקים רבני העדה החרדית בירושלים עיר הקדש שליט"א אשר קראתי המכתבים הנוראים המעוררים מאד מאד, ובפרט הקריאה הקדושה משנת תשס"ב ומשנת תשס"ה וגם כן המכתב של הגאון הצדיק הרב וואזנר שליט"א אב"ד זכרון מאיר, שזה מעיד על עבודתכם וזכותכם הגדולה, אשר בזכותכם ועל ידכם תבוא הגאולה שלמה ברחמים גמורים עצומים ונפלאים, כמו שהיה ביציאת מצרים, כאמרם ז"ל בסנהדרין פרק חלק שהנסים יהיו כמו ביציאת מצרים, וכמו שבאר השל"ה הקדוש, שכמו שהיה במצרים זכות דם מילה ודם פסח, כן יהיה בגאולה האחרונה רק על ידי הזהר הקדוש, ונגאל במהרה גאלת עולמים.

ב. ובפרט שזהו הסוד המבאר גם בכתבי אדוני אבי זקני הקדוש הגר"א ז"ל, בהענין של הקו האמצעי, קו הרחמים גמורים. וזה הוא גם כן סוד יחוד זעיר אנפין ונוקבא, פנים בפנים, כדכתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ביחוד שלם בלא פרוד חס ושלווה וחס ושלווה כלל וכלל, כידוע לעוסקים והלומדים בספר הזהר עם פרושי של אדוני אבי זקני הגר"א ז"ל מוילנא.

ג. שמחתי מאד כשראיתי שהתחלתם לעשות שעורים בזהר הקדוש 24 שעות בקבר רחל אמנו שבוכה ומבכה על בניה, ועין בספר של אדוני אבי זקני ז"ל הגאון מוילנא "לקוטי הגר"א ז"ל", המבאר שם ענינים נפלאים, וזה לשונו: "...סוד אלה השביעי תליסר יקים כו' הוא מזל הי"ג..." ובדבור המתחיל שם: "ענין לאה ורחל ... בחינת שנית כשנתגלה מלכותו בעולם מצד אותות כמו במצרים ולעתיד לבא והוא גאותו של הקדוש ברוך הוא ונקרא גם כן ענין כידוע וכמו שאמרו כל מקום שאתה מוצא גדלתו כו'..." עין שם ותמצא פלא נפלא.

ועין עוד בכתבי זקני הגר"א שמציין לתקוניי בזהר הקדוש בתקון י"ג על השראת השכינה בקבר רחל אמנו עליה השלום.

ד. מובא מהצדיק הקדוש רבי יעקב אבוחצירא זצוק"ל בספרו "גנזי המלך", ש"מצוה" עם הכולל בגימטריא "הקבלה", עד כאן. משום שמצוה בלא למוד הקבלה כגוף בלא נשמה. וכל יודע ומבין יעיד על זה דכן הוא באמת, כמו שכתב בכתבי הרמח"ל באריכות על זה, ועל כן כל הקורא מכתבי הזהר יראה לחזק עצמו בדרך של אדוני אבי מורי זקני הגר"א מוילנא זצוק"ל, וילמד זהר בכדי לעבד את השם יתברך באמת, ולפדות את כנסת ישראל מהגלות וליחד הדודים. (רק יזהר שלא לגשם את הדברים חס ושלום, רק יזכר דאין שום צורה ומציאות גשמי בעולמות העליונים חס ושלום, וכל הכנויים הם רק משלים לסבר את האזן, ואם יזכר זה יוכל ללמוד בשפי, כדכתב מורנו הרב רבנו חיים ויטאל ז"ל באחד מן הקדמותיו בתחלת ה"עץ חיים").

ה. ידוע שזקני רבינו הגדול הגר"א ז"ל היה כאחד מן הראשונים, עד שגדולי ישראל העידו עליו שהיה נהורא דמשיח בן יוסף, כך כתב בעל ה"מגלה עמקות", ומביא את דברי האריז"ל אשר "אחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור הוא לגלות רזי התורה... ולבי אומר לי בברור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש משמאי נחית הרב הגאון הגר"א ז"ל לגלות לנו את התורה בנגלה ובנסתר".

ו. עוד ידוע ומפורסם אצל נכדי הגר"א ז"ל, שהיה אחד שצחק על ספרי זקני זצ"ל על חבורו שכתב על התקוניי זהר, ורב אחד שמו בחרם. מזה אנו רואים, שאחד שצחק על הזהר הקדוש מגיע לו חרם, ואם אין מי שיכניסו אותו בחרם, ראיתי באיזה ספר שמחרימים אותו בשמים. על כן בזמננו זה, אם רואים אחד שמתנגד לזהר הקדוש תתרחקו ממנו, כי הוא אולי מחרם מן השמים חס ושלום.

ז. אשריכם שזכיתם ומזכים אתם, ועל ידכם מתגלה לאור עולם, בסוד העלם צמצום והגבלה בעולם העשיה הגשמי הלזה, אשר אסורים בו בכבלי

הגוף, והיצר הרע הצר הצורר הידוע. ועל ידכם האור הגדול והנורא "אור הזהר הקדוש" "אור הרשב"י" בהתגלות עצומה בגלוי שלם ביחודא שלים. ודוקא כאן במקום החשך והקלפות בעת רבוי הצרות לא עלינו ולא עליכם, ותגלה האור הנפלא הזה כרצון אבי זקני הגר"א ז"ל, ויהיה קץ גאלתנו בקרוב בימינו. עוד אציין לכם מה שראיתי בקול קורא מרבני ירושלים (שנת תרפ"א) וזה לשונו: כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמוד ספר הזהר דבר יום ביומו, ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בכל שנה ושנה, חק ולא יעבר, לתקון הגאולה האמתית, ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא.

וייעזר השם ותברך ובזכות אדוני אבי זקני אור העולם הגאון מוילנא זכר צדיק וקדוש לברכה, תצליחו בכל מעשי ידיכם, ותפיצו את למוד וקריאת הזהר הקדוש כרצון אבי זקני הגר"א ז"ל, ונזכה כבר לגלוי השלם וליחוד השלם, התלוי בלמוד וקריאת הזהר הקדוש, במהרה בימינו אמן.

החותם בברכה וביראת הכבוד קדם רבני מפעל הזהר העולמי שעל ידיהם תבוא הגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

הרב חיים יעקבזון

בין ונכד לאדוני אבי זקני הגר"א ז"ל
 חונה פה קהלת ירושלים עיר הקדש תובב"א

נ.ב. אבקש מהרבנים שליט"א אם תוכלו להדפיס את מכתבי בעלונים הבאים, ויהיה לתועלת ולזכוי הרבים, בדרך של מורי אבי זקני רבנו הגר"א ז"ל.

- מכתב נו -

בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא, יוֹם שְׁנֵי לְפָרְשַׁת שְׁמוֹת, י"ח טַבַּת תּש"ע, פּה עִיר
הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם ת"ו.

לְכַבּוֹד רַבֵּנֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי" שְׁיַחֲיוּ.

בְּאֵתִי בְקִצְרָה לְעוֹרֵר מַה שְׂרָאִיתִי בְּגִלְיוֹנְכֶם "אוֹר הַזֶּהָר" הַחֲשׂוּב, גְּלִיּוֹן
מִסְפָּר 13, שְׁיִצָּא לְאוֹר בְּחֹדֶשׁ שְׁעֵבֵר. יֵשׁ שֵׁם מִכְתָּב נִפְלָא מֵאֵת הָרַב הַגָּאוֹן
חַיִּים יַעֲקֹבֶזוֹן שְׁלִיט"א, נִכְדָּ מְאוֹר עֵינֵינוּ הַגָּר"א נִשְׁמָתוֹ עֲדָן, שְׁיֵשׁ בּוֹ כַּמָּה
דְּבָרִים חֲשׂוּבִים. אוּלָם מַה שֶׁכָּתַב בְּאוֹת ה', לֹא נִכְתַּב בְּדִיקְנוֹת בְּכֻלָּל,
בְּמַחֲלֵת כְּבוֹדוֹ. דִּהְנֵה מִן הַפְּתוּב שֵׁם מִשְׁמַע, שֶׁבַעֲל הַמְּגַלָּה הַעֲמֻקוֹת אִמַּר עַל
רַבֵּנוּ הַגָּר"א שֶׁהִזָּה הַ"מְּשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף", שֶׁנִּשְׁלַח בְּדוֹרוֹ לְגַלוֹת לָהֶם סִתְרֵי
הַתּוֹרָה. כֵּן מִשְׁמַע מְרַהֲיֵט לְשׁוֹן הַמִּכְתָּב הַנ"ל. וּפְשׁוּט דְזָה אֵי אֶפְשָׁר, דִּהְרִי
הַגָּאוֹן רַבִּי נֶתָן נֹטַע שְׁפִירָא זצ"ל מִקְרָאקָא בַעַל "מְגַלָּה עֲמֻקוֹת" נִפְטַר מִן
הָעוֹלָם בְּשָׁנַת שצ"ג, וְרַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַגָּר"א נִשְׁמָתוֹ עֲדָן נוֹלַד בְּשָׁנַת ת"פ -
שְׁמוֹנִים וְשֶׁבַע שָׁנִים אַחֲרֵי פְטִירַת הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ בַּעַל מְגַלָּה עֲמֻקוֹת!!

וְכָבֵר רָאִיתִי בְּמָקוֹם אַחֵר שֶׁהוּבָא דְבַר זֶה אוֹדוֹת הַגָּר"א וּבְאוֹתָהּ
מִשְׁמַעוֹת, וּשְׂגִיאוֹת מִי יָבִין.

וְרַק שֶׁפְּשָׁר הַדְּבָרִים הוּא: דְּמָקוֹר דְּבַר זֶה אוֹדוֹת הַגָּר"א - וּבְאוֹתוֹ לְשׁוֹן
שֶׁהַעֲתִיק בְּמִכְתָּב הַנ"ל - הוּא מִהַסְפָּר הַנִּפְלָא "תּוֹלְדוֹת יַצְחָק" עַל בְּאוֹר
הַגָּר"א לְסִפְר הַיְצִירָה, שֶׁחֲבַר הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יַצְחָק ב"ר יְהוּדָה לֵיב פְּהֵנָא
זצ"ל [מִירוּשָׁלַיִם - בְּסוּף יָמָיו], שֶׁהִזָּה תְּלַמִּידוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ
הַמְּפָרָסֵם רַבִּי יַצְחָק אֵיִיזִיק חֲבַר זצ"ל [הַמְּבַאֵר הַגְּדוֹל שֶׁל תּוֹרַת הַסוּד דְּרַבֵּנוּ
הַגָּר"א, בַּעַל מְחַבֵּר סִפְר פְּתַחֵי שְׁעָרִים, בְּנִין עוֹלָם, מְגוֹן וְצָנָה וְעוֹד הַרְבֵּה],
שֶׁהוּא הִזָּה תְּלַמִּיד הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדֵּל מִשְׁקֵלָאוֹ זצ"ל, תְּלַמִּיד
אֲדוֹנָנוּ הַגָּר"א זי"ע.

וְשֵׁם בְּסִפְר תּוֹלְדוֹת יַצְחָק, בְּחֻלְק שְׁנֵי מִסְפָּרוֹ (נִדְפַס יְרוּשָׁלַיִם ת"ו שְׁנַת תרמ"ד)
בְּעַמּוּד ק"מ:-קמ"א. מוֹפִיעַ לְשׁוֹן הַנ"ל אוֹדוֹת הַגָּר"א, שֶׁבְּתַחֲלָה הִבִּיא דְבָרֵי

בעל מגלה העמקות בשם האריז"ל דאחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור, הוא לגלות רזי התורה" – עד כאן דברי המגלה העמקות - ואז בעל תולדות יצחק ממשיך וכותב "דלפי אומר לי בברור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש כו' הגר"א" עין שם, והדברים ברורין.

ואשמח אם תוכלו להעמיד הדברים על אמתתן, וגם להודיע לרב הכותב מכתב הנ"ל גרו יאיר, ותזכו לסייעתא דשמיא בעבודתכם החשובה.

ממוני:

**חיים דב גרונער מענגלאנד
פעת בירושלים עיר הקדש**

תגובת המערכת: [הפונה שלו היתה בדיוק כמו שכבוד תורתו הרמה קתב, ובאריכות, בעזרת השם בגליון הבא ישיב על זה].

– מכתב נז –

ערב שבת קדש פרשת משפטים לסדר "ואנשי קדש תהיון לי וגו'" חדש שבט תש"ע.

לכבוד הרב הגאון המרביץ תורה רב שלום יהודה גראס שליט"א מרא דאתרא דבית מדרש "עטרת ישעיה" בית שמש.

שלום וברכה!

רציתי לעורר על גדל חשיבות הזהר הקדוש ומקומו בחיי יום יום. בורה דעה חלק א' (סימן פ"ט סעיף א') מדבר על האסור לאכל חלב אחרי בשר, ופוסק המחבר שצריך להמתין שש שעות. ומקורו מהגמרא בחלין (דף קה). "בהא סעודתא הוא דלא אכילנא לסעודתא אחריתא אכילנא", וזה על פי הרמב"ם שבין סעודה לסעודה הוא שש שעות. אבל בהג"ה שם פוסק מעקר הדין כהראשונים שלא מצריכים שש שעות דוקא אלא כל זמן שברך ברכת המזון והתחיל סעודה חדשה מתר אחר קניוח והדחה. ואז כותב שהמנהג

הפשוט במדינות אלו להמתין שעה אחת. ולא מובן המנהג הזה, דמה ענין סעדה אחריתי לשעה אחת ומה מקורו. ועל זה בא הגאון מוילנא זצ"ל בבאור הגר"א שמקור הדברים הוא מהזהר הקדוש פרשת משפטים, ששם כתוב "דכל מאן דאכיל האי מיכלא כחדא או בשעתא חדא או בסעודתא חדא וכו'" וממשיך הזהר הקדוש לתאר גדל הפגם ואין שהוא מעורר דין רחמנא ליצלן עין שם בארץ.

ועוד שם בסמוך (בסעיף ב') בנוגע להלכה שאחרי חלב אין שעור זמן להמתין לאכל מאכלי חלב, מביא הרמ"א שיש בזה מחמירים. ועין בספר בדי השלחן (סעיף קטן ס"ה) שמסביר שיש כאן ב' חמרות נפרדות. האחד הוא שבכל מאכל חלב יש להמתין שעה לפני שיאכל בשר, והשני בגבינה קשה להמתין כמו אחרי אכילת בשר. וההלכה השנייה מפרסמת ותלויה בסברה פשוטה, שגם גבינה קשה ממשיך טעם כמו בשר, אבל ההלכה הראשונה באמת קשה להבין דבגמרא מבאר דאחר חלב אין צריך להמתין, ולפי ה"יש מחמירין" חמור כמו אחרי בשר ממש. ועל זה בא הגר"א עוד פעם ופרש דגם זה בנוי על דברי הזהר הקדוש הנ"ל. דשם לא מחלק בין איזה אכל קדם חלב או בשר, וגם לא מחלק בין איזה מאכל חלב, כל שאכלן בשעתא חדא. ועין בערוך השלחן שיש חולקים אם חומרא זאת נוהגת גם בבשר עוף, וחולקים במשמעות הזהר.

ומוסיף הגר"א שאין כאן סתירה בין הזהר הקדוש והגמרא, שזההר הקדוש בא להוסיף חומרא, וכבר ראינו בגמרא עצמה מעלת המחמיר בדברים אלו (דאבא של מר עוקבא המתין מעת לעת עין שם). ולכאורה זה הולך עם שיטת הגאון בזה שלעולם אין סתירות בין הגמרא והזהר הקדוש, רק שאין יודעין הפרוש בזהר או בגמרא על כן אומרים שהם מחלקים (מרבני חיים וולאזין בספר עץ חיים).

חפץ השם בינדכם יצליח להגדיל תורה ולהאדירה, הדורש שלומכם

תמיד:

אפרים ווייס, רמת בית שמש

– מכתב נח –

א' דראש חדש אדר שנת תש"ע לפ"ק

לכבוד "אוצר היהדות", חברה מצפי הרבים העולמי, מפעל עולמי להצלת הדת, מיסודו של הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס כ"ק מרון אדמו"ר מהאלמין שליט"א.
שלום רב וכל טוב סלה.

זוכרני כד הוינא טליא ספר לי מר זקני שיחיה לארך ימים ושנים, שהיה מנהגם בעיר בגדד בימי שבת קדש אחרי סעדה שניה בשבת קדש היו מתאספים בבית הכנסת ילדים וזקנים. חלקם קוראים אדרא רבא ואידרא זוטא ומסימים כל שבת, חלקם משניות, וחלקם מסימים את כל ספר תהלים, וכך נהגו בעידודו של מרון רבן של כל בני הגולה ה"בן איש חי" זצ"ל.
מי יתן ונזכה להחזיר עטרה ליושנה.

בברכת התורה, ממני:

סיאג ניר

– מכתב נט –

לכבוד המפעל הגדול "מפעל הזהר העולמי", שלום רב!

ראיתי את העלון החשוב שפרסמתם והתפעלתי מאד מהפתיחה והעריכה.

לגבי מה שכתבתם בסוף שנתן לקבל את ספר הזהר המחלק חנם יתכן והכונה את בתי מדרש וכו', אך באם והכונה היא גם אל אנשים פרטיים. אבקש אם תכלו לשלח לי סט אחד.

הרב מ.ז. ירושלים

– מכתב ס –

ו' שָׁבַט תש"ע.

לכבוד "מפעל הזהר העולמי".

בהאי פקודא יפקון מן גלותא.

זכיתם לקרב את הגאולה על ידי הפצת תורתו של רבי שמעון בר יוחאי זכותו תגן עליכם ועל כל עם ישראל שנוצה כלנו לראות מלך ביפיו תחזינה עינינו במהרה בימינו אמן !!!

בברכת תורה ולומדיה:

הרב המקבל, שלמה וקנין שליט"א

– מכתב סא –

אָל כְּבוֹד הַמַּפְעֵל הַחֲשׁוּב "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי" הַפּוֹעֵל לְהַפְצַת וְלְהַחֲדֵרֵת סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ בְּתוֹךְ צְבוּר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

שְׁלוֹם רַב!

רְאִיתִי כִּי פָרְסַמְתֶּם עֲלוֹנִים וְסִפְרִים בְּעִנְיַן הַחִיּוּב לְלַמֵּד סִפְרֵי קִבְלָה וְזֵהָר בְּכָל הַגִּילָאִים וְהַרְמוֹת עִם פְּנִינִים יְקָרִים וְדַבָּרִים מְגִדוּלֵי הַדּוֹרוֹת, עֲבָדוֹת וְסִפּוּרִים וְכוּ'.

אֲמַרְתִּי שְׂמָא לֹא הִגִּיעַ לְיַדְכֶם מִסֵּפֶר עֲבָדוֹת וּמְשׁוּם אֵל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעֲלִיו, רְאִיתִי לְשַׁלַּח אֵלֵיכֶם.

(א) כִּידוּעַ שְׂרַבֵּי יְהוּדָה אַרְיָה דִּי מוֹדִינָא שְׂבָאִיטְלִיָּה שְׁחִי לִפְנֵי כַּמָּה מֵאוֹת שָׁנִים וְעוֹד לֹא הִפִּיר בְּגִדְלַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ [שְׁעוּד לֹא הוּכַח בְּאוֹתָם דּוֹרוֹת, כִּידוּעַ] וּבְגִלְלָה זֶה לֹא הִפִּיר בְּתוֹרַת הַגְּלָגוּל, עַד שְׂבָא מַעֲשֵׂה לְיָדוֹ.

וכך פתב החיד"א [שם הגדולים א' סימן י' סעיף י"ב] הרב בתחלה לא היה מאמין בגלגול ויקר מקרה ששכנתו ילדה בן וכמעט בתוך חדש ללדתו חלה היילד בחלאים קשים שונים ולסוף ששה חדשים ללדתו הגיע קצו והיה גוסס, ושכנתו קראה להרב הנזכר שיאמר פסוקים ודברי תורה כמנהג המורים באיטליה, והוא הלך וראה היילד מצטמק ורע והוא גוסס, וקרא איזה מזמורים והיילד פתח עיניו ואמר שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ויצאה נשמתו באחד והוא פלא. ומהיום ההוא והלאה האמין בגלגול עד כאן לשונו.

[הספור הנ"ל הסמך על פי הספרים דלהלן: תולדות גדולי ישראל, ענה כסיל, אימת מפגיע, קנאת סופרים, מגן וצינה לרבי יצחק איזיק חבר זכרונו לברכה].

(ב) כתב הרמ"ק [אין הוא בידי עכשו ואני מעתיק מספר ארי נוהם בגלגל] "אותם אשר נתגלו אליכם אפן הספירות ומציאותם ויכחישום מפני רע תבוונתם כי הרגלו בחכמות חיצוניות ובילדי הנכריות יספיקו, ואלו אם לא יקראו כופרים ומכחישים מפאת כי הם מאמינים בכל עניני האלהות, עם כל זה יקראו כופרים מפני שהם מכחישים פרוש תורה שבעל פה, והוא גם כן מכחיש דברי חז"ל וכו', סוף דבר האדם מכרח להאמין בספירות כדי שיצדק בעקרי האמונה ופנותיה שאי אפשר להאמין ולהעמיד פנות תורה אלא בהם, עד כאן לשונו [שם, שער פ"ט].

(ג) יש באמתחתי שיחה של אחד מצדיקי הדור הקודם זיע"א שדרש בארקה לבחורי ישיבה על חובתם ללמד החכמה הנ"ל, ואמרתי שלא אמנע טוב מבעליו ואעתיק קטע מהשיחה:

"אנשים בנויים לזה הרבה יותר ממה שהם חושבים, הרוח הזאת, שהחדירו בכמה מקומות, שצריך להיות מלאך ה' צבאות ובלי זה אסור לנגע בדברים הקדושים האלה - זה לא הכוונה הרצויה, והקדוש ברוך הוא שמח כשבניו מכירים את גדלתו ובמסתרי רזיו יתאמצו - לשון האר"ל"

והרמח"ל, אין נחת להקדוש ברוך הוא אלא שיכירו גדלתו... עד כאן לשונו הקדוש והטהור ז"ל.

ד) ועתה תחזק ידכם כי מלאכת שמים בינכם והפיצו תורתם של כל רבותינו והאבות הקדושים ומשה רבנו עליו השלום עד רשב"י והאריז"ל, שפמו שכתבתם בארכה בספר "אור הזהר השלם" על גדלת העסק הזה, ואין אני צריך להאריך בזה.

על הכתב ועל החתום כסלו שנת תש"ע לפ"ק.

הרב מ. מ. ז.

נ.ב. אוֹדָה לָכֶם עַל שְׁשַׁלְחַתְּם אֵלַי אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ "תְּקוּנֵי הַזְהַר", "אור הזהר". [ובעת כתבי את מכתב הנ"ל עוד לא קבלתי ועל כן לא הודיתי שם]. בתקופות "ל"ג בעמר" שלחתי אליכם מכתב בקשה לקבל סט זהר הקדוש, ומפאת המניעות שרבו לא זכיתי לבוא ולקבלו, ואבקש אם אוכל לקבלו באחד ממוקדי החלקה שבשכונת רמות יצ"ו ואבקש שתשלחו אלי מענה.

הנ"ל

– מכתב סב –

כסלו תש"ע.

כל הכבוד לזהר העולמי וכל העוזרים, ובפרט לאדמו"ר הקדוש העומד בראש כל דבר!!!

איזה ענג ואיזה תענוג נפלא היה לנו בזה השנה בחדש תשרי בפרט הלאה בחשוון בפרשיות הארכות של ספר בראשית, וכן יזכה אותנו השם הלאה עד סוף כל החמשה חמשי תורה להשלימו מדי שבוע בשבוע, ועשרות ומאות פרושי התורה, וזכות קדימה על כלם הלא הוא ספר הקדוש והנורא הזהר הקדוש שאין לשער ולספר אפילו מקצת גדלו ומקצת דמקצת.

הלא אנו תלמידי ותלמידי תלמידי של רבותינו הקדושים תלמידי בעל שם טוב שמקבלים כל כך הרבה דברי הזהר הקדוש, רב ספריהם מלא וגדוש כלו בספרי הזהר (והקבלה שאין לנו כל כך עסק בזה בצעירי הצאן). והלא בכל חסידות בכלל ופרט מקבלים אצלם ספרים מיוחדים שהיו רבותיהם כותבים אותם מקדשת הזהר כגון ספר הקדוש אור החיים מאור עינים, נעם אלימלך ועוד ועוד לעשרות.

ואם כן למה לא נלך ביחד עם ספרים הנ"ל לספר שעולה על כלנה ונלמד ונעסק ונעבר מעט מפיהם כמה שנבין, הלא בספרים הנ"ל וכגון בנעם אלימלך גם כן קשה ועמק להבין כל עמקו. אבל מאמינים שיש בזה חלקים נגלים ונבונים לכל אחד כפי השגתו, ואם כן וכל שכן ספר הזהר הקדוש ששיך להבין כפי השגתנו, לפחות נגלות הזהר הקדוש והנסתר עוברים בלשונו הקדוש מקדש את כל הגוף והנשמה!

נהדר ונחמד היה לי פרטי להחזיק בימי ימים הנוראים שנה זו הזהר הקדוש הקטנים פורמט כיס בצרוף למחזור אם לפני התקיעות או לאחריו, ולחטף אמירת וגמירת ספר תקוני זהר אם לפני הטיש, הפסקה, נסיעה לעיר, לכתל, ועוד לפני כל נדרי ולפני נעילה, ואם כן לפני חזרת הש"ץ נפלא ונפלא הרעיון הקטן הזה גדול הוא למאד ולשמח ולפקד בשמחת תורה ועוד עם ספר התקונים, זכותכם וזכות כל המזכים אתכם להמשיך לגדל ולפרס לכל העולם כלו גם בארץ וגם בארבע בשות העולם!

ממני:

פ. ב.

רפז ומפיץ קצת עד היכן שידי מגעת על ידיך.

נ.ב. רצינו להודות לכם בשם חברים שקבלו בזמן ובעתו ספר התקונים והזהר הקדוש. וכמו כן מודיע שחלקתי והפצתי כל סוגי העלונים ששלחתם אלי בסכות ולפניו, וזאת אודיע, שפמה וכמה טלפונים מגיעים אלי בקשר לזהר. אנשים רוצים ואין בידי שום ספר, כבר פלו ותמו מזמן, ואם ברצונכם להוסיף ולשלח אלי עוד ספרי זהר וכדומה להם, הנני מוכן ומזמן להמשיך

וְלִהְפִיץ הַסְפָּרִים הַקְדוּשִׁים עַל יְדִיכֶן רַק לְהוֹדִיעַ לְאֲנָשִׁים (שְׂוֹדָאֵי רַבִּים הֵם) שְׂפֹנִים אֲלֵיכֶם שֶׁהִגִּיעַ הַסֵּפֶר כְּשִׁיגִיעַ!

זֹאת אֵמַר וְאֲסִים שֶׁהֶצְלַחְתֶּם מֵה שְׂאֲחָרִים לֹא יוּכְלוּ וְלֹא עָשׂוּ! שְׂאֲפָשֶׁר לְהוֹסִיף רְעִיוֹן בְּלִי שׁוּם שְׁעוּרִים וְדַרְשׁוֹת (שֶׁגַם נְחוּץ) רַק פְּנִימִי אֶל כָּל אֶחָד בְּכִיסוֹ וּבְכּוֹסוֹ (עַל שְׁלַחְנוֹ) לּוֹמֵד וְעוֹסֵק בְּסִפְרִים וּקְבָצִים וְקוֹנְטְרַסִים הַקְטָנִים וְהַגְּדוֹלִים שֶׁזְכִּיתֶם לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל כְּהַמְשִׁךְ פּוֹרָה וְהַצְּלָחָה!!!

יֵשׁ לְצִיָּן שְׂבָדִיוֹק חֲדָשִׁים לְפָנֵי הַפְּצַת הַזֶּהָר עַל יְדְכֶם פֹּה בְּעִיר בְּחֻדָּשׁ סִיּוֹן הַתְּקַיִם כָּאֵן כֶּנֶס גְּדוֹל שֶׁל זֶהָר הַקְדוּשׁ "מֵתוֹק מִדְּבַשׁ" בְּגִדְל נְחִיצַת לַמּוֹד הַזֶּהָר... וְכִמוֹ כֵּן נִרְאֶה לְכָל אֶחָד וּבִפְרָט הַצְּעִירִים שְׂאֵי אֶפְשֶׁר כָּלֵל לְהַתְחִיל זֶהָר הַקְדוּשׁ הַגְּדוֹל בְּכִמוֹת וְאֵיכוֹת לְפָרוּשִׁים שׁוֹנִים וְאֲרָכִים, וְאַתֶּם הַגְּעֵתֶם וְהִרְאִיתֶם לָנוּ אֹרֶז הַזֶּהָר הַקְדוּשׁ בְּעֶצְמוֹ בְּלִי שׁוּם פְּרוּשׁ רַק אוֹתִיוֹת זָהָב אֹרֶז וְאֵשׁ שְׁחֹר עַל גְּבִי אֵשׁ לְבָנָה וְזֶה לְבַד דִּי וְהוֹתֵר לְהִלְהִיב הַנְּשֻׁמָּה כָּלוּ וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן נִזְכָּה לְפָרוּשִׁים שׁוֹנִים וְעוֹד נַעֲלָה מַעֲלָה רְמוֹת!!!

תּוֹרָתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.

פ. ב.

- מכתב סג -

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא, לְכַבּוֹד הַמְּפָעַל הַקְדוּשׁ וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים!!!

תּוֹדָה רַבָּה וְרַב שְׂמִחָה!!!

בְּסֵפֶר "אֹרֶז הַזֶּהָר" הַנּוֹבֵא דְבְּרֵי רַבִּי חַיִּים וַיְטַאֵל זִיע"א, דְּבַלְמוֹד הַזֶּהָר" קְתוּבָא הַגְּאֵלָה וְעַל זֶה לֹא נֶאֱמָרוּ בְּשׁבוּעָה שְׁלֵא לְזַרְזֵי הַגְּאֵלָה - אֶלָּא אֲדַרְבָּה כְּמָה שְׁיִוְתֵר לְהוֹסִיף וּלְפָרְסֵם כְּדִי לְקַרֵב וּלְזַרְזֵי פְּעַמֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ.

אָמֵשׁ - וּבַחֲלוּמֵי אֲנִי רוֹאֶה אֵיךְ שְׁיֵשׁ כָּל כֶּךָ צֶעַר לְיִהוּדִים, וּמְפִיצִים סִפְרִים וּמְחַלְקִים, הַתְּקַרְבְּתִי לְרֵאוֹת - וְרֵאִיתִי זֶהָר הַקְדוּשׁ וּבְכָךְ מִגֵּן וּמְסוּכָךְ עַל הַיְהוּדִים וְשׁוֹמְרֵם - וְהַתְּעוֹרְרֵתִי.

אגרות הזהר

רצט

ועוד חשבתני, הרי כלם הולכים לרשב"י לבקש ישועות - ומקבלים. הנה הרשב"י הקדוש נמצא כאן אצל כל אחד רק תלמד הזהר הקדוש - ובדאי יגן עלינו וימליץ טוב בעדנו.

כמה רבה זכותכם בזה ובבא.

בברכה:

שלום יוספי, פתח תקוה

– מכתב סד –

ב"ה, לכבוד האדמו"ר הצדיק מייסד "מפעל הזהר העולמי"

שלום וברכה!

קבלתי הספרים לחלקה, ותנך ישבתי לכתב מכתב תודה וברכה.

כל היהודים ובפרט כאן בארץ ישראל חייבים לברך אתכם, תחזקנה ידיכם. הרי מאז ההפצה ההמונית בכלל ישראל רואים כל יום ישועות ממש, איך שנצולים יהודים מכל מיני פגועים רח"ל. וממש מתקיים בנו "ה' צלף על ד ימינך"

אנא שלחו עוד סטים, כי ממש נגמר הכל, והצמאון גדול.

תודה וברכה – לה' הישועה.

ברוך בן משה, מעלה אדמים

- מכתב סה -

בס"ד, י"ז בשבט תש"ע

לכ' "מפעל הזהר העולמי" העומד בנשיאות האדמו"ר מהאלמין שליט"א

תודה רבה ויישר כחכם!!!

על הזריזות בה מקבלים את הספרים הנפלאים - רק מתקשרים ולמחרת מקבלים.

ברצוני לספר איך נהפך כולל שלם ללמוד הזהר.

רק קבלתי 20 סטים ו- 120 עלונים, לחלקם לבתי מדרשים, התחלתי לחלק בביהמ"ד שיש שם כולל חצות.

ראש הכולל בקש ממני ספר אור הזהר ותקוני זהר, ואמר שרוצים כלם ללמד זוה"ק אם אפשר לתת לכל אברה. תכף הסכמתי, וכך נגמרו לי כל הסט - 20 ספרים. על כן אבקש אם אפשר לקבל עוד לחלקה.

בברכה:

אהרן יקטר, בני ברק

- מכתב סו -

ד' אדר תש"ע לפ"ק

לכ' "מפעל הזהר העולמי" העומד בנשיאות האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ממקום מושב טוב דהרשב"י זיע"א - ראיתי ושמחתי בספרים הקדושים שלומדים בהם כלל ישראל, היות ואני נמצא הרבה אצל הרשב"י

אגרות הזהר

שא

הקדוש - אבקש אם אפשר לשלח לי 300 סטים כדי לחלקם במירון לתועלת כלל ישראל.

בברכה:

אהרן יקטר - מירון, בני ברק

נ.ב. ברצוני להוסיף, שיש ממש קדוש ה' עצום "ונורא הוד", איך שעשרות אנשים לומדים בתקוני זהר היומי.

תחזקנה ידיכם להרויח את הצמאון הגדול בברכה.

א.י.

– מכתב סז –

לכ' מפעל הזהר העולמי, שלום לכם! ושלומכם ישגא מאד!

תודה וטעם לשבח! רק אתמול התקשרתי וכבר היום קבלתי את כל הספרים "אור הזהר", וכן "תקוני זהר יומי". כל יום לפני הקפה, קורא דף בתקוני זהר - ומעורר יותר מהקפה. אח! יום אחר למוד זהר יומי מצלח יותר ומדק יותר - ממש מרגישים סיעתא דשמיא.

תודה ובברכה:

מ.ל. - אלעד

– מכתב טח –

ב"ה, לכבוד הגאון הצדיק מחבר ספר "אור הזהר" שליט"א
 תודה ורב ברכה על התועלת העצומה והעלילה הרוחנית שאני מרגיש,
 זכות הרשב"י הקדוש תגן עליכם ועלינו ועל כל ישראל אמן.
 לפני כחדשים דברתי עם אחד מראשי הכוללים החשובים שליט"א על
 חשיבות למוד הזהר"ק ונפלאתי מהיותי רחוק מכם. לפני כמה ימים שוב
 פגשתי ודברתי על לבו ומה מאד שמחתי לשמע שכבר קובע שעורים בשבת
 קדש בלמוד הזהר"ק ונהנה מכך.
 אין ספק כי פעלכם פעל פעלתו, ונתרבו הלומדים זקנים עם נערים,
 חדשים עם ישנים, תלמידים ומגידי שעורים.
 יהי רצון ונזכה לביאת משיח צדקנו בב"א.
 בברכת הגאולה:

נהוראי שמחנוביץ, אשדוד

– מכתב טט –

בס"ד, לכבוד המפעל הקדוש בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין
 שליט"א
 שמחתי מאד לקבל את סט הספרים "אור הזהר" ותקוני זהר" –
 ולומד אני בהם כסדרן, ממש מחיה נפשות. גם זכיתי להפיץ הספרים בקרב
 אחינו בני"י, וזכות היא לי להיות שתף במפעל קדוש זה.
 תעלו ותצליחו! כה לחי!

ח. מושקוביץ, בני ברק תובב"א

- מכתב ע -

בס"ד, ח"י שבט תש"ע

לכ' "מפעל הזהר העולמי"

שלום וברכה! וכל טוב סלה!

ל'יהודים היתה אורה - אורה זו תורה, "אורה" גי' "זהר". משנכנס אדר מלשון חדר חדר התורה זה למוד הסוד, ועוד רומז לאיךרא מקום גלוי הסודות על ידי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, מרבים בשמחה, מתרבים השעורים בלמוד הזהר הקדוש, בכל אתר ואתר, וכל הארץ מלאה כל טוב כגן ה'.

אספר עובדא ברורה אשר לפני זמן כמעט ולא נשמע ונתקבל אצל לומדי הפשט - גדל חיוב ועצם הזכות שיש בלמוד הזהר"ק ואחרי שכבוד המפעל הגדול מפיץ את ספרי אור הזהר ועוד עלונים מפארים, אנשים צמאים וחפצים להרבות בשעורים כדי לזכות לקרב הגאולה.

ואסים בברכה ותפלה: יהי רצון שחפץ ה' בידכם יצליח ותרבה הדעת כמים לים מכסים.

בברכת התורה:

מ. בן דוד, חדרה

- מכתב עא -

לכ' מפעל "אור הזהר הקדוש העולמי".

קבלתי סט הספרים הקדושים, ואני לומד בהם בתמידות, ממש מחיה נפשות.

ראיתי בספר "אור הזהר" שמביא בשם "סמא דחיי" - שחיוב גדול ללמד זהר הקדוש בכל יום ואפלו בגירסא, ומטהר ומקדש עצמו ואת כל העולם אתו, ועוד ראיתי בשם "הכסא מלך" - כמה גדול חיוב הלמוד הקדוש הזה וכמה ענש גדול למי שלא לומד קבלה, והוא גורם אריכות הגאולה ומעכב את ביאת המשיח, עיי"ש.

מיד אמרתי ללבי, כמה חובה קדושה להיות נמנה עם עוזרי ומסייעי מפעל הקדש הזה, ולכן מבקש לשלח לי עוד סטים ולהפיצם כדי לטהר ולקדש את ארץ ישראל ולקרב הגאולה.

בברכה:

יצחק בר נתן, אילת

– מכתב עב –

בס"ד, חודש טבת תש"ע לפ"ק

לכ"ק האדמו"ר שליט"א מהאלמין יצ"ו, שלום וברכה וכט"ס!

ברצוני להודות לאדמו"ר שליט"א על העצה הנפלאה והעזרה העצומה. כל מיני בעיות ודברים שאי אפשר להעלות על הכתב – פשוט נעלמו.

והכל בזכות למוד הזהר הקדוש כל יום. ועוד נוספה גם ברכה גדולה בביתי, והתברכה הפרנסה וגדלה הישועה.

ועל כן אחינו בני ישראל שמעו! לטוב לנו כל הימים. אנא החזיקו בעץ החיים ולמדו תורת חיים היא תורת הרשב"י זיע"א.

ונזכה לגאולה השלמה במהרה.

דוד הלחמי, עפולה

– מכתב עג –

בס"ד, יום ה' אדר תש"ע

לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א "נשיא המפעל העולמי ללמוד הזהר הקדוש" מזכי הרבים ללמד הזהר הקדוש.

ברצוני להודות להשם יתברך שמו ששלח לנו בדור יתום כזה מי שמחדיר ונותן שכל לכלל ישראל להנצל על ידי הזהר הקדוש.

ומצוה לפרסם הנס: איך שאשה מעברת נדבקה בחידק נדיר וכל הרופאים לא נתנו סכויים רח"ל - מיד הלכתי לרשב"י הקדוש בתפלות נוראות - והחלטתי לפרסם ולהוסיף ביותר את למוד הזוה"ק דמגנא ומצלא ובזכות הרשב"י הקדוש אנו בטוחים, וממש מעשה נסים - ששלום לולד ורפואה לאשה שכל הרופאים משתוממים ומתפללים איך נעשה נס כזה, אבל אנו לא מפתעים, כי גדול כחו של הרשב"י זיע"א. טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון.

וממני ילמדו כל היהודים, קדם כל צרה - פשוט לא רק ללמד זוה"ק שזה דבר גדול ועצום - אלא לזכות את הרבים ולהפיץ ולפרסם ולשדל כל אחד להרבות בלמוד הקדוש הזה. וטוב לנו כל הימים.

בתודה וברכה:

יהושע ברון, תל אביב

– מכתב עד –

בס"ד, י' אדר תש"ע

לכב' הרבנים הגאונים המפיצים ומיסדים שעורים ללמוד הזוה"ק שע"י "חברת מזכי הרבים העולמי", תזכו לאור הזך ודעת העליון

ברצוני לספר לכם ספור מדהים בלתי נתפס - מבהיל הרעיון

חבר שלי במונסי שחלה ל"ע במחלה הידועה רח"ל – בצר לו התקשר לאחד הצדיקים בארץ ישראל שיצא לו לקנות 200 תקוני זהר ולחלקם בבתי מדרשות בחו"ל.

אותו יהודי כך עשה - ולאחר מכן הלך לבדיקה. מה אמר לכם - הרופאים יצאו מקליהם, לא נאמן, פשוט נעלם, אין גדול, ואין כלום! הם לא מבינים, אבל אנחנו מבינים איך פח הרבים הלומדים בזוה"ק מציל מפל פרענות אפלו לאחר שקרה - וכל שכן, המקדים שלא תבוא, בודאי יועיל. אבקש לפרסם מכתב נס הזה, כדי לזכות הרבים

א.ד. מונסי

– מכתב עה –

בס"ד, חודש שבט תש"ע

למוד תקוני זהר מציל חיים ומזכה במשפט!

לכבוד הרבי מהאלמין שליט"א

אני נהג מונית, רציתי לספר איך שבאתי לרבי, והרבי נתן לי תקוני זהר ללמד עמוד יומי, והתחלתי ללמד בפעם הראשונה בחיי זוה"ק. אֶתְמוֹל נסעתי בשמחה עם משפחה שישבו מאחורה, ולפתע נעצרה המונית - מה שלא מובן - האשה שנסעה אתי במונית אמרה לי: ממש עצרת בזמן! - כי יש לה ילד קטן מתחת לגלגלים! מה אמר, ממש נבהלתי ולא הבנתי איך ומדוע נעצרה המונית, כי אני בכלל לא לחצתי על בלמים! - אך כנראה שבורא עולם שמר עלינו, שלא הרגתי את הילד, ובודאי בזכות למוד הזוה"ק נצלו חיים יקרים. ועוד באותו היום נצלתי במשפט קשה בענין אחר - בדרך פלאות.

עכשו שאני יודע מה כחו של למוד הזוה"ק - אבקש מכ"ק הרב שליט"א לתת לי 70 ספרי תקוני זהר לחלק לכל נהגי התחנה, שמי כמונו יודעים כמה צריכים וזקוקים אנו לנסים בכל יום.

בברכה:

מרדכי בן חיים, נהג מונית

– מכתב עו –

למוד הזהר הקדוש מביא שלום בית

בס"ד, ג' אדר שנת תש"ע

לכבוד הרבנים הגאונים "חברת מזפי הרבים העולמי" שליט"א.

אברך חשוב מפה עירנו סבל רבות מפעיות שלום בית. רבנים גדולים וחשובים התערבו ונתנו עצות ולא עזר כלום, עד שהחליטו על גרושין - וזהו! אותו אברך אמר לעצמו, אולי ננסה עוד רב. והפעם רב ספרדי, אולי הוא מבין יותר טוב... אמר ועשה!

וכך נשאל על ידי הרב, האם אתה קונה לאשתך בגדים חדשים? - לא. לא ידעתי, מאיפה אשלם וכו' - בא ואיעצך עצה נכונה, תתחיל ללמד כל יום בביתך זהר הקדוש בקול ובנעימה, ועוד תאמר לאשתך - ששמעת חדוש גדול שלא ידעת, והוא שצריך לקנות מתנות לאשה ולתת לה סכום גדול לקנות שמלה וכובע ונעלים ועוד.

סוף מעשה, שמשפחה עם ששה ילדים חזרו לחיות בשלום בית, וזה בזכות הרשב"י הקדוש שמסלק המקטרגים ומשרה מדת הרחמים.

בברכה:

אחד מהלומדים

עיר העתיקה ירושלים

הרב נחום ראזענבערג - רב המקוואות ובעמח"ס "אש יצאה מחשבוך" - פה ברוקלין, נוא יארק

עמ"י עש"י - אתרא קדישא מירון - יומא דהילולא.

לכבוד האי גברא רבא ויקריא המפורסם לשם ולתהלה, המאור הגדול מעוז ומגדול, חריף ובקי, משנתו קב ונקי, מאיר עיני העולם, מגלה אור הנעלם, ממנו ישקו כל העדרים, ובנרו יאירו כל המחשכים, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד הרב הרבני המפורסם, כ"ק האדמו"ר מהאלמין, הרה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שלומו לעד ישגיה, מנהוריה אהני לן שריגיה, רוב ברכותי וכל טוב לעד סלה.

אפתח פי במיילי לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

כנודע לכל אשר ל"ג בעומר - יום קדוש ונורא. ומכל תפוצות ישראל מתקבצים ועולים מירונה לשמוח עם התנא האלוקי רשב"י ולהוושע, כל אחד אומר תהילים כפי כוחו, מתחנן מבקש בקשתו ומייחל לישועתו, אכן יש לדעת שביום ההילולא יש ענין גדול מאוד מאוד ללמוד בספר הזוהר שחיברו התנא האלוקי, שאז מדבק, כביכול, עם הצדיק, ושפתותיו דובבות ובודאי יוושע. כמו כן כדאי ונחשוז שיקבל על עצמו ללמוד מן ספר הזוהר גם במשך השנה כולה מידי יום ביומו, וכך כל ההשפעות הטובות של יום נשגב זה תמשכנה לכל השנה.

אזכרה בימי חורפי אשר זכיתי ושמעתי מפי בעל ה"סולם" זצ"ל בעצמו, וכך סיפר לי: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לבולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא תסתיים אלא אם כן יקומו יהודים וילמדו זוהר הקדוש", לכן ישב בעל ה"סולם" ותרגם הזוהר ללשוה"ק שיהי' מובן ליהודים פשוטים כפי השגתם. ואכן בסיום עבודתו, ביום שגמר התרגום על ספר הזוהר, נחל היטלר ימ"ש תבוסה קשה במלחמה, וכך ניצלו מעט היהודים ששרדו, ובנסים גלויים ניצלה ארץ ישראל מציפורניו של אותו רשע ימ"ש. - בזכות הזוהר הקדוש.

ואכן כך נכתב מפורש בזוה"ק פרשת נשא בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי- בזה הספר (הזוהר הקדוש) יצאו מן הגלות ברחמים.

בשנת תשכ"ז, עת מלחמת "ששת הימים", למדתי בישיבת וויזניץ ב"ב אצל הגאון וקדוש בעל ה"אמרי חיים" זצוק"ל, בימים דאז, יצאו 4 מדינות נגד עם ישראל: מצרים, ירדן, סוריה ולבנון החליטו להלחם נגדינו, הסכנה היתה גדולה והפחד ממש נורא - שלושה ימים לפני תחילת המלחמה כבר היו סגורים כבישי הגליל מפני פחד האויב, שמא התקוף לבנון את הצפון. ולא הרשו לנוע בדרכים. האדמו"ר מוויזניץ ביקש וקיבל רשיון מיוחד להגיע למירון, ואמר: כשאגיע לרבי שמעון אפעל כל מה שצריך. וכך עלה לציפון הקדוש של רשב"י. כשכנס לציפון הקדוש לקח ספר הזוהר פתח דף ראשון ואמר: כאן כתוב "ספר הזוהר מהתנא האלוקי רשב"י", ופירש: דאס איז די לעבטוגע ספר "ספר הזוהר" וואס לערנט אונז "מהתנא" געטליכקייט "האלוק" פון וועס? פון רשב"י, [תרגום ללשה"ק: זה הספר המואר (הזוהר) שמלמד אותנו (מהתנא) אלוקות, ממוי (מרשב"י)]. אח"כ ניגש לציפון הקדוש נשק ואמר: כבר ניתקתי כל הקשרים של כל האומות הרוצות להרע לישראל. היאך עשיתי זאת? כי דבקתי בתנא הקדוש רשב"י. וכולנו יודעים על הניסים הגדולים שקרו במלחמה זו.

כיום כשארץ ישראל נמצאת בסכנה גדולה מאירן, מובא בגמ' על אמורא שאמר, בהגיע זמן פטירתי ראו לקבור אותי עמוק עמוק באדמה, כי לא יהיה קש בישראל שהסוס הבבלי (שהוא אירן) לא יאכל. על כן מוטלת עלינו החובה להזדרז בלימוד הזוהר הקדוש, כי עם ישראל יקוק לישועות גדולות, וכשנדבק בספר הזוהר נמתיק כל חבלי משיח. רק צריכים שהלימוד יהיה בקדושה ובטהרה.. הגמ' אומרת ברכות נ"ב, עזרא הסופר תיקן "תפילת עזרא", ועד כמה גדולה תפילה זו, מספרת הגמ', על אדם שרצה לחטוא ח"ו, אמרה לו האשה: אם אין לך מקוה היאך תטהר? ופרש מן העבירה ולא נכשל.

(עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנות עלי נהר - ראיתי מהצדיק הקדוש רבי פנחס מקארין ז"ע בספר אמרי פנחס השלם דף קס"ד: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זוהר, ואני אומר להם אדרבא - על דרך ששמעתי מהרב שאמר כחלל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבול על השבת. כי מה צריך מקוה גדולה מקדושת יום טוב. (יש לחלק בין גירסת הזוהר להעמקה בקדושת הקבלה).

וכל שכן ללימוד הזוהר הקדוש, כפי שמביא ה"מאור ושמש" פרשת אחרי, על כת ש"ץ ימ"ש, שהיו כולם צדיקים גדולים, רק שלמדו קבלה שלא בטהרה לכן נהיו אפיקורסים וכופרים בה' רח"ל. אבל אם נלמד בזוה"ק בקדושה ובטהרה נהיה משומרים מכל חטא ועון ונביא בכך הגאולה השלימה.

הקב"ה גלגל הזכות ע"י זכאי, אדם קדוש שיש לו הזכות להמתק לכלל ישראל חבלי משיח, הרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א, שמסר נפשו כמשוטע ממש לשחיטה, למקוואות, למצות, ולכל דבר שבקדושה, משיח צדקינו וראי יראה עליו באצבעו, שסייע לביאתו.

יחד עם כלל ישראל נברכו לזכות לאריכות ימים ושנים ולקבל פני משיח צדקינו, ותחינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה' הרב נחום ראזענבערג, רב המקוואות

[הערת המערכת: טרם היכנס הספר לדפוס, הגיע מכתב חשוב זה, ומפאת נחיצותו נדפס כאן]